

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198397

UNIVERSAL
LIBRARY

ವೊದಲನೆ ಮುತ್ತು

ಶಿಂಮನ ತರೀ

ಮುದ್ರಕರು :

ಶೇ. ಗೋ. ಕುಲಕಣ್ಣ

ಸಾಧನ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

ಎರಡೂನರೆ ರೂಪಾಯಿ

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಶಿಂಮು ಸಾಹಿತ್ಯಮಾಲಾ
ಬಳ್ಳಾರಿ

ಸಂಪಾದಕರ ಮಾತ್ರ

“ಮಾತಿನಿಂದ ಮೂಳೆ ಮುರಿದಿತೆ?” ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹು ಜನರ ಬಾಯಿಂದ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದುಂಟು. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಗಾಡೆ ಮಾತುಗಳಂತೆ ಇದೂ ಸುಳ್ಳಿ! ಬರಿ ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ಬರೆ ಕೊಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹರಿತವಿರುವದು ಕಾಸ್ಯದ ಇರಿತದಲ್ಲಿ. ಇದರ ಶಕ್ತಿಯು ಹೈಡ್ರೋಜನ್ ಬಾಂಬಿನಪ್ಪು, ಇದರ ಪರಿಣಾಮವು ಗುಡ್ಡದಪ್ಪು. ಇಚ್ಛಿಯು ಮಾತ್ರ ಒಳ್ಳೆಯದಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ನಿರಫಕ. ಸಾಹಿತ್ಯ ದೇವತೀಯ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದರದೂ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ದೀಪ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ, ಕಿರುನ್ಗುವಿನ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಸ್ಯದ ಅಭಾವವು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟುದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಇಲ್ಲಿದಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದರ ಸಾಧನೆಯೇ ಅಪ್ಪು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಓದಿ ಬಿ. ಎ ಮಾಡಿದಪ್ಪು ಸುಲಲಿತವಲ್ಲ. ಬಾಯಿಪಾಠಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗುಲು ವ್ಯಾಕರಣವಲ್ಲ. ವರ್ಣಗಳಿನ ಬೆಳಗಿಸುವುದು ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯ; ಮೊದಲು ದೇವದತ್ತವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಸೋಂದಿಗೆ ಇದು ಲಭಿಸಿರಬೇಕು. ಅಂತಹರೆಲ್ಲಿಯೋ ಲಕ್ಷಕ್ಕೊಳ್ಳುವು? ವಿಡಂಬನ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿದೆ. ಹಲವಾರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಂತೂ ಕಾಸ್ಯಕ್ಕೇ ಮಿಾಸಲಾಗಿವೆ. ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಆಂಗ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯವು ‘ಪಂಚ’ನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ; ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು? ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಪ್ಪು ಕೊಂಡವೇ ಇದೆ. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಬೀಳಾಗಿಯೇ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಂಚ ಕೆಲಸವು ಆಗಿದೆ. ಕನ್ನಡಕ್ಕೊಳ್ಳಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದ ಕೈಲಾಸಂರವರು ಉತ್ತಮ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕವಾಟಿ, ಬೇಂದ್ರೆ, ಶ್ರೀರಂಗ, ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಮುಂತಾದ ಹಿರಿಯಾ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಓದುಗರಿಗೆ ನಗುವಿವ ಜೇನನ್ನು ಉಣಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಉಣಿಸುತ್ತೆಲಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ. ಶಿವರಾಮರು ಕನ್ನಡನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೊರವಂಜಿಯನ್ನು ಕುಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಬೀಳಿಯವರಂತೂ

ಜನರ ಮನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮದ್ದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ತಮ್ಮ ‘ತಿಂಪು’ ನಿಂದ. ಉತ್ತರ ಕನಾರಟಕದ— ಸುಸ್ಥಿರಿಸಿದ್ದ ಪಶ್ಚಿಮಾದ ವಿಶಾಲ ಕನಾರಟಕ, ಜಯಂತಿ, ಮಹಾವೀರ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಯುಗಪುರುಷ, ಮೈಸೂರ ಶಕ್ತಿ, ನಗುವನಂದ ಮುಂತಾದ ಪಶ್ಚಿಮಾಳ್ಲಿ ವಿಜಂಬನಾತ್ಮಕ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜಿರಪರಿಚಿತರಾದ ಬೀಳಿಯನರು ಕನಾರಟಕದಲ್ಲಿಂದು ಹೊಚ್ಚುನಗುವಿನ ಹೊಳೆಯನ್ನೇ ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂತೆಲ್ಲ ನಿಸರ್ಗಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಾಡಬೆಳದಿಂಗಳಂತೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೂಡದೆಂಬ ಕ್ರಮವಾಯಿತು ನನ್ನಲ್ಲಿ. ಏದೇ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೂರೂ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಆಶೀ ಇದೆ. ಪುಟಗಳ ಗ್ರಾಹಂಟಿ ಬೇಡತಾನೆ? ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಹಗುರು ಮಾಡಿಕೊಡುವಿರೆಂದು ಕೊರುತ್ತೇನೆ.

మున్నది

పడ్చుకై పరిచయద అగత్యవిద్ధితు. ఆదరే కాస్యకై పరిచొంచు వేందరేను? నగేయ మాతిగే మల్లినాథ ఏకే? కోగదిద్దురూబు బేళగాగువుదు బేరే సిల్లుపుదిల్ల. ఆదరూ సృష్టిక్రమ నడేయబేకు.

నగే, వినోద, కాస్య-ఇవెల్లవుగళగూ తవరుమనే తింమ. ఆతన సంగ్రహకై, ‘ఇదు ఎల్లీ’ ఎంబుదిల్ల. న్నక్కత్రగళన్ను ఎణించు బల్లినరారు? పాండచర పరోక్షదశ్శ ఆవర ఆశ్చేయ పాత్రే తీమనస పష్టచై బందిరబేకు. జల్లివాదర ఈ విపులతిగే బేరే సమాఖ్యనే ఇల్ల.

‘హణవిల్లదవన బాటు హేణక్కింత కడే’ ఎన్నువ వాడికేయ మాతన్ను నావు కేళుత్తులే ఇద్దేవే. ఆదరే అదు హణవేందాగాచే కాస్యవేందాగిద్దరే హేఱ్చు సూచ్యవేనిసబముదాగిత్తు. జీవనద రథకై కాస్యవు కేలచెణ్ణె ఇద్దంతి. వినోదవిరువల్ల విరసవిల్ల. నగేయిల్ల. బదుకిన మేరీ చేళకు బీళుశేడక్కే కాస్య, వినోద, నగే ఎల్లవు బేకు. ఉప్పు కారగళ్లదే ఆడిగియాగలారదు. ఆవెల్ల, కలే యన్న బల్ల కుకలియ కైయల్లి సిక్కు ఇల్లి రశపాకవాగిదే.

“ఉల్లాసపే ఐశ్వర్య” ఎన్నువ రతియద గాదేయ మాతు శ్రీ. “బిచి” యవరిగే ఆశ్చర్యః అన్నయిసుత్తదే. ఆవరిగే ఇరువుదు ఆహిందే సంపత్తు! హోన్నిన కాసిగియ మేరీ హోరణాధుత్తరు వవరు సదా నరళుపుదన్నో పడెదు బందిద్దరే శ్రీ. బిచి ‘యావత్స్తు’ నగుత్తులే ఇరుత్తారే. ఆవర ఉల్లాసద పరిపూజణతి తింమన ఆవ తారదల్లి మ్మెవెత్తు బందిదే. ఆవర మానసపుత్రును ఆవరన్నో మారి సిద్ధానే. కవిగింత కవియ కృతి ఎందిగూ దొడ్డదల్లవే?

కాస్య బల్లవన సహవాసవేందరే కాలు జేను సవిదంతి. కాస్య వన్ను ఇతరిగే కోడువుదరల్లియే శ్రీ. బిచియవర శ్రీస్తతీయష్టే అల్ల ఇతరదొందిగే ఆదన్ను ఆవరష్టే తన్నయతీయంద సవయువుద రల్లియూ ఆవర తమ్మ శ్రీష్టతీయన్న ష్టక్తపడిసుత్తారే. నగువుదూ

ನಗಿಸುವುದೂ ಎರಡೂ ದೊಡ್ಡ ಗುಣಗಳು. ಅವೇರಡನ್ನೂ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದವನಿಗೆ ಶಮರತ್ತೆ ಅಂಗಾಲಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ. ಡಿಕನ್ಸ್, ಕಾರಾಲ್ ಯಿಲ ಮೊದಲಾದವರು ನಗೆಯ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ನಗೆ ಅವರ ಜೀವನದ ಅನ್ನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ವಿನೋದದೃಷ್ಟಿ ಹೇಳಿಸ್ತಿಯರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು. “ ವಿನೋದದ ವ್ಯಭವವು ಆಡುವವನ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗದೆ, ಕೇಳುವವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಾಗತ್ತದೆ ” ಎಂದು ಆತನು “ ಪ್ರಣಯದ ಸೀರಫೆಕ ಪರಿಶ್ರಮ ” (Loves Labour Lost) ಎನ್ನುವ ತನ್ನನಾಬೆಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದೇ ಆ ಮಾತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಪ್ರತಿಗೆ “ ಬೀಚಿ ” ಕೊಟ್ಟರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು “ ತಿಮುತನೆ ”

“ ತಿಮು ” “ ತಿಂಮು ” ಎಂದರೆ, ಇದು ಯಾರವಾದರೂ ವಿಷಾಬ ನವೇ ? ಆ ಪ್ರಕ್ಷೇತಿ ಕೇಳಿದವರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಸ್ಯಪ್ರಪ್ರತಿ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದೊಂದಿಗೇ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆಯಾದುದರಿಂದ, ಆ ಪ್ರಧನು ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರೊಂದಿಗೇ ತಿಂಮನೂ ಅವತರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆತನೇ ಅವಶಿಷ್ಟದೇ ಆತನ ಪರಂಪರೆ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ತಿಮನಿಗೆ ಯಾವ ಹೋಲಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು, ಇದು ಎಂದು ಆತನನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನ ಕರಿಯ ನಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಳಿಯದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕನ್ನುವ ಸಾದರಣೆಯೇ ಜಾಣ ತನದ್ದಾಗಬಹುದು.

“ ತಿಮುತನೆ ” ದ ಸಂಶೋಧನೆ ನಮ್ಮ ಅಳವಿಗೆ ನಿಳುಕದು. ಆದರೆ “ ಬೀಚಿ ” ಯವರ ತಿಂಮ ಮಾತ್ರ ಸಮಗೆ ತೀರ ಸಮಾಪದವನು. ಆತನು ಅವತರಿಸಿ ಆಗಲೇ ಹದಿನ್ಯೇದು ವರುಷಗಳ ಹಳೆಯ ಮಾತ್ರ. ಜನತೆಯು ಎದುರಿನಳ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಾದುದು ಮಾತ್ರ ತೀರ ಈಚಿಗೆ. ನಾನು .. ವಿಶಾಲ ಕಸಾರಬೆಕ ” ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನಡುಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಹೊಸ ಬೆಳಕನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಜನತೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕನ್ನುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ, ಬೀಚಿ ನನಗೆ ಎದುರಾದರು. ಆದರ ಫಲ, ಜನಾಂಗದ ಹಕ್ಕು ಮುಖಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ತಿಂಮ, ದಿನದ ಬೆಳಕನೊಂದಿಗೆ ಮೂಡಿ ಬಂದ.

ಆತನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡಿವೆ. ತಪ್ಪು ಬಪ್ಪು, ನಗೆ ಹೊಗೆ, ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಸರಳತೆ, ಕೋಪ ಕಾರುಣ್ಯ— ಆತನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಿಲ್ಲ? ಆತನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ, ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯ. ಸರಕಾರದ ಆಡಳಿತಗಾರ, ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ, ವರ್ಕೇಲ, ವೈದ್ಯ, ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕ. ಅವನು ಸೆರೆವನೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಬಂದ ದೇಶಭಕ್ತನೂ ಅಹುದು. ಆತನ ಗರುಡ ದೃಷ್ಟಿಯಂದ ಪಾರು ಆಗಬಲ್ಲದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಬೆಕ್ಕು ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ ಹಾಲು ಕುಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ತೀವುನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿದೇ ಹೋದಿತೇ? ಸಮಾಜದ ಕಪ್ಪು ಕಲೆಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಆತನು “ಕ್ಕು” ಕಿರಣ ಹಿಡಿದು ಸೀಂತಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮೌಳಿಗಿನ ಅನೇಕರೇ ವಸ್ತು ವಾಗಿದ್ದರೂ, ನಮಗರಿಯದಂತೆ ಆತನೇರಂದಿಗೆ ನಕ್ಕು ನಮ್ಮನ್ನೇ ನಾವು ನಗೆಯಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀವೆ. ಆ ಹಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸರಾಂಗ ಸುಂದರಗೊಳಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಕಳಕಳಿ ಉದ್ದೇಶ್ಯ ಹೇಣಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ‘‘ನಕ್ಕು ನಗಿಸುವಾ ನಗೆ ಲೇಸು’’ ಎನ್ನುವ ಸರ್ವಜ್ಞನ ಉಕ್ತಿಯ ಮಧ್ಯರ ಪರಿಪಾಠ ವನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೀವೆ.

ನಗೆಂಳುದ ಜೀವನ ನಂಜಾಗುತ್ತದೆ. ಬದುಕು ಅನೇಕರಿಗೆ ನಗುವವಪ್ಪ ಲಫುವಾಗಿಲ್ಲವಾದರೂ ವರ್ಗ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಕೊಂಡಬೇಕಾದ ದಾನವಳಿ. ನಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಹೇಣಿದರೆ ಸಾಧನೆಯ ಶ್ರಮ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. “ನಾನು ನಗುವುದಿಲ್ಲ” ವೆಂದರೆ ಜಗತ್ತು “ಬಿಡು” ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಕ್ಕರೇ ನಮೋಂದಿಗೆ ಜಗತ್ತು ನಗುತ್ತದೆ. ಜಗತ್ತನ್ನು ಜೀವನದ ಒಂದು ಭಾಗವನನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರೆಂದು ಬೀಚಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಮೊಡ್ಡ ಸತ್ಯ. ತಮ್ಮ ನಡುವೆ ಇರುವ ಈ ಹಾಸ್ಯದ ಈ ಅನುಪಮ ನಿಧಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ತಿಂಮು ದರ್ಶನ

‘ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹಾಡ ಕೂಡು’ ಎಂದೊಬ್ಬ ರಾಜನು ಕಟ್ಟಾಜ್ಞ ಮಾಡಿದ್ದ ನಂತೆ. ಅಂತಹದೋಂದು ರಾಜಾಜ್ಞ ಇಂದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಯಾರೂ ನಗಕೂಡು ಎಂದಂತಾಗಿದೆ ಇಂದಿನ ಭಾಳು. ಮೀಸೆಗಿದ್ದ ಬೆಲೆ ಮೆದುಳಿಗಿಲ್ಲದಾಗ, ತೊಪ್ಪಿಗೆಗಿದ್ದ ಬೆಲೆ ತಲೆಗಿಲ್ಲದಾಗ, ಬಾಲವೇ ನಾಯಿ ಯನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿಯ ನಗು ಕಮರಿಹೋದಲ್ಲಿ ಏನಾಕ್ಷಯ? ಇಂತೆಲ್ಲಕೂ ಅತೇತನಾಗಿ ನಕ್ಕು ನಗಿಸಬಲ್ಲ ತಿಂಮು. ನಗು ಎಕೆ ಬೇಕು ಎಂದೊಬ್ಬ ರು ಕೇಳಿದಾಗಂತೂ ತಿಂಮು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕು, ನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಬಿದ್ದ ನಂತೆ.

ಅದೆಲ್ಲವೂ ಆಯಿತು, ತಿಂಮು ಯಾರು ಎಂಬುದು ಯಾರೂ ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಯಾವೋಷ್ಟ ತಿರುಮಲರಾಯನನ್ನಾಗಲಿ ತಿಂಮುಹ್ಯನನ್ನಾಗಲಿ ಮುಂದಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ಇದನ್ನು ಬರೆದಿಲ್ಲ; ತಾನೇ ಈ ತಿಮನೇಂದು ಯಾರೂ ಆತ್ಮಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಬೇದ. ಆದರೆ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನ ಸ್ವಷ್ಟಿಯ ಬೊಂಬಯಂತೂ ಸರ್ವಭಾ ಅಲ್ಲ. ತಿಂಮು ತಿಂಮತನದ ಆವತಾರ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿರೆ ಆಯಿತೆ? ಜನವದ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆ, ಶೃಂತಿ ಸ್ಕೃತಿಗಳಂತೆ ‘ನ್ನಿ— ಬಹುಕಾಲ ಬರೆವಡಿಗಿಯಲ್ಲಿ ಬಾರದೆ ಬರೀ ಬಾಯಿ ಕೆವಿಗಳ ಬಳಕೆ ಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದ ಅನೇಕ ನಗು—ಚೀಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೀನೆ. ಮಕ್ಕಳ ಆಟದಲ್ಲಿ, ಗೆಳಿಯರ ಕೂಟದಲ್ಲಿ, ಹಿರಿ-ಕಿರಿಯರ ಕಿರಿ-ಹಿರಿತನಗಳಲ್ಲಿ, ಜತುರರ ಹೆಡ್ಡತನದಲ್ಲಿ ದಡ್ಡರ ದೊಡ್ಡತನದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಕೇಳಿದ ಚೀಷ್ಟೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ—ಪಾಪ! ತಿಂಮನನ್ನೇ ನಾಯಿಕನನ್ನಾಗಿ ಒಡ್ಡಿದ್ದೀನೆ. ಕಂಣಿ ಮನಸುಗಳಿಂದ ನಾನು ಕಂಡ, ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಿಂದಲೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡ ನಗುವಿನ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ನಾನು ಯಾರಿಗೆ ಮನೆ ಯಾರಿಗೆ ಅಲ್ಲ? ತಿಂಮು ಸಿಗಂತೂ ತಪ್ಪದೇ ಮಣಿ; ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕು. ತಿಂಮನ ನಗು ದೇಹವಾದರೆ ಆ ನಗುವಿನ ಹಿಂದೆ ಹೆದುಗಿಕೊಂಡಿರುವ ನೋವೇ ಜೀವ. ಇದನ್ನು ಗುರು ತಿಸದಿದ್ದರೆ ದೊರಿಷುದು ತಿಂಮನ ಹೆಣ ಮಾತ್ರ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯ ಮುಖ ಮಲ್ಲಿಯರಂತೆ, ದೊಡ್ಡಾಟಿದ ಸಾರಥಿಯಂತೆ, ಸರ್ಕಾಸ್ವಿನಿಗಿಡ್ಡೂನಂತೆ ಹಲ್ಲಿ ಕಿರಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸುವದು ತಿಂಮನ ಕಸುಬಲ್ಲ. ನಗುವಿನ ಆಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಳುವಿದೆ. ನಗುವ ಮುಖದ ಹೀದೆ ನೋಂದ ಹೃದಯವಿದೆ.

తింమ కిడిగేరిడియంతే కండాగ ఆవన సహ్యదయతేయ కడే నోఇడ బేకు. అధికప్పసంగియంతే కండాగ ఆవన మాతిన సత్యతేగాగి వేళ్ళబేకు. ఆదరే ఒందు మాతు. తింమను అందుదే సత్య, ఆవను తులిదుదే కాది, అదన్నెల్లరూ ఒప్పులే బేకు ఎంబ జేట తింమనిగెళ్ళమ్మా ఇల్ల. ఆవనోబ్బ ఆరసిక గొడ్డు రాజకారణయూ అల్ల. జుట్టెనల్లి జీవ హిడియువ నీరస దడ్డనూ అల్ల. వైవిధ్య తేయు సృష్టియల్లియ నీయను; ఆదర సహనే మానవ ధస్త.

ఓదుగరిగాగి ఒందు మాతన్నెంతూ ఇల్లి స్వష్టవాగి హేళువద త్వవర్శ్య. చేఇష్టెగఁ చెన్నాగివే ఎందు ఎల్లవస్త్రు ఒందే బారి గుళుగుళు నుంగి మాత్ర కూడబేడి దయవిట్టు. అజీఱివాగి తలిగే హోట్టె నోఇవు బరలూ సాకు. ఆదూ అల్లదే ఈ చేఇష్టెగళ స్వాదవన్నూ పూతిఁ సవిదంతాగలిక్కిల్ల. కొంచవన్నే తిందు హేళ్ళు హేళ్ళగి ఆగియువదు హిత ఎంబుదు హోట్టెగే అన్పయిసిదప్పు తలిగూ అన్పయిసువ మాతల్లవే? ఆగిప్పు తుగిమ్మ ఓది ఉక్కె ఒందప్పు నచ్చు హోరద్భుయన్ను ఒళగడే హోరళిసి సత్యతేగాగి ముడుకాడువదు అనుపానద క్రమ. తింమన తలే తోఏరిసువ జంబ కొచ్చి గుడ్డ దంతక సాకెస మాడిదేనే; సధ్య తింమన జుట్టుదరూ నిమగే కండరే నన్న ప్రయత్నవు వ్యథవల్ల. కంఱు కుక్కువ నాడుకగలల్లి ఆరుంధతి యన్న కండెనేంబ ములాజిగే మాత్ర యారూ హోగబేచిల్ల.

నాను ఇన్నారాంగే ఖుణే! మనద కంణేనింద నా కండ తింమ నన్ను కుంచియ క్షేయింద చిత్రసి ఓదుగర కంఱ ముందే తందిరువ నన్న కిరి గేళేయ నరసింహనిగి నన్న ఆభివందనగళు ఎందిష్టే హేళేదరే తిరితే? తింమనన్నే ఒచిత్రసిద సింహన కుంచిగే బొమ్మన భయవూ ఇల్ల, ఎందేదారో ఆదరంతే. ఇన్ను ప్రకారకర బగ్గె— కన్నడ సాహిత్యదల్లి ఈ మాదరియ గ్రంథగళల్లి ఇదే వేలదలనేయదు ఎందు ఇద్దుదన్ను ఇద్దంతే హేళికొండరే తింమన తలే తిరుగిదే ఎందారూ ఆన్న లిక్కిల్లి వష్టే? ఆవశ్యవిద్ద కారణ హేళికొళ్ళేబేకాగదే. హొసతెంద

ಕೂಡಲೆ ಅಯ್ಯೋ ಎಂದು ಅಂಜುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿರುವಾಗ ಹಿಂಜರಿಯದೆ ಆದರದ ಕೈಚಾಚಿ ತಿಂಮನನನ್ನು ಬರವಾಡಿಕೊಂಡ “ತಿಂಮನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾಲೆ” ಯ ಮಾಲಕರಿಗೆ ತಿಂಮನನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಭಲಾ ಎಂದು ಬೆನ್ನು ಚೆಪ್ಪಿರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಓಡುವ ತಿಂಮನನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆಡಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿಯು ಮೊಟ್ಟೆ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿಖಿಯ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯಾದ “ವಿಶಾಲ ಕನಾರಟ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್” ಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಲ್ಲ ತ್ತದೆ. ರಸಿಕ ಓದುಗರಿಗೆ ಅದೇಪ್ಪೋರ್ಟ್ ದಿನಗಳಿಂದ ತಿಂಮನನನ್ನು ತೋರುತ್ತೆ ಮಹಡುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ರುವ ರಸ ಚೆಷ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೆಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ತಿಂಮನ ಲಾಲನೆ ಪಾಲನೆಗಳ ಹೊಣಿಹೊತ್ತೆ ರಸಿಕ ಓದುಗರಿಗಂತೂ ನಾನು ಸದಾ ಖುಣಿ. ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಕರೆಗೆ ಓ ಕೊಟ್ಟು ‘ಆಗ ಬಾ, ಈಗ ಬಾ, ಹೋಗಿ ಬಾ,’ ಎನ್ನದೆ ಕೂಡಲೆ ಅಮೆರಿಕೆಯಿಂದ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿ ತಿಂಮನ ತಲೆಗೆ ಕಿರಿಷ್ಟವನ್ನಿಟ್ಟು ಶ್ರೀ ಪಾಟೀಲ ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರಿಗೆ ನಾನು ಆಭಾರಿಯೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ಬರಿ ನಾಟಕದ ಮಾತ್ರಾ ಅದಿತ್ಯ. ತಿಂಮನ ಹೋವಕೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾತ್ರವು ಅವರ ಪಾತ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ತಿಂಮನಲ್ಲಿಯ ತಿಂಮತನವನ್ನು ಮೊದಲು ಗುರುತಿ ತಿಂಮನ ಸರ್ವತೋಮಾನವಿದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ‘ರ್ಯಾತ್’ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಶ್ರೀ ಕೋ. ಚೆನ್ನಿಬಸಪ್ಪನವರು ಕಾರಣಿದ್ದಾರೆ.

ಇಪ್ಪೆಲ್ಲ ತಿಂಮನ ತಲೆಯ ಇತಿಹಾಸವಾದರೂ ಅದನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರೆದುರು ಮಂಡಿಸುವಂತೆ ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾಗುವಂತೆ ಅಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಧನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಶ್ರೀ. ಕುಲಕರ್ಮ ಶೇಷಗಿರಿರಾಯರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಕಡೆಯ ಮಾತನ್ನೊಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸೋಣ. ಜೀವನವನ್ನೊಂದು ಸ್ತುತಾನಯಾತ್ರೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ನಕ್ಕರೆ ಹಲ್ಲಿಲ್ಲ ಕಂಡಾವು ಎಂದು ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಕುಳಿತ ಅಳುಬುರುಕ ಮಡಿವಂತರ ಗೂಡವೆ ತಂಮನಿಗಿಲ್ಲ. ನಗ ಬಿಲ್ಲವರೆಲ್ಲರೂ ತಿಂಮನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪದೇ ಕ್ಯಾಡಿಸಬೇಕು. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ನಕ್ಕರೆ, ಬಾಯಿತುಂಬ ನಕ್ಕರೆ, ಅಗೋ ನೋಡಿ, ತಿಂಮನ ತಲೆ!

ಅ ಪ್ರೇಮಣಿ

ಕೆಂಡು ಬಂದುವ

ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ

ತೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇನೇನಿದೆ ?

ಗುರುಕುಲ

ನಾನು---ನವ್ಯನ್ನ
ಅಸ್ಟ್ರನ ನೆನಪು
ತಿಂಮನ ಸ್ವಾಲ್ಪ
ಕೆವಿ ಇಲ್ಲಿದ ಕುರುಡ
ವರುಸ್ತು ಕಾರಣ
ಹಲ್ಲಿ ಕಂಡಾಪು
ತಿಂಸುನ ಮರಣ
ನವಾಸಾದ ನಾಸ್ತಿರರು
ತಿಂಮನ ಬೆಳ್ಳು
ಸರಸ್ತು ಪ್ರಸಾದ
ಪ್ರತ್ಯೇ ಪತ್ರಕೆ
ಪರ್ತಿ ಪ್ರಸ್ತುತ
ಚರ್ಚಿಂ ತಿಂಮ
ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿ
ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಗದ !
ಸದ್ಯಕೆ ಸಾಕು
ತಿರುಮಂತ್ರ
ಅಂಗೋಂದು ಅನೇ
ತಿಂಮನ ಕ್ಷಾಸು
ನಂಗನಿಸಿದ್ದು

ಭೂಷಣ ಭೂಪರು
ಉಳಿದವರಾರು ?
ಅಳಿತಲ್ಲಿ ?
ನನ್ನ ಭಾವಣ
ಸ್ವಂತ ದಿಂಬಿ
ಉತ್ತರ ಉಪಯೋಗ

ನಾನೂ ನಿವ್ಯಂತೆ

ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರ
ನಾಡಬ್ಬದ ಭಾವಣ
ಯಾರು ಮೊದಲು ?

ವೃತ್ತಿಗಳ ಒಳಗೊಟ್ಟು

ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಲಾಲಿಯಿಂ ?
ನವ್ಯ ಡಾಕ್ಟರು
ಜಾಣ ಡಾಕ್ಟರು
ಸ್ವಿಫ್ಟ್‌ಎಟ್ಟಿಗಳು
ಕೃದಯ ಲೋಗ
ಎರಡು ಗುಣಗಳ ವಕೀಲ
ಕ್ರೈಸ್ತ ಪಾಟೀರ್
ಅತ್ಯಾರ್ಥಿ
ಸುತ್ತಿಸಿದ್ದ ಡಾಕ್ಟರರು
ಸಂಯಾದ ಸಂಶಯ ?
ವೃತ್ತಿ ಏನು ?
ಪರು ಚಿಕಿತ್ಸೆ
ಅಭ್ಯಾಸ ಕಾರೆಣ
ಪ್ರಾ ಮಾಣಿಕ ವಕೀಲ
ಅವಶರದ ಪರಿಹಾರ

ಕಲೆ-ಕೊಲೆ

ಏನು ಗತಿ
ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ ತೆ
ಕಾಮು ಹಾಕುವ ಸ್ವಾತ್ಮ
ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ದೈವಧಿ
ಕಲಾಮಂದಿರ
ಕೃದಯದ್ವಾರಾವಕ

సంసారిగ తించు

అయ్యో ! ఇఎను ఎళ్లో !!
 తించున జుట్టు
 జీవదాసే
 వికటంత్ర జగత్తు
 మళ్ళీ లేప్పు ?
 తించున హెండెక
 అంధంశా నాది
 అవరస్తే కంఠించి
 శక్కగురు
 జోస ఆభరణ
 ఈగ తిఱింకు
 తించున శబ్దాన్న
 ఏంధురుష తించు
 లేద్ద కి శాగద
 డావినొ వాడ
 తించున కనశు
 ల్యోఫ ఇన్స్ట్రూరా
 నెరథిన ఆశాక

(అ) రాజకీయం

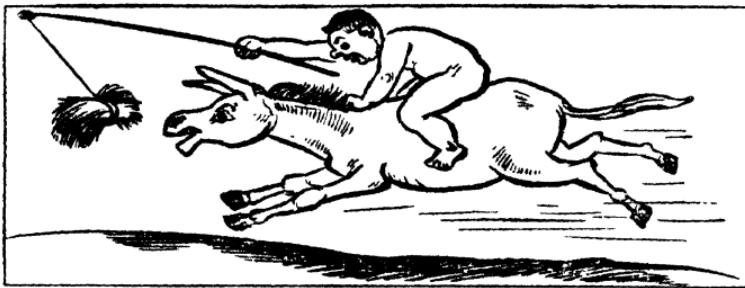
నమ్మ మాతే
 అనుబాన క్రమ
 ఏంర రమణురు
 అనేరికేయ గుట్టు
 ధూమశేఖ
 పసికరణ?
 ఇందిన గణపతి
 బ్రతీళ్ళ త్రిర
 స్వాచ్ఛ కీ

గౌకను బుద్ద
 నాటికద ఉపదేశ
 ఎళ్ల రవాయికు
 ముంబు పాటు
 శాసన రథి
 పరిహార
 త్రైరాసిక
 ఉప్పేంగ
 నన్న కసుబు
 దట్టాపై
 అవలే కేళద్ద లు
 వ్యవహారజ్ఞాని తించు
 తించున స్వార్థ
 ముందువరిద ఏంర
 కోరతేగే మంద్రు

ఉళ్లిదిల్ల

తించున కథవు
 కిలూశ
 శత్రుల్లిత్తు
 ప్రేసు చికిత్స
 చీల్ల
 భావిభావ
 అవర మూగు
 అధ్యాస్తర నడకే
 శుసి మందునే
 సేరి కుడిదరే
 ఆడది మాడునను
 శనాటికద దురిగటు
 పించు కేళద
 ఇదేసు మండు ?

ಮಹಾತ್ಮ	ಮಂಜು
ಶ್ರೀಶಂಡ	ಕಂಜ ಪರೀಕ್ಷೆ
ಅಳ್ಳಿಲ ಸಾಹಿತ್ಯ	ಬರಹಗಾರರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ
ಕೊಂಡ ಅವಸರವಿದೆ	ಸರ್ವಾಧ್ವಾತ್ಮಿಗಳು
ಶಿಂಪುಗಾಸಿದ್ದು	ಅಲ್ಲಿಯು ಅಭಿಷ್ಟ ನ
ಯಾವುದಾದರೂ ಸರಿಯೇ!	ಅತಿ ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗ ?
ಆದವಿಯ ದ್ವಾ	ತುಪ್ಪದ ವಾಸನೆ ?
ಕಡೆ ಮಾತು	ಪತ್ರ ಬಂದಾಗ
ಸಾಹಿತ ಕಿಂನು	ಪರಾಷ್ಟ
ಆಕಾಲ್	ಹುಳ್ಳು ಸ್ವತ್ತೆಯ್ಯಾ
ಕಫ್ಲೂ	ಕ್ವಾಪಕೆ
ಭಿಕ್ಷೆ	ಪ್ರಾಣಿದಯೆ
ಉದಿಗೋರೆ	ಗಿಡಬಿ
ಉಟ್ಟಂಬ ಸಹಿತ	ಬರೀಬೋಳಂತ
ಸರೆಕುಡುಕ ತಿಂನು	ಉತ್ತಾಪ ಸೂಲದು
ಇದು ಇಜವೇ?	ಖಗೇನು ಮಾಡಬೇಕು?
ಬೀಗ ಮುಂದಿಯಾವವರು	ಕಡಲೆ ಗುಗ್ಗಿಂ
ದಂಪತ್ತೀರ ದೇವರು	ಗಂಡೆ—ಹೆಂಡತಿ
ಜಾತೀಯ ತಾರದಿ	ಹುಳ್ಳು ಸ್ವತ್ತೆಯು ಹಿಂಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ
ಅನುಭವ	ಕಾಲು ಜಾಡಿಸುವ ಗುರುಗಳು
ಯಾವುದು ಅನ್ಯಾಯ?	ಎದುರು ಮನ ತಿಂನು
ವಿದನೇ ನಂಬರ ಸೌಜನ್ಯ	ತಿಂನುನ ಬಾಲ
ಹೈಸು ಹಾಳು ಮಾಡುವ ಶಾತೆ	

○ ○ ○

ನಗುವು ಸಹಜದ ಧರ್ಮ; ನಗಿಸುವುದು ಪರಧರ್ಮ |

ನಗುವ ಕೇಳುತ್ತ ನಗುವದತ್ತಯದ ಧರ್ಮ ||

ನಗುವ ನಗಿಸುವ ನಗಿಸಿ ನಗುತ ಬಾಳುವ ವರವ |

ಮಿಗೆ ನೀನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೋ — ಮಂಕುತಿಮ್ಮು ||

— ಮಂಕು ತಿಮ್ಮನ ಶಗ್ಗು

నాను—నమ్మప్ప

శాలేయన్న తస్మిసబేకాగిత్తు తింము ఒందు దిన. హోస ఖపాయవన్ను హూడిద. టీలిఫోనిన అంకెయ తూబినల్లి బెరలిట్టు తరివి శాలేయ ముఖ్యోవాధ్యాయరన్న కరెద గంభీర దసియల్లి.

“ యారు....ము....సరా....జల్లి నోఎి నన్న మగ....నన్న....మగ....తింమునిగే కోండ వ్యైయల్లి అష్టస్థ, అమదు, అమదు....తిళ రుంతే ? కాపిలే....జవత్తు అవను శాలేగే బరువంతిల్ల తిళ రుంతే ! ”

“ తావు యారు మాతనాడోచు ? ” ఎందు మరు ప్రశ్న బందితు.

గాబరియొద తింమ “ నాను సారా, తింమ-అల్ల సారా....నాను నమ్మప్ప మాతనాడుత్తిడ్డేనే. ”

○ ○ ○

అప్పన నేనప్ప

పరీక్షేయు సవిావ బాదితేందు తింమునిగే ప్రాప్తేటి ట్లోవన్ ఆరుభ మాడిసిదు అవనప్ప. హోస గురుగులు మనేగే ఒందు దీపద ముందే కుళితరు. కలిగే హిడిదు తింమునా కుళిత. తింమున తండే నోఎండుత్తు నీతరు. అధిక గంటి గురుగళు గణితస్సు హేళిద మేలే తింమ మేల్లగే నుడిద “ నీచు హేళువాగ ననగే నమ్మ అప్పన నేనపాగుత్తే సారా ”

“ యాకోఇ తింమ ” ఎందరు గురుగళు.

“ అప్పనిగూ గణిత బరువదిల్ల ” ఎంద తింమ.

ಶಿಂಮನ ಸ್ವಾಲ್ಪಲು

ಚೋರಿ ಕೇಸಿನ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಿ ಮುದ್ದಾಯಿಗೆ ಮೂರು ವರುಷ ಕಾಲಿಗಳ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಯಿತು. ಪ್ರೋಲಿಸರು ಕೃಂತಿಗಳನ್ನು ತಗಲಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಜೀಲಿಗೆ ಬಯಸ್ತಿದ್ದರು. ಕೃಂತಿಯು ಅಳುವದನ್ನೂ ಕರೆಯುವುದನ್ನೂ ಮಾಡಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡಿದ. ಪ್ರೋಲಿಸರು ಅವನನ್ನು ದರದರ ಎಳಿದರು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಗೌಜಾಗಿ ಜನರ ಗುಂಪು ಸೇರಿತು. ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಒಂದವನ್ನೇ ತಿಂಮ ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರೋಲಿಸರ ಬಳಿ ನಡೆದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ.

“ಎಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಫ್ಟ್‌ಮಿ ಇವನನ್ನು ಬಯಸ್ಯಾಡು?”

“ಜೋಲಿಗೆ”

“ಜೋಲಿಗೇನಾ ಈ ರಂಪು. ಸ್ವಾಲ್ಪಿಗೆ ಬಯಸ್ಯಾತ್ತಾರೇನೋ ಎಂದು ನೇನಸಿದ್ದೆ”

○

○

ಕೆವಿ ಇಲ್ಲದ ಕುರುಡ

ಅವಯವಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಅಥ ಗಂಟೆ ವಿವರಿಸಿ ಗುರುಗಳು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರು ಶಿಂಮನನ್ನು.

“ಕೆವಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ?”

“ಕಣ್ಣ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ ಸಾರಾ”

“ಅಲ್ಲವೇ, ಕೆವಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೆವಿ.”

“ಅಹುದು ಸಾರಾ, ಕೆವಿ ಇಲ್ಲದಾಗ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿಸಿದ್ದವೇ?”

ವಯಸ್ಸು ಕಾರಣ

ತಿಂಮನ ಮಾಡಿದ ಲೆಕ್ಕೆ ತಪ್ಪೇಂದು ಅವನ ಮಾಸ್ತಿರು ತಲೆ ಕುಚ್ಚೆ ಬೈದರು.

“ಇಗ ವರ್ಷದ ಕತ್ತೆ ಆಗಿ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕುನೇ ತರಗತಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಿ, ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಪಂಡಿತ ಸೇವರೂರವರು ಓದಲು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು ಆಗಲೇ”

“ನಿಮ್ಮ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಅವರು ಹಿಂದಿಂ ಒಕ್ಕೂಟಿದ ಪ್ರಥಾನ ಮಂತ್ರ ಗಳು ಆಗಿದ್ದರು ನೋಡಿ ಸಾರಾ” ಎಂದು ತಿಂಮನ ಗುಡುಗಳ ಪುಖು ನೋಡಿದ.

○

○

○

ಹಲ್ಲು ಕಂಡಾವು

ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಿಂಮನ ಮೇಹ್ನು ‘ಕಾಪಿ ಬರೆಯಕೊಳ್ಳಿ’ ಎಂದು ಮಡುಗರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕುಚೀಯ ಮೇಲೆಯೇ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿದರು. ಬಾಯಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ತೆರೆಯಿತು.

ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಪಿ ಬರೆದಿಟ್ಟು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದ ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೊಬ್ಬರೆ ತಂದು ತೋರಿಸಿದರು. ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ತಿಂಮನನ್ನು ಸೇನೇಕೂ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ? ಎಂದು ಗದರಿಸಿದರು.

“ಈ ಪುಟ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಸುಳಿದೆ ಸಾರಾ” ಎಂದು ಪುಟ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದ.

“ನಕ್ಕವರ ಹಲ್ಲು ಕಂಡಾವು” ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಹ್ನು ಮರು ದಿನವೇ ಹಲ್ಲುಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು.

తింపున మరణ

తింపునిగొప్పే కాయిలేయాగి హాసిగే రుడిద. ఎల్లరూ ఆనే బిట్టరు. తింపున ఇతిత్రీయాయితేందు సిదిగే బిగిదు నాల్చురు భుజ కోట్టు నడేదే బిట్టరు.

తింపున హేణ ఉండ హొరగే బందు శాలేయ ముందే సాగిత్తు. హండుగరు కిట్టికిట్టింద నోఎడిదరు. తింపున మేఘ్య హొళగే బందు నోఎడి దుఃఖివన్ను తడియలారదే “తింమా హోగ్రీయా” ఎందు గట్టియాగి నుడిదరు.

‘అయ్యిల్స్, మేఘ్య’ ఎందవనే తింపు సిదిగేయింద జగిదు కారి మనేగే ఓడిద.

నపాశాద మాస్తురు

బేసిగే రజ ముగియతు. శాలేయ బాగిలిగే విద్యుధిగళు ముత్తిగే కూచిదరు. వరీక్షేయ ఫలితాంత కేళలు బాయి తేలిదు స్థితరు. పుణ్యత్తు తింపు, ఆతన ఆక్షన గండనే శాలేయల్లి కేడ్డ మాస్తుర! మంత్ర మనోవ్యతీయ కేడ్డ మాస్తురు తింపున్న ఎత్తి మేలిన తరగతియల్లి కూచిదరు. కట్టు కిరియుత్తు తింపు హోరటాగ కళేయ మాస్తురేఖాబ్ధరు మాతనాడిసిదరు.

“ఏనోఎ తింమా, పాసు ఆదియేనోఎ?”

“ఓహోఎ.”

“ఊగ యావ తరగతిగోఎ బంది?”

“ఐదరింద ఆరనేయ తరగతిగే బందే సరా. సీవేను సారా ఇల్లియే కుళత్తిద్దీరి? ఆగలూ ఆదే తరగతి ఊగలూ ఆదే తరగతి!”

తింమన బెళ్ళు

శాలేగి హోత్తుయికు. అవసరదింద తింమన తాటి ఉటి నిఱిడిదశు. గడిబిడియల్లి ఉటి ముగిసి తింమ బట్టిచరె దుడుకపడిద. అంగి జిల్లణ తందు తాటి తోడిసి బెళ్ళిగాగి ఎన్నెయెల్ల జుర్గ కాడిదశు. ఎల్లియో సిగలిల్ల. “ ఇల్లవిద్దరిల్ల హాగేయే హోగో సాకు ” ఎందు తాయి క్ష్యలే వాడిదశు.

“ బెళ్ళు ఇల్లదే హోగమా హోగోయ్యు ” జిల్లణ సిల్లు త్తీయే ? ” తింమ తకరారు హూడిద.

“ ఇల్లవల్ల బెళ్ళు; ఈగేను వాడబేచు మత్తీ ? ” ఎందు తాయి కేరిలిదశు.

“ బెళ్ళు ఇల్లదలే జిల్లణ సిల్లువదచేష్టాదు ఉపాయవిచయమా ”

“ ఏనోఎ తింమా ఆదు ? ”

“ ఇనెన్నోందు బారి ఉండుబిడుత్తీఎనే ” ఎంద తింమ

సరస్వతి ప్రసాద

“తింమా”

“ఏనప్పా ?”

“హిదింహో ప్రసాదవన్ను.”

“ఏను ప్రసాదవప్పా ఇదు ?”

“సరస్వతి ప్రసాదవో తింమా; ఇదన్న ముఖ్యవాగి హుడుగరు
తన్న బేకు”

“ఏకప్పా ఇదన్న తిన్న బేకు ?”

“ఇదన్న తిందరె బుద్ది బచుత్తే యో తింము”

“కోంచ కాగదదల్లి కట్టి కోడప్పా.”

“కాగదదల్లి· ఎతకోన్న ? యారిగె కోడుత్తీది ?”

“నన్న మాస్తరరిగప్పా.”

పృథ్వీ పత్రికే

తింమ పరీక్షేగే కుళితాగ పృథ్వీ పత్రవు ఇంతిద్దితు:

(1) వలయగళిష్టా?

(2) మూరు వలయగళావావ్య?

(3) ఉష్ణ వలయ, శీత వలయ, సమశీతోష్ణ వలయ
ఇవుగళల్లి ఇరువ భేదవేను?”

ఆదశ్చ తింమన ఉత్తరగళు హిగిద్దవు:

(1) ఎరడనే పృథ్వీయన్న నోఇదిరి.

(2) మూరెనే పృథ్వీయన్న నోఇదిరి.

(3)

మూరు పృథ్వీగళల్లి ఎరడన్న ఉత్తరింసిద్ద కాగి తింమ ఉత్తమ
ఘ్నార్ఘ్యగళింద తేగాడియాద

హత్తు

ಪಶ್ಯ ಪುಸ್ತಕ

“ ಅಪ್ಪಾ ”

“ ಏನೇಂದೇ ತಿಂಮಾ ”

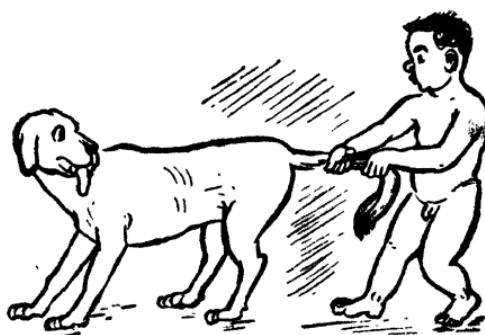
“ ಜಾತಿಯ ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಓದಕೂಡದಂತಹ್ಯಾ ”

“ ಅಹುದೋ ತಿಂಮಾ ”

“ ಇವನ್ನು ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರಗಳಲ್ಲಿಡಕೂಡದೆಂದು ಸಂಖ್ಯಾರವು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದೆಯಂತಹ್ಯಾ ”

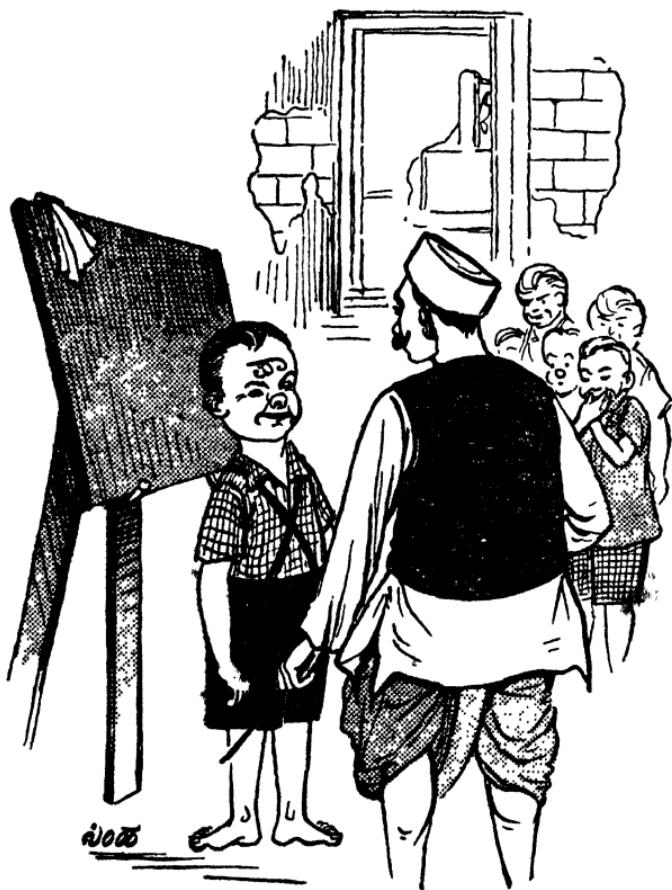
“ ಅಹದೋ ತಿಂಮಾ ”

“ ಪಶ್ಯ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಹಚ್ಚಿದರೆ ಸಾಕಿತ್ತಲಿಪಾಪ್ಯಾ ? ”

ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದೇನೆ. ಸೇನೇ ಜಗ್ಗಿ ಅದೇಕೆ ಗುರೂ ಎನ್ನುತ್ತೀರೆ?

ಹನೇಂದ್ರಿಂದು

చెచ్చిల్లో తింము

హణ్ణేయ మేలే దొడ్డ దాగి “పా” ఎందు బరేదుకోండు తింము శాలేగే ఒండ. జేనాతే ముడుగరెల్ల నగెయాడి మేష్టిగే హేళిదరు.

“ఇదేనోఇ తింము వికార?”

“వికారవల్ల సారా, ఇదు పకార”

“ఏతకేళ్లో ఇదు”

“పాసాగలిక్కే సారా”

“‘పా’ ఎందు బరేదుకోండరే పాసు ఆగుత్తి యేసోఇ ! ”

“‘పి’ ఎందు బరేద కూడలే విజయ దొరియల్లిల్లపేను సారా ? ”

○

○

○

హోస ధృష్టి

విజ్ఞానద పాత హేళువాగ మాస్తురలొబ్బరు కేళిదచు.

“నన్న కైయల్లేరువ ఈ కాలాణెయన్న ఈ గాజినల్లేరువ ఆసిడానల్లి కాచుత్తేనే, ఈ కాలాణె కరగుత్తేడో ఇల్లవేళే? ”

“ఇల్ల” ఎందు ధ్వని బందితు.

“ఏకే ? ” ఎందరు మాస్తురరు.

“కాలాణెయన్న కళేదుకోళ్లుం సినుగేను బుద్ధి ఇల్లవేను సారా” ఎంద తింము.

ತಿಂಮನ ತಲೆ

ಗುರುಕುಲ

ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಗದ !

ತಿಂಮನ ಮನೇಲಿ ಸಂತರ್ಪಣೆ. ಗುಂಪು ಗುಂಪು ಜನರು ಉಬ್ಬ
ಮಂಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಿರು.

“ತಿಂಮಾ” ಎಂದು ಕೂಗಿದರು ಅವನವು.

“ಬಂದೆ” ಎಂದವನೇ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತ.

“ಈ ಪಾತ್ರ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೇ
ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆಲ್ಲ ಬರೆದುಕೊಾ” ಎಂದರು.

“ಸರಿ” ಎಂದವನೇ ಜೆಬಿನಿಂದ ಸ್ಯಿಸಕಡ್ಡಿ ತೆಗೆದು ‘ಕಾಗದ?’
ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ತಿಂಮನ ತಂದೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ತಂದು
ಕೊಟ್ಟಿರು.

‘ಡಬರಿ’

‘ಹೂಂ’

‘ಪಂಚ ಪಾತ್ರ’

‘ಹೂಂ’

‘ಸಾಟ್ಟೆ’

“ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಗದ?” ಎಂದು ತಿಂಮ ಕ್ಯೆಯೊಡ್ಡಿದ.

“ಎನೋಾ” ಎಂದು ಗದರಿಸಿಕೊಂಡರು ಅವನವು.

“ಈ ಕಾಗದ ತುಂಬಿದೆಯವ್ವು” ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟಿ.

“ತುಂಬಿತು!” ಕೋರಾಶ್ಚಯರ್ಗಳಿಂದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ಬರಿ
ದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಕಾಗದವು ತುಂಬಿದುದು ನಿಜ. ಪಾತ್ರಿಗಳ ಚಿತ್ರ
ವನ್ನು ಬಿ ಸಿದ್ದಾಂತಿಸಿ. ಇನ್ನೀಲ್ಲಿದೆ ಸಾಟಿಗೆ ಸ್ಥಳ?

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕು

ಬೇರೆ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಓದಲು ಹೋಗಿದ್ದ ತಿಂಪು ಹೆಣದ ಹಾದಿ ಕಾದು ಬೇಸತ್ತು, ತಂಡೆಗೆ ತಾರು ಮಾಡಿದ.

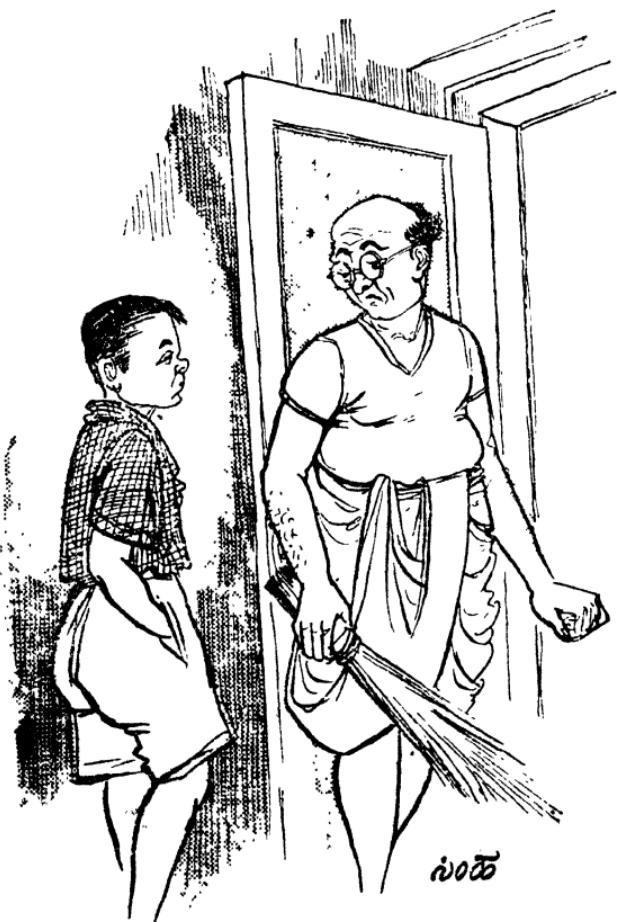
“ತಕ್ಕಣ ರೂ. ಅಂ ಕಳಸದಿದ್ದರೆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತೇನೆ”

ಉತ್ತರ ಬಂದಿತು ಹಿಂದೆಯೇ. “ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ. ತಕ್ಕಣ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿಕೊ”

ತೀವು ಪುನಃ ತಾರಿಸಿಂಥ ತಿಳಿಸಿದ —

“ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಿಲ್ಲ. ಮದರಾಸಿಗೆಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತೇನೆ ಗಾಡಿ ವಿಚರಿಗಾಗಿ ತಕ್ಕಣ ರೂ. ೪೦ ಕಳಿಸು.

“ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ರೂ ಅಂ ಕಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನದಿಗೆ ನೀರು ಬರುವ ವರೆಗೂ ವಿಚರಿಗೆ ಸಾಕು ತಾನೆ” ಎಂದುತ್ತರ ಬಂದಿತು.

ପାତା

తిరుమంత్ర

పక్ష్యద మనేయల్లిద్ద వేష్టు మనేగి తింమ హోగి కేళిద.

“కొంచ నిఘంటు— దికష్వరి కొడ్దిరా సారా”?

“హోరగి ఒయ్యుకూడదు. ఇల్లియే ఖపయోగిసి ఇట్టు హోగబేసు”

మరుదిన బెళగీ మనేగిలసదల్లి తొడగిద్ద వేష్టు తింమన మనేగి బందరు.

“బన్ని సారా కుళితుగొళ్ళి”

“కూడలు సమయవిల్లపు తింమ, కొంచ కసబరిగి బేళాగిదే.”

“అగత్య కొడతేసే సారా. ఆదరె ఆదన్ను హోరగి ఒయ్యుకూడదు. ఇల్లియే ఖపయోగిసి ఇట్టు హోగబేసు.”

ఆణిగొందు ఆనె

తింమన శాలేయ తనిఖిగి ఇన్నాపేక్కడు బరువపరిద్దరు. కొండు తండ హూమాలే ఒణగి హోద నాల్చు దినగళ నుతర ఇన్నాపేక్కరరు బందిళిదరు. తింమన పరిక్షే సురువాయితు.

“ముడుగంగి బాయిలేక్క బరుత్తదేయే ?

“బరుత్తై స్వామి, కేళలే ? ”

“ ఆగలి ”

“బందు ఆణిగి నాల్చుణియాదరే....”

“ఇదు ఏను లేక్కపేళే తింమ, జాత్రియల్లి జూజాడువపరి లేక్కదంతిదె. బేరె ఎనాదరూ వస్తుగళన్న హేళకూడదే. ? ”

“సరి. బందు ఆణిగి ఒందు ఆనె ఆదరే.....?”

“ఏనోఇ ఆన్నాయి ఇదు? ఆణిగి ఒందు ఆనె బరుత్తదేయే ? ”

“సక్కరే ఆనె స్వామి” ఎంద తింమ.

హదినేళు

ತಿಂಮನ ಕ್ಷಾಸು

ಮಾಸ್ತರ ತಿಂಮ ಕ್ಷಾಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಮುಂದಿನ ಬೆಂಚುಗಳು ಹಾಲಿ ಇದ್ದವು. ಹಿಂದಿನ ಬೆಂಚುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬಬ್ಯಾಹು ಹುಡುಗರ ಮಾತ್ರ ಆಕಳಿಸುತ್ತ ಅಡ್ಡಗಿದ್ದರು. ಕ್ಷಾಸು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಗಂಟೆಯಾಗಿ ಮುಗಿಯಲು ಅರ್ಥಗಂಟೆ ಇದ್ದರೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಹುಡುಗರು ಇನ್ನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ ತಿಂಮ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಮನೆಗೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ದನಾದ.

ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಕಣ್ಣ ಮುಣ್ಣಿಯೇ ಮಾತನಾಡಿದ.

“ಹೋದವರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ, ಇರುವ ನಮ್ಮೊಬ್ಬಿಗೇ ಪಾಠ ಹೇಳಿ ಸಾರಾ” ಎಂದ.

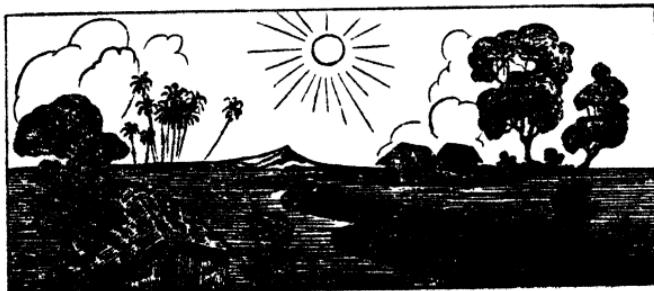
“ನನ್ನ ಕ್ಷಾಸು ಅಂದರೆ ಶಾಸನ ಸಭೆಯೇಂದು ತಳಿದಿರಾ; ಏನು ಗತಿ?”
ತಿಂಮ ಕಣ್ಣ ಕೆಸಿದು ಹೊರಗೆ ಸಾಗಿದ.

ನಂಗನಿಸಿದ್ದು

ಪಂಚಾಯತಿ ಬೋಡಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ, ದೊಡ್ಡಾರ ವಕೀಲರ ಏಜೆಂಟರೂ, ಹಳ್ಳಿಯ ಪೋನ್ಪು ಮಾಸ್ತರರೂ, ಸರಕಾರೀ ಸರ್ವಕಾರಿ ಅಗ್ಗಿದರದ ಕಾಲಿನ ಅಂಗಡಿ ಒಡೆಯರೂ, ಅನ್ನ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರೂ, ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಆಗಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನ ಉರಹಿರಿಯ ಮುಖಿಂಡರಾದ ನುರಗಿಗೌಡರು ಓಪಾಲು ಬಸ್ಸಿನ ಹಾದಿ ಕಾದು ಬೇಸತ್ತು, ಮಳೆಗೆ ಹೆದರಿ ತಿಂಮನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತೂರಿದರು. ತಕ್ಕ ಸನಾತನ ಮಾಡಿ ಇದ್ದೊಂದು ಮೂರು ಕಾಲಿನ ಕುಚೀಯನ್ನು ಗೋಡೆಗಾನಿಸಿ ತಿಂಮ ಅವರನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅತಿ ಎತ್ತರವಾದ ನದಿ, ಬಹುದಟ್ಟವಾದ ಗುಡ್ಡ, ಆಳವಾದ ಅಡಿವೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ, ವ್ಯಾಜಪಿಂಗಾ ಬುಕ್ಕನ್ನು ಮುಖಿಂಡರ ಮುಂದಿಕ್ಕೆ ‘ನಿಮಗನಿಸಿದ್ದು ಬರೆಯಿರಿ’ ಎಂದು ವಿಸಂತಿಸಿದ.

‘ತಿಂಮ ಟೆಪಾಲ ಬಸ್ಸಿನಂತ ಮನಿಶ. ಪ್ರಾಸೆಂಜರಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ಲಿ ತುಸಿಜಲ್ಲಿ, ತುಸ ತಡ, ಆಂತೂ ಸಾಲಿ ತೆಪ್ಪಾಕೆಲ್ಲ. ಈತಗೇರಿಸಬೇಕು. ನಂಗನಿಸಿದ್ದು ಮುರುಗಿಗಡ.’

ಎಂದು ಬರೆದು ಮೂರ್ಚಾಮ ಹಾನ್ ಕೇಳಿ ಹೊರಗೆ ಓಡಿದರು.

ಉಳಿದವರಾರು ?

“ ಅಪ್ಪಾ ”

“ ಏನೋ ತಿಂಮಾ ? ”

“ ಪಾನನಿರೋಧದ ಸಭೆಯು ಬಹು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿತ್ತುವ್ವಾ ”

“ ಎಕೋ ತಿಂಮಾ ? ”

“ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳಿದರಪ್ಪಾ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಒಷ್ಟು ಕುಡುಕರಿದ್ದಾರೆಂದು ”

“ ಇದು ನಿಜವೋ ತಿಂಮಾ ”

“ ಆಗ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹತ್ತೀ ಜನರಿದ್ದರಪ್ಪಾ ”

“ ಮುಂದೇನಾಯಿತೋ ತಿಂಮಾ ? ”

“ ಉಳಿದ ಒಂಬತ್ತು ಜನರು ಹೀಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದರಪ್ಪಾ, ತಾವಂತೂ ಕುಡುಕರಲ್ಲವೇಂದು. ”

ಲಾರಿಗೆ ಅಂಚುವ
ರೇಡಿಗಳಲ್ಲ

ಅಯ್ಯಾಯ್ಯೋ ತಿಂಮನ
ಭಾಷಣವೇ !

ಇಷ್ಟತ್ತೊಂದು

206

ತಿಳಿತಿಲೊಲ್ಲಿ ?

ನಾಡಹಬ್ಬದ ಕಾಯ್ಕುಪವು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜರುಗಿತು. ಪರ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಬಂದ ಮಾಸ್ತುರರ ಭಾಷಣವು ಬಿಳೀ ಮೋಡದ ಮಳೆಯಂತೆ ಸೆರಿಯಿತು.

ಕಡೆ ಬೆಂಚುಗಳಲ್ಲಿ ಈಳತ ತಿಂಮನಿಗೂ ಆವನ ಗೆಳೆಯನಿಗೂ ಗುಜು ಗುಜು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ವಾದಿವಾದೆವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ, ಚಾಯಿಗೆ ಚಾಯಿ ಹತ್ತಿ, ಪಂತಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳೆದು, ಕೈಗೆ ಕೈ ಹತ್ತಿಬಿಟ್ಟು. ಅವರಿವರು ಓಡಿ ಬಂದು ಜಗತ್ವನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ತಿಂಮನನನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದರು. ಭಾಷಣಕಾರ ರಾದ ಮಾಸ್ತುರರು ತಿಂಮನನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

“ ಅದೇಕೋರ್ ತಿಂಮಾ, ಅವನೊಡನೆ ದ್ವಂದ್ವ ಯುಧಕ್ಕೇ ಸುರು ಮಾಡಿದಿ? ಏನಂದನೋರ್ ಆವನು? ”

“ ನೋಡಿ ಸಾಮ್ಮಿ, ನಾನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಎಣಿಸಿದ್ದೇನೇ, ನಿಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಬರಾಬರಿ ಒಂದನೂರ ಏಕು ‘ತಿಳಿತಿಲೊಲ್ಲಿ’ ಬಂದವು. ಒಂದನೂರ ಏಕೇ ಒಂದವೆಂದು ಆವನು ವಾದಿಸುತ್ತಾನೆ ” ಎಂದು ತಿಂಮ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ನನ್ನ ಭಾಷಣ

ಭಾಷಣಕಾರರು ವಿವರದ ಏಬು ಹತ್ತುಗೊಡದೆ ಮೂರು ತಾಸು ಭೀಕರವಾದ ಭಾಷಣದ ಮಳೆ ಸುರಿಸಿದರು. ಸಭಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೆ ಎದ್ದು ಹೋಗದೆ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಸಾಗಿದರು. ಸಭೆಯು ಬರಿ ದಾದಂತೆಲ್ಲ ಭಾಷಣವು ಕಳಿಗಟ್ಟಿತು. ಆವೇಶಪೂರಿತರಾದ ಭಾಷಣಕಾರರ ಮುಂದೆ ಗಳಿಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಚ್ಚಿ ಇಡೀ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂಮನೋಬ್ಬನೇ ಕುಳಿತ.

“ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಲು ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಂದ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಈಳಿತ ದಾಖಲ್ಲ, ಇಷ್ಟೇ ಸಾಂ ” ಎಂದು ಭಾಷಣಕಾರರು ಹೆಸ್ತುಪಟ್ಟು ಸುಧಿದರು.

“ ತಮ್ಮದಾದಮೇಲೆ ನನ್ನ ಭಾಷಣವಿದೆ ” ಎಂದ ತಿಂಮ.

ಸ್ವಂತ ಡಬ್ಬಿ

ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಕೆಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಂಬಾಕ ಸೇವನೆಯ ನಿಷೇಧದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಓರ್ವರು ನಾಸಿಕದಿಂದ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು.

“ ಈ ಉರಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ ತೊಂಬತ್ತು ಜನರು ನಶ್ಯ ಹಾಕುವವರಿದ್ದೂ ರೀಬುದು ಲಾಂಭನಾಸ್ಪದವಾದ ಮಾತು.”

“ ಈ ತೊಂಬತ್ತರಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬಿ ಇಟ್ಟುವರು ಸೇಕಡ ಹತ್ತೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ ವೇಬುದು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವ ಮಾತು ” ಎಂದು ತಿಂಮನ ನುಡಿದು ಭಾಷಣ ಕಾರರ ಡಬ್ಬಿಗಾಗಿ ಕೈ ಚಾಚಿದ.

○ ○ ○

ಉತ್ತಮ ಉಪಯೋಗ

ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನದ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿದರು ಒಂದು ಬಾರಿ.

“ ದನದ ಸೆಗಳೆಯ ಉತ್ತಮ ಉಪಯೋಗವೇನು ? ”

“ ಹೊರಗೋಡಿ ಮತ್ತು ಸೆಲವನ್ನು ಬಳಿಯಲು ಬರುತ್ತದೆ ಸಾರ್ ” ಎಂದ ಡಬ್ಬಿ.

“ ನಿನ್ನ ತಲೆ. ಅದರ ಉತ್ತಮ ಉಪಯೋಗ ಯಾವುದು, ನೀನು ಹೇಳೋ ? ”

“ ಗೋಡಿಗೆ ಕುರುಳು ತಟ್ಟಿಬಹುದು ಸಾರ್ ” ಎಂದ ಇನ್ನೊಂದು.

“ ಅದೂ ಅಲ್ಲ. ”

“ ನಾನು ಹೇಳಲೇನು ಸಾರ್ ” ಎಂದ ತಿಂಮನ.

“ ಹೂ, ಹೇಳೋ ನೋಡೋಣ. ”

“ ಭಾಷಣಕಾರರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಬಹುದು ಸಾರ್ ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಿಂಮನ ಹೀಂದೆಯೇ ಬೆಂಚಿ ಏರಿದ.

ಇಪ್ಪತ್ತೂಲ್ಮು

ನಾನೂ ನಿಮ್ಮಂತೆ

ಚತುರ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದ ಚಹ್ಮೆತ್ವತ್ವತ್ತಿಯಿಂದ ಜನಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ‘ನಾನೂ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಒಬ್ಬ ರೈತನೆಡ್ಡೇನೆ’ ಎಂದು ರೈತ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ‘ನಾನೂ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಒಬ್ಬ ಕೂಲಿಕಾರ ಸಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ಕೂಲಿಕಾರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ‘ನಾನೂ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಒಬ್ಬ ನೌಕರನಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ನೌಕರರ ಸಂಘದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತರೆಸೆನ್ನು ಸುಡಿದು ಕರ ತಾಡನ ಮಾಡಿಸಿದರು. ತಿಂಮ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡ.

“ನಾಳೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವಾಗಬೇಕೆ ಸಾಫ್ತಿ” ಎಂದ.

“ಎಲ್ಲಿಯೋ ತಿಂಮ? ” ಎಂದೆರು ಭಾಷಣಕಾರರು.

“ನಿಧವಾ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ”

..ಆಯುತು ಬರುತ್ತೇನೆ”

“ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ‘ನಾನೂ ನಿಮ್ಮಂತೆ’.....ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ.....” ಎಂದು ಸುಡಿದು ತಿಂಮ ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತ ಸಿಂತ.

సంక

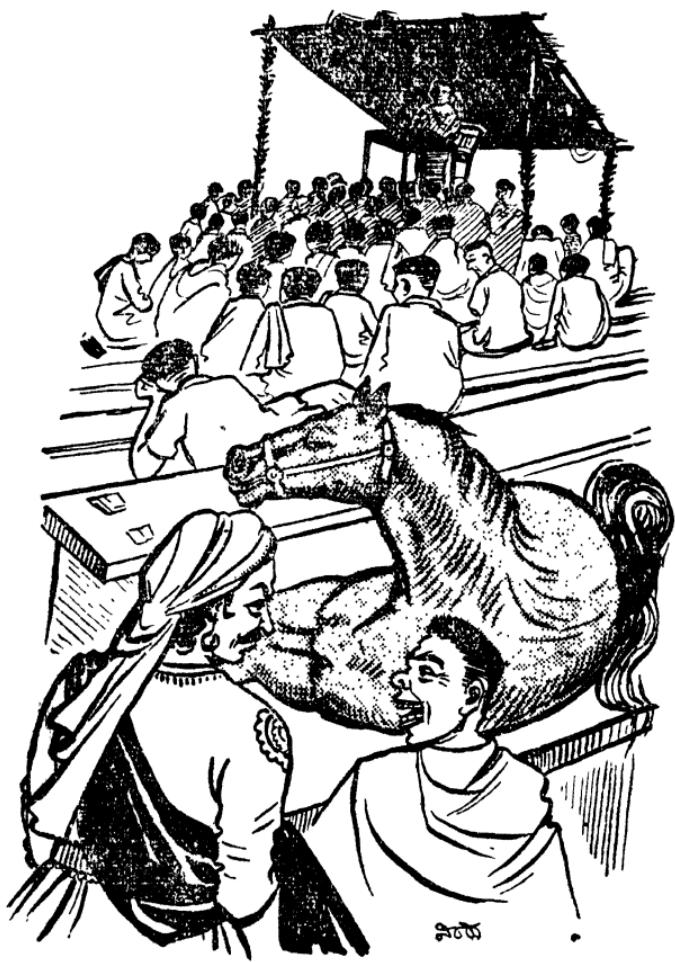
ಮಾನಸಶಾಸ್ತ್ರ

ಮಾನಸಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಉಪನಾಯಕವು ಉಗರ ಅಟ್ಟದ ಹೇಳಿಲೆ ಜರುಗಿತು. “ನೋವೆಂಬುದೆಲ್ಲಿದೆ? ಅದಕ್ಕೆಳ್ಳಷ್ಟು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವಂತಿಯದು,” ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ, ಎಂದು ಭಾವಣಕಾರರು ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದರು. ತಿಂಮನೂ ತಲೆದೂಗಿದ, ಎಲ್ಲ ತಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ.

ಸಭೆಯ ವಿಸರ್ವಣನೆಯನಂತರ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೆಲಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಕತ್ತಿ ಹಿಂಗಾಲು ಎನ್ನೆಯತ್ತ ತಿಂಮನ ಬಳಿ ಹಾಯಿತು. ಬೆಳ್ಳಿಬಿದ್ದ ತಿಂಮನ ಹಿಂದೆ ಹಾರಿದ.

“ಅದೇಕೋರ ತಿಂಮ ಅಪ್ಪು ಭಯ? ನೋವೆಂಬುದು ಬರಿ ಮಾನಸಿಕ ಕಲ್ಪನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇನೋ ಇದಿಗ? ಅದು ಸಿನಗೆ ನೋವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲುದೆ?”

“ಅಹುದು ಸ್ವಾಮಿ, ಆ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು, ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆ ಕತ್ತಿಗೆಲ್ಲಿದೆ ಮಾನಸಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಂಡಿತ್ಯ? ಅದು ನಿಮ್ಮ ಭಾವಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ.”

ನಾಡರಭ್ಯುದ ಭಾಷಣ

ಮಹಾರಾಜರ ಕುದುರೆಗೆ ಬಹಳ ಕಾಳಿಲೆಯಾಗಿ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಕಾರ ನೆರ್ವೇ ತಲೆ ಇಡವಾಯಿತು. ರಾಜಪ್ರೇಮಿಗಳು ಆಶ್ವಪ್ರೇಮಿಯಾದ ರಾಜ ಸೋಟಿಗೆ, ಗೋಳೋ ಎಂದು ಅತ್ತರು. ಎಲ್ಲರ ಸುಧ್ಯವರ್ದಿಂದ ವಿದೇಶ ದಿಂದೊಬ್ಬ ಪಶುವೈದ್ಯರು ಬಂದು ರಾಜರ ಕುದುರೆಗೆ ಜೀವದಾನ ಕೊಟ್ಟಿರು. ಕಡೆಗೂ ಕುದುರೆ ಬದುಕಿತು. ಆದರೆ ಪಶುವೈದ್ಯರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

“ಕ್ಷ ಕುದುರೆಗೆ ಗುಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇದು ಕೂಡಲೆ ನಿದ್ರೆಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಾಯುತ್ತದೆ” ಎಂದರು.

ಮಹಾರಾಜರು ಚಿಂತಿಗೊಡುತ್ತಾದರು. ಉಪಾಯಕಾಣದೆ ಶಿಂಮನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ತಕ್ಷಣವೇ ಶಿಂಮನ ಉತ್ತಮ ಬೋಧಿಯನ್ನು ಸಂಚಿಸಿದ.

“ಕುದುರೆಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವವರ್ಕೆ ಇಷ್ಟೇಕೆ ಮಂಜಾಸ್ವಾಮಿಯಿಂದೋಚನೆ? ನಮ್ಮ ನಾಡರಭ್ಯುದ ಸಭಿಗೆ ಕರೆ ತನ್ನಿ. ನಿಮ್ಮ ಕುದುರೆಯಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಯುವ ಮುನ್ನವೇ ಗೂರ್ಢಿ ಹೇಳಿಯುತ್ತದೆ.”

ತಿಂಮನ ತಲೆ

ಭಾವಣ ಭೂಪರು

ಯೋರು ಮೊದಲು ?

ವಾದಗ್ರಹಿತಾದ ವಿಷಯದ ಹೇಳಿಬ್ಬರು ಉದ್ದುದ್ದ ಭಾವಣ
ವನ್ನು ಬಿಗಿಯುತ್ತಿದರು. ಸಭಿಕರು ಒಟ್ಟಿಂಬ್ಬರೇ ಎದ್ದು ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ
ಮಾತನಾಡಬು ಸುರುವಾಡಿದರು. ಭಾವಣಕಾರಿಗೆ ಕೋನ ಬಂದಿತು.

“..ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಚರೇ ಹೆಚ್ಚು ಇದ್ದಂತಿದೆ; ಆಗಲಿ, ಮೊದಲು
ಮೂರ್ಖರೇ ಮಾತಾಡಲಿ ” ಎಂದು ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟರು.

ತಿಂಮ ವಿನಯದಿಂದ ಕ್ಯೆ ಮುಗಿದು ನಿಂತು ಭಾವಣಕಾರರನ್ನು
ಒಜ್ಜ್ಞಾಪಿಸಿದೆ.

“ ಮೊದಲು ಮಾರ್ಖರೇ ಪಾತನಾಡಲಿ ಎಂದು ತಾವು ಅಪ್ಪಣಿ
ಕೊಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಕಾರಣ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಗಳಿ ತಮ್ಮ ಭಾವಣ. ”

ಮೂನತ್ತು

ವೈಶ್ತಿಗಳ ಬಳಗುಟ್ಟು

ತಿಂಮನ ತತ್ವ

ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಲಾಲಿಖು ?

“ಅಪ್ಪ”

“ಎನ್ನೋ ತಿಂಮಾ ? ”

“ಮೊನ್ನೆ ವೈಸೂರಲ್ಲಿ ಶ್ವೇಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದೇ ನವ್ವಾ ? ”

“ಎನ್ನೋ ತಿಂಮಾ ಹೇಳಿದರು ? ”

“ಮಾತ್ರಿಕ್ ಹಾಸಾದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕ್ಷಿಷ್ಟ ಅರು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಮಾತ್ರರನಾಗಿ ದುಡಿಯಲೇಬೇಕಂತಪ್ಪ”

“ಇದು ಒಳ್ಳೀಯದೇ ಅಲ್ಲವೇನ್ನೋ ತಿಂಮಾ ? ”

“ಒಳ್ಳೀಯದೇನ್ನೋ ಶರಿ. ಅದರೆ ಮಾತ್ರಿಕ್ ಸಪಾನಾದವರಿಗೆ ಈ ಒತ್ತಾಯೆವಿಲ್ಲವಲ್ಲವ್ವಾ ? ”

“ಇಲ್ಲವ್ವೋ ತಿಂಮಾ ”

“ಹಾಗಾದರೆ ಈವರು ಬರಿ ಮಂತ್ರ ಕೆಂಪಕ್ಕೆ ಲಾಪುಖು ! ”

○

○

○

ಸವ್ಯಾ ಡಾಕ್ಕುರು

“ ತಿಂಮಾ ”

“ ಎನವ್ವಾ ? ”

“ ಡಾಕ್ಕುರರ ಬಗ್ಗೆ ಬಬ್ಬ ಏಸು ಹೇಳಿದ ಗೊತ್ತೀನ್ನೋ ? ”

“ ಏನು ಹೇಳಿದನವ್ವಾ ? ”

“ ಡಾಕ್ಕುರರು ಏದೇಶಿ ಕೈಪದಿಗಳ ಏಜಂಟರಂತೆಂಳ್ಳಿ ? ”

“ ಭೇಣೀ ಅಲ್ಲವವ್ವಾ; ಪಾಪ ! ಅವರು ಯಂತೆ ಏಜಂಟರವ್ವಾ. ”

ಮೂನತ್ತೊಂದು

ತೀಂಮನ ತಲೆ

ವೃತ್ತಿಗಳ ಒಳಗುಟ್ಟು

ಜಾಣ ಡಾಕ್ಟರು

“ಅಪ್ಪೆ”

“ಎನ್ನೋ ತಿಂವಾ?”

“ನಮ್ಮೊಳ್ಳಿಗೆ ಹೊಸ ಡಾಕ್ಟರರೊಬ್ಬರು ಬಂದಾರಪ್ಪೆ”

“ಅಹುದಂತೆ”

“ಅವರು ಒಮ್ಮೆ ಜಾಣ ಡಾಕ್ಟರಂತಪ್ಪೆ”

“ಅಹುದಂತೆ”

“ಅವರು ಡಾಕ್ಟರ ಅವ ಕೂಡಲೇ ಮೊದಲು ತರುತ್ತ ಹೊಡತಿಗೇ ಬೈಷಧಿ ಕೊಟ್ಟಿರಂತಪ್ಪೆ.”

“ಅಹುದಂತೆ”

“ಅಪ್ಪೆ....”

“..ಎನ್ನೋ....ತಿಂವಾ?”

“ಡಾಕ್ಟರರಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಎರಡನೇ ಮದುವೆ ಆಯುತಂತಪ್ಪೆ”

‘

ಸರ್ಪಿಫಿಕೇಟ್ಟಿಗಳು

“ಅಪ್ಪೆ”

“ಎನ್ನೋ ತಿಂವಾ?”

“ಹೊಸ ಡಾಕ್ಟರರೊಬ್ಬರು ಬಾದಿದ್ದಾರಪ್ಪೆ”

“ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೋ ತಿಂವಾ?”

“ಮಾರ್ಪಿಂಚಿನಲ್ಲಿ ದವಾಟಾನೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರಪ್ಪೆ”

“ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಗಿರಾಕಿ ಬರುತ್ತೆಯೋ? ಪಾವ!”

“ಅದೇಕಪ್ಪೆ? ಅಲ್ಲಿಯೇ ಚನ್ನಾಗಿ ಹಣ ಬರುತ್ತಪ್ಪೆ”

“ಅದು ಹೇಗೋ ತಿಂವಾ?”

“ಮಾರ್ಪಿಂಚಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲವೇನಪ್ಪೆ ಮತ್ತೆ, ಸರ್ಪಿಫಿಕೇಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ವಾರುವದು?”

ಮೂವತ್ತೆರಡು

ಹೃದಯ ರೋಗ

ರಸ್ತೀಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವಾಗ ಒಬ್ಬರು ಸತ್ತರು, ಸೀನೇಮಾ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಸತ್ತರು, ಎಂಬ ಗಾಳೀ ಸುದ್ದಿಗಳು ಉರೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬಿದವು. ಅವರಿಗೇನಾಗಿದ್ದಿತು, ಎಂದು ತಿಂಮ ಅಲ್ಲಿ-ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ. ‘ಹೃದಯ ರೋಗ’ವೆಂದರು. ತಿಂಮನ ತಲೆಗೆ ತೂರಲಿಲ್ಲ.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತ ನೋಡಿದ, ಉಗುರು ಕಡಿಯುತ್ತ ಬಹು ಕೆಲಸ ದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರರು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ನೀರವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ—

“ಹೃದಯ ರೋಗ ಎನ್ನುವದು ಯಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತೇ ಡಾಕ್ಟರೇ”
ಎಂದ.

“ಯಾಕೊ ತಿಂಮಾ ? ”

“ಎನ್ನೂ ಇಲ್ಲ. ಕೇಳಿದೆ ”

“ಅದು ಏನು, ಯಾರಿಗಾದರೂ ಬರುತ್ತೇ. ಹೃದಯವಿದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೃದಯರೋಗ ಬರಬಹುದು.”

“ಹೋಗಲಿ ಬಡಿ. ಸದ್ಯ ನಿಮಗಂತೂ ಆ ರೋಗದ ಭಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲ.”

ಇನ್ನಿಗೆ ಮೂರೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ! ಡಾಕ್ಟರ್ ? ಇನ್ನಿಗೆ ಹೇಗೆ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೀಫಾರಂ ಕೊಡೋದು.

ಎರಡು ಗುಣಗಳ ವರ್ಕೀಲ

“ಆಪ್ಪು”

“ಏನೋರೆ ತಿಂಮಾ?”

“ವರ್ಕೀಲನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗುಣಗಳಿವೆ ನೋಡವ್ವು”

“ಎರಡು ಗುಣಗಳಾವೇರೇ ತಿಂಮಾ?”

“ಪ್ರತಿನಾದಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿ ನಮಗೆ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಾನವ್ವು”

“ಇದು ಒಂದು ಗುಣವಾಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಗುಣ ಆವುದೋ?”

“ಹಾಗೆ ತಂದುದನ್ನು ಹೋರಾಡದೆ ತಾನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನವ್ವು”

ತರ್ಕ ಪಾಟು

ಒಬ್ಬ ಹಳೆ ಗೆಳೆಯನ ಶಿಥಾರಸು ಪತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ವಂಸುಷ್ಯ ನೋಡನೆ ತಿಂಮನ ಸುಭಾವಣೆ ನಡೆಯಿತು.

“ಎನಯಾಘಾ, ಏನು ಬೇಕು ನಿನಗೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ತಿಂಮ.

“ನೋರೆ ಸಾಮ್ಮಾನಿ”

“ನನ್ನಲ್ಲಿ ಏನು ನೋರಿ ಇದೆಯೋ? ಇದುವರೆಗೂ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿ?

“ಡಾಕ್‌ರ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದೆ ಸಾಮ್ಮಾನಿ. ಅವರ ಬಿಳ್ಳಿ ವಸೂಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿ”

“ಹಾಗಾದರೆ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ನಾಟಕ ಕೆಂಪನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಿರು?”

“ನನಗೇನು ಪಾಟು ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತೆ ಸಾಮ್ಮಾನಿ?”

“ಅವರು ಹಿಂಜ್ಞಂದ್ರ ನಾಟಕ ಆಡುತ್ತಾರೋ. ಆದರಿಂದ ನಕ್ಕತಕನ ಪಾಟಿಗೆ ನೀನು ಸರಿಯಾಗುತ್ತೀರೋ”

ಮೂನತ್ತೆ ದು

తింపున తలె

వృక్షిగళ ఒళగుట్టు

ఆత్మరథ్యే

“ అప్పు ”

“ ఏనోఇ తింమా ? ”

“ ఒబ్బును ఆరు సల కుత్తిగి కొయ్యుకొండనంతప్ప ఆదరూ సాయలిల్లవంతి. ”

“ ఆహుదు ”

“ కత్తియన్ను గోడయల్లి సిక్కేసి మూరు సల వ్యదయదల్లి నేడువంతి కాదనంతప్ప. ఆదరూ సాయలిల్లవంతి. ”

“ ఆహుదు కేళిద్దీనే. ”

“ ఒందు సిఎస్ ఫీనాయిల కుడిదనంతప్ప. ఆదరూ సాయలిల్లవంతి ”

“ ఆహుదు కేళిబల్లు ”

“ అప్పు.... ”

“ ఏనోఇ.... తింమా ? ”

“ అవను ప్రాథమిక శాలాకైష్వర్య కేలసక్కేకప్ప అజ్ఞ కాకలిల్ల ? ”

సుప్పసిద్ధ డాక్టర్రు

రస్తేయల్లి సిక్క గెళేయరోబ్బరన్ను తింమ కేళిద.

“ హేగిదేయయ్యా నిన్ను తండెగి ఈగ ? ”

“ హేగేనుట్టి ఇద్దారే ఇన్నూ జీవదింద ”

“ కాంత ? ”

“ కాంత కూడా కున్నాడను ఆశి ఎష్టు ఇల్ల. ఆదరే తివరు హముతి రువులు మన్ను మాత్ర నోఇలు సక సాఫ్టు లాగి ఉదరే ఒళతు ఎనిసిదే ”

“ కాగాదరె కరదేచిడు, ఆ డాక్టర్రన్ను ” ఎందు సూక్త శలహి కొణట్టు తింమ.

మూవత్తారు

సరియాద సంశయ ?

తింమ పేటియల్లి హోరటిద్దు, జనరు గుంపు కట్టి నింతిద్దరు. ఏను నడైదిదేయోఇ నోఇడోఇవెందు తింమనూ ఆల్లిగే హోరటి.

బాజణికే మారువవనొబ్బ భావణవన్ను బిత్తురిసుత్తిద్ద. “ఇగోరో నోడిరి, ఈ హోస మాదాయి బాజణికేయన్ను. మేలి నీఁదే ఎనేదరే మురియువదిల్ల. బిల్లినంతే బాగిసిదరే తుండూగువ దిల్ల. సుత్తిగెయింద హోడేదర ఒడెయువదిల్ల.....”

“ఆదరింద బాచిగొళ్ళులు సజ బరుత్తిదేయో? ” తింమ నడువే బాయి హాకిద.

○ ○ ○

వృత్తి ఏను?

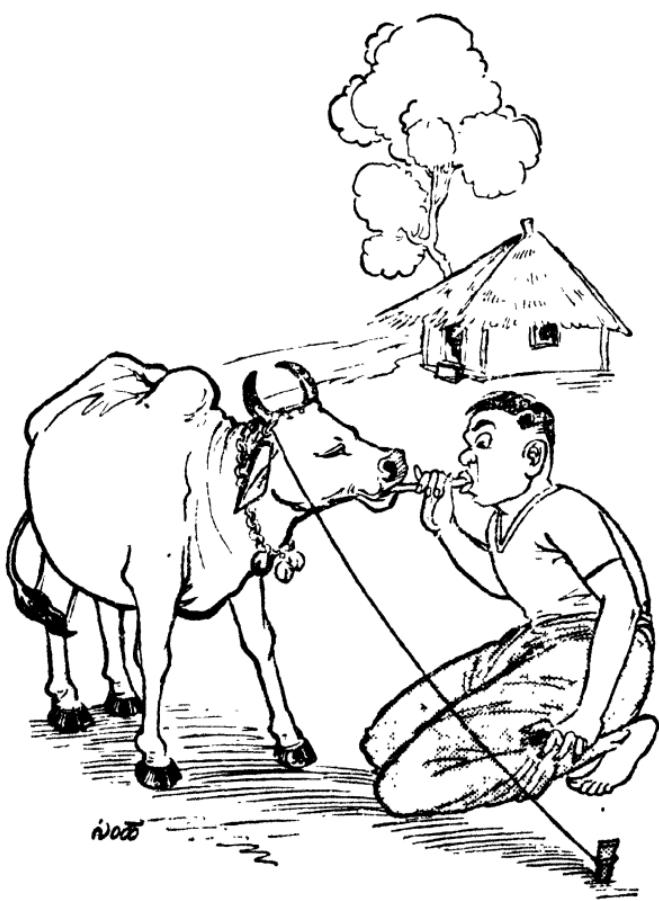
ఒకు దినగళ నంతర తింమన హళి గెళీయ కట్టిగే బిద్ద. తింమ కుకల ప్రత్యే మాడిద.

“ఎనయ్యా చెన్నాగిద్దియా? ఏను కేలస మాడుత్తి?”

“ప్రాథమిక శాలీయ వాస్తురాగిద్దిఏని.”

‘నిన్న తలే! వృత్తి ఏనయ్యా? వృత్తి అందరి, హోట్టిగేను మాడుత్తీ ఎందఫఁ.”

మూవత్తేళు

வாரி

పతు చించిత్తే

తింమన హసువిగొమ్మె కాయిలే. ముందే ఇక్కడ సిరు మేవు ముట్టదే, కలకత్తేయ సరకారి నోకరంతి, మేవు త్వాగ వ్రతవన్ను క్షేగొండితు. ప్రాణి దయియుళ్ల తింమనిగే ప్రాణ హోదం తాగి పతు వైద్యర బళి ఓడిద. బరిఏ ఆస్త్రీయల్లి ఎరడు తాను వుండూ బెంజిగళ మేలే కుళితు ఆకళిసి, మ్మామురిదు, బాయి వుండి చించిగే హేడేదాద మేలే, పతు వైద్యరు ప్రత్కురాగి ఛైవధి యన్ను దయపాలిసిదరు.

“ ఈ గోలియన్న ఆ హసు హేగే సాప్తామి నుంగబేకు ? ” ఎందు తింమ మోరే సోదిద.

ఛైవధి సేవనెయ క్రమవన్ను వైద్యరు అఫ్ గంటి వివరిసి తిలిసిదరు. “ ఒందు లూదుకోళవియల్లి ఈ గోలియన్న క్షే, ఒందు తుదియన్న ఆకళ బాయియల్లిట్టు, ఇన్నోందు తుదిగే సిరు బాయి కచ్చి ఉందు. మాత్రియు తానే హోట్టెయల్లి హోణుత్తే ”

తిలియితెందు తలేయాడిసి మనిగే హోరట తింమ; హత్తీ నిమిష గళల్లి కంగాలాగి ఓడుత్త పతు వైద్యర హత్తిర బంద.

“ ఏనోరి తింమ, పునః బందే ? ”

“ తావు కోట్ట మాత్రి నన్న హోట్టెయల్లి హోయితు సాప్తామి ”

“ ఆదన్నోకోరి నుంగిది ? ”

“ నన్న కింతలూ జోరాగి హసువే ఉండిచిట్టుతు. ”

ತಿಂಮನ ತಲೆ

ವೃತ್ತಿಗಳ ಒಳಗುಟ್ಟು

ಅಭ್ಯಾಸ ಕಾರೆಣ

ತಿಂಮನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬ ಕಾರಕೊನೆ. ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞರ ಬಂದು ಮೂಲೆ ಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದಾಗ ತಿಂಮ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಂದ. ರೋಗಿಯ ಮುಂಗೈ ಹಿಡಿದು ನಾಲಿಗೆಯನ್ನೂ ಕಂಡು ಕೀಸಿದು ನಾಡಿಯನ್ನೂ ಬಾಯಿ ತೆಗೆಯಿಸಿ ಕಂಣಲ್ಲಿಯ ರಕ್ತವನ್ನೂ ಸೋಡಿ, ಡಾಕ್ಟರರು ರೋಗಿಯ ಕೈಗೆ ಉಷ್ಣ ಮಾಪಕ ಯಂತ್ರ (ಥಮಾರಮೀಟರ್) ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರು.

“ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬದನ್ನು” ಎಂದು ತಿಂಮ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು.

“ನಿನ್ನ ತಲೆ. ಅವನಿಗೆ ಅಪ್ಪು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದರು ಡಾಕ್ಟರರು.

“ಅವನು ಕಾರಕೊನೆ ಕಣ್ಣಿ.....”
ಎಂದು ಏನನ್ನೋ ತಿಂಮ ಹೇಳುತ್ತಲಿದ್ದು. ಉಷ್ಣ ಮಾಪಕ ಯಂತ್ರ ರೋಗಿಯ ಬಲಗಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತೀಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ತು ಲೆಕ್ಕಣಕೆ ಯಂತೆ.

○

○

○

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವಕೀಲ

ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ತಿಂಮ ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ.

“ಯಾರನ್ನು ಲಗ್ನ ವಾಗುವ ಇಷ್ಟವಿದೆಯವು ನಿನಗೇ? ”

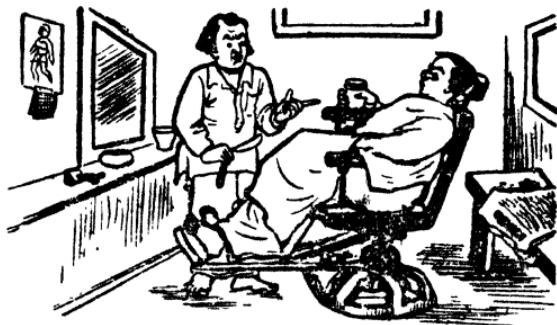
“ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾಗಿರಬೇಕು, ವಕೀಲನಾಗಿರಬೇಕು, ಅಂತಹನನ್ನು.”

“ಅಂತಹನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಕೂಡದ್ದು”

ನಾಲ್ಕುತ್ತು

ಅವಸರದ ಪರಿಹಾರ

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ “ಆರೆ ಹೊಟ್ಟಿಯವರ ಸಂಖ್ಯೆ” ಎನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದೇನು ಗತಿ, ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಜೇರೆ ಉಂಗರಿಗೆ ಹೊಗತ್ತಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಉಂಗರಿಗೆ ಬಂದಾಡಿಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಗಿಡಗಳ ಮೇಲೇರಿಸಿ ತೆಲಿರು ತೊರೆಣ ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಗತವು ಸ್ವೀಕೃತವಾಯಿತು. ಗುರುಗಳ ಗೊಳಿ ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದಿತು. ಮಂತ್ರಿಗಳ ವಾಗ್ದಾನ ಕೇಳಿ ಗುರುಗಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದಿತು. “ನಿಮ್ಮ ಸರೀಬಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಕೊಂಚ ತಡವಾದಿತು. ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಚ್ಚಿ ಸುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ನುಡಿದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ‘ತಾಲ್ ಬಜಾವ’ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ತೀಂಮುಎದ್ದು ನೀತು ಕೈ ಮುಗಿದು ಹೇಳಿದ “ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಹಾರದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈಗಿಂದಲೇ ದಯವಿಟ್ಟು ಆರಂಭಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ಅವಸರದ ಪರಿಹಾರದ ಮುಂಚೆಯೇ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ.”

“ಇದೇನು ಸ್ವಾಮಿ” ಕೈಯಲ್ಲಿ?
“ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಚೀವಧಿ”

ನಾಭ್ಯತ್ತೊಂದು

నను గతి?

“ అవ్వావు ”

“ ఏనోఇ తింమా ? ”

“ కేంద్ర సరకారవు నిర్మారకెయిన్స్ ఓడిసెట్ దంతి ”

“ ఆహుదంతి ”

“ ఆందరె ఎల్లిరిగూ బరియలు బరుత్తీనప్పా ? ”

“ ఆహుదోఇ తింమా ”

“ అవ్వా ”

“ ఏనోఇ తింమా ? ”

“ ఇవరెల్లరూ కవన బరిదరి గతి ఏనప్పా ? ”

సంగీతక్కే సిద్ధతే

పక్కద మని రాయర హెండతి తింమన మనసేగే బందచు. ‘నన్ను మగళ సంగీత సాగిదే. కూడలే బన్ని’ ఎందు తింమన హెండతిగే కేళి, కరెదొయ్యలు కాదు న్నితరు. రాయర హెండతి ఆధ్యగంటి కాయ్ద రూ తింమన హెండతియ సింగారవే ముగియలిల్ల. సిట్టెగే బంద తింమ ఇద్దల్లుదలే కూగిద.

“ ఇదేను అన్నాయి? ఆవరు బాగిలల్లి నింతే గంచియాయితు. సంగీతక్కే హొరదలూ సహ ఇష్టు హొత్తు బేచే నినగే? ఏను మాడుత్తూ చుళితి? ”

“ ఆయితు, సిద్ధవాగుత్తిద్దారే. ఈగ బరుత్తారే ” ఎందు రాయర హెండతి ఖుత్తరిసిదరు.

“ ‘నిమ్మ మగళ సంగీత కేళలు ఇవళ సిద్ధతే ఏనంతమా? కిపియల్లేరడు ముద్ది హత్తి తుంకి హొరడోకే ఒందు గంటి బేచే? ’ ” ఎంద తింమ.

నాల్స్తత్తరడు

ಕಾಟು ಹಾಕುವ ಸ್ಥಿತಿ

ವರಕವಿಗಳೊಬ್ಬರು ಉತ್ತಮ ಕವನವೋಂದನ್ನು ಹೊಸೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಯಿ ತೆಗೆದು ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ತಿಂಮ.

“ಇಮ್ಮೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕವನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಬರೆದಿರಿ ? ”

“ಸರಸ್ವತಿಯು ಬರೆಸುತ್ತಾಳೋ ತಿಂಮಾ ”

“ಕಾಟು ಹಾಕೆದ್ದು ಸಿಮ್ಮಡು, ಉಕ್ಕಿದದ್ದು ಸರಸ್ವತಿಯದು, ಅಲ್ಲೇನು ಸ್ವಾಮಿ ? ”

○

○

○

ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಬೈಷಣಿ

ಬಾಲ ಸ್ವೇಹಿತನೊಬ್ಬನು ಬಹು ದಿನಗಳ ನಂತರ ತಿಂಮನ ಮನಿಗೆ ಬಂದ. ನಮಸ್ಯಾರ ತಿರಸ್ಯಾರಾದಿಗಳು ಮುಗಿದ ನಂತರ ತಿಂಮ ಹರಟಿಗೆ ಕುಳತ. ಒಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ತಿಂಮನ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತು.

“ಅಲ್ಲಪೋ, ಗುಕ್ಕು ಇರಲಿಲ್ಲವೇ ನಿನಗೆ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗ ? ”

“ಅಮುದು, ಈಗ ಗುಣವಾಗಿದೆ ”

“ಹೇಗರ್ಯ ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ ? ”

“ಸಂಗೀತ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದೆ, ಗುಕ್ಕು ತಾನಾಗಿಯೇ ಹೋರಂತು.”

“ಒಳ್ಳಿಯ ಉಪಾಯವೇ; ಎಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಹಾಡು ಹೇಳು ನೋಡುವಾ ”

ತಿಂಮನ ಗೆಳೆಯನ ಸಂಗೀತವಾಯಿತು. ಅಧರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಿಂಮ ಉಪದೇಶಿಸಿದ.

“ಗುಕ್ಕನ್ನೇ ಅಭ್ಯಾಸಿಸು.”

ನಾಲ್ಕುತ್ತಮಾರು

ಕಲಾ ಮಂದಿರ

ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಿತ್ರಕಾರರೆ ಕಲಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ಗಿದ ತಿಂಮ ಎದುರು ಗೋಡೆಗಳಿಗೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದೇಶಭಕ್ತರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತ.

“ ಏನೋ ತಿಂಮಾ, ಚನ್ನಾಗಿವೆಯೇನೋ ಶೈಲಚಿತ್ರಗಳು ? ” ಎಂದು ಕಲಾಷಂತರು ಕೇಳಿದರು.

“ ಚನ್ನಾಗಿಯೇ ಇವೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಆದರೆ ಇದೇನು, ಆ ಗೋಡೆಗೆ ಹಲವು ಈ ಗೋಡೆಗೆ ಹಲವು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿಲ್ಲ ? ”

“ ಎಡಗಡೆ ಇರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಕಾಲವಾದವರು; ಒಂದಿಗೆ ಇರುವವರು ಜೀವಂತ ಇರುವವರು.”

‘ ಕೊಂಚ ಹುಡುಕಾಡಿಮೆಲ್ಲಗೆ ಗೊಣಿದ ತಿಂಮ. “ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ರವು ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ? ”

ರ್ಯಾದಯದಾವಕ

ಉಂರ ಮುಂದಿನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗವಾಯಿಗಳ ಸಂಗೀತ. ಖಚಿಯು ಕಿಕ್ಕಿರಿಯಿತು. ಬೀಸಣಿಕೆ ಆಡುವವ್ಯಾಸಹ ಎಡೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಗವಾಯಿ. ಗಳ ರಾಗವು ಕಳೆಗಟ್ಟಿತು. ರಸಿಕರು ಅಥಾತ್, ಚಂದಾಕೊಡದೆ ನುಂದೆ ಕುಳಿತವರು, ತನ್ನ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರ ತೋಡಿ ಕುಳಿಸಿದರು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮೂಲೆಯಂದ ಹೋ ಎಂದು ಯಾರೋ ಆತ್ಮ ಬಿಟ್ಟಿರು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲರು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ತಿರುಗ ನೋಡಿದರು. ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಆಳು ಶ್ರೀದ್ದ ತಿಂಮ.

“ ಏನಾಯಿತೋ ತೀಮಾ ? ” ಎಂದರು ಎಲ್ಲರೂ. ಇನ್ನೂ ಅಣು ತಲೀ ಇದ್ದ.

“ ಏನಾದರೂ ಕಡಿಯಿತೇನೋ ? ”

“ ಇಲ್ಲ. ”

“ ಮತ್ತೀಕೆ ಅಳುತ್ತೀ ? ”

“ ಸತ್ತು ಹೋದ ನಮ್ಮ ಮೇಕೆಯ ನೇನವಾಯಿತು. ” ಹೆಚ್ಚು ಅಳು ಲಾರಾಭಿಸಿದ ತಂಮ.

“ ಏಕೋ ಈಗ ಮೇಕೆಯ ನೇನವಾಯಿತು ? ”

“ ಗವಾಯಿಗಳ ಸಂಗೀತ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ ” ತಿಂಮ ಗೋಳಾಡಿದ.

ಇನ್ನೂ ಒರಡೆರಡು ಹಾಡು, ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ತುರುಕ್ಕಿದ್ದೀನೆ.

ನಾಷ್ಟಕ್ಕೆಯ

ಅಯ್ಯೋ ! ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ !!

ತಿಂಮನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಕದನ ಹಾಡಿದ. ನಿಮ್ಮುಂದ “ಬೈಗಳನ್ನು ತಿಂದು ನಾನೇಕೆ ಬಾಳಬೇಕು” ಎಂದವಳಿ ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆಯ ಸೀನೆ ಎತ್ತಿ ಕುಡಿದು ತಿಂಮನ ಹೆಂಡತಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಿಂಮನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ತೀರ್ ಬಿದ್ದಾಳು. ತಿಂಮನ ಚಿಟ್ಟನೇ ಚೀರಿ ಅಳುತ್ತೆ ಎದ್ದ; ಗಾಬರಿಯುಂದೆದ್ದು ‘ಪನಾಯಿತು’ ಎಂದೆಳು ತಿಂಮನ ಹೆಂಡತಿ. “ಅಯ್ಯೋ, ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ” ಎಂದು ಅವನು ಗೋಳಾಡಿದ.

○ ○ ○

ತಿಂಮನ ಜುಟ್ಟು

ರೇಶನ ಡಿಪ್ಪೋದ ಮುಂದೆ ನಾ ಮುಂದು ನೀ ಮುಂದು ಎಂದು ನುಗ್ಗಾಟವಾಗಿ, ಭಾವುಗೆ ಭಾಯಿ ಕೈಗೆ ಕೈಗೆ ಹತ್ತಿ, ತಿಂಮನ ಜುಟ್ಟುಗೆ ಒಬ್ಬರ ಕೈ ಹತ್ತಿ, ಗೋಪಾದದಷ್ಟಿದ್ದ ಜುಟ್ಟು ಕಿತ್ತೀರ್ ಹೋಯಿತು.

ತಿಂಮನ ಹೆಂಡತಿಯು ಗಂಡನ ಜುಟ್ಟು ಕಿತ್ತಿದವರ ಮೇಲೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಧಾವಾ ಹೂಡಿ ಕೋಟಿನ ಕಟ್ಟಿ ಹತ್ತಿಸೇಬಿಟ್ಟುಳು.

ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರು ತಿಂಮನ ಹೊಡತಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಸಿದರು.

“ ಜುಟ್ಟು ಹೋದದ್ದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಏಕಮಾತ್ರ ಕೊಡ ಬೇಕು ? ಅದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪು ಬೆಲೆಯೇ ?

“ ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮೇಲಿನ ನನ್ನ ಹಿಡಿತವೇ ಹೋಯಿತಲು ಸ್ಥಾಮಿ ? ಇನ್ನು ಅವರು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಾರೆಯೇ ? ”

ನಾಲ್ಕುತ್ತಾರು

జీవదాతే

బెళగిన జావదల్లియే! తింమ లూర హోరగినింద లూరల్లి బరుత్తిద్ద. రస్తేయల్లి ఎదురాద పరిచితరొబ్బరు ప్రశ్నిమాడిదరు.

“ఇన్నూ కత్తలిదే, ఈగాగలే ఎల్లిగయ్య హోగిబంది?”

“బెళగిన జావదల్లి ఎద్దు ఓడుత్తేనే, ఎరడు మూరు మైలి.”

“శభాస! చిక్కవసిద్దాగ అష్ట మైగళ్ళనాగిద్ద సినగ హేగయాయి ఇష్టు చిట్టవచికి బందుదు?

“ఓడలు హేగో ఆభాయస మాడిది. ?”

“ఓడువదేను మకాకష్టవల్ల. నన్న హేండతియు క్రింద బేస్సు కత్తి బరుత్తిద్దాళే ఎందు మనసినల్లి అందుశోండరాయితు. నోటార్ కింతలూ వేగవాగి కాలుగళే ఓడుత్తవే. జీవదాతే యారిగిల్ల హేళ”

○ ○ ○

వికతంత్ర జగత్తు

లూర అట్టిద మేలి సభి సేరితు. ఏకతంత్ర జగత్తిన మేలి లుష్టద్ద భాషణగళు ఆదవు. కలవరు కలవారు రీతి ఆభిపూయ గళన్న వ్యక్త మాడిదరు. యూర ఆభిపూయవూ తింమనిగి సరియైని సలిల్ల. “ కడిగే అవనే ఒందు భాషణవన్న చిగిద—

“ ఏకతంత్ర జగత్తు పురుష వగ్గక్కే ఎందిగూ సుఖముయవా గిరలారదు. కనిష్ట పక్క ఎరడు జగత్తుగళాదరూ చేశే బేశు; ఫన్నదేశిందు— నన్న హేడతియదోందు ”

నాల్సుత్తేళు

మక్కలేష్టు?

కళయ పరిజయద వృద్ధిరోభురు కాదియల్లి కండాగ తింపు నన్ను కుతల ప్రత్యే మాడిదరు. ఆ మాతు ఈ మాతు ఆద మేలే,

“ నినగేష్టో తింపు మక్కలు ? ”

“ ఉళిదవు మూరివే, స్వామి ”

“ ఒట్టు ఎష్టు హట్టిద్దు ? ”

“ ఒంచొండే కణ్ణే హట్టిద్దు ”

○

○

○

తింపున హెండెత్తి

వివాహమహోత్సవాక్ష్యనపత్రికేయల్లి బుధజనవిథేయరు తప్పు బరెదంతే- సక్షమింబ సపరివార సమేతనాగి- తింపు సపత్ని యొందిగె వనభోజనకై కేలరటిద్ద.- ఆల్లి ఇల్లి ఆడ్డాడుత్త తింపున దేండెత్తి దారి తప్పి శాఖిన కాది హిడిదు సాగుత్తిద్దున్న కండ తోటద శావలుగారను ఓడుత్త బంధు తింపునిగే తిలిసిద.

“ అవర్మా అవరు అడవియ కాదియల్లి హోదరు స్వామి ”

“ సరి ”

“ దొడ్డ మలి సేరిదే స్వామి, ఆ శాడినల్లి ”

“ కులియు సత్తరి నినగేకోఇ దుఃఖి ? ”

నాట్యత్తంటు

ಅರ್ಥಿಸಾವಾದಿ

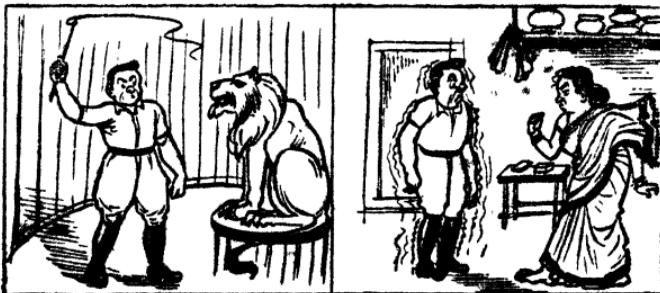
ಹಳೆಯೆ ಗೆಳೆಯರೊಬ್ಬರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಿ ತಿಂಮನನನ್ನು ಕಂಡದ್ದು, ಅವನು ಪ್ರೋಲೀಸರ ಲಾಲಿ ಶ್ರಹಾರ ತಿನ್ನತ್ತಿದ್ದಾಗು ಲತ್ತಿ ತಿಂದ ತಿಂಮನ ನೇತ್ತಿ ಯಿಂದ ರಕ್ತ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕಿರುಬೆರಳನ್ನೂ ಎತ್ತಿದೆ ಸಾಧು ಅಂಹಿಸಾ ವಾದಿಯಾದ ತಿಂನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದನು. ತಿಂಮನನನ್ನು ಆಪ್ಸತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿದಾಗ ಅವನ ಆ ಗೆಳೆಯರು ಬಂದು ಮಾತನಾಡಿಸಿದರು.

“ಅಲ್ಲವೋ ತಿಂಮಾ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಆಪ್ಪು ಧೂರ್ತನಾಗಿದ್ದ ನೀನು ಒಮ್ಮುಂದೊಮ್ಮುಲೆ ಇಂತಹ ಅಹಿಂಸಾವಾದಿ ಹೇಗೋ ಆದಿ? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತಯಾಗ್ಯ ಇಷ್ಟು ಸಹನೆ? ”

“ಈ ಸಹನೆ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ. ಬಹು ದಿನಗಳಿಂದ ಈ ಲಾಲಿಪ್ರಹಾರದ ಪಾಠ ನನಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ಆಗುತ್ತೆಲಿದೆ ”

“ಆದು ಯಾರಿಂದಯ್ಯಾ, ನಿತ್ಯವೂ? ”

“ನನಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದೆ. ”

ಅಲ್ಲಿ—ಇಲ್ಲಿ

rupee

ಅವರನ್ನೇ ಕರೆಯಿರಿ

ಅಶೀಲ ಭಾರತ ಮಹಿಳಾ ಹಿತವಾದಿ ಸಮಾಜದ ಪರಿಷತ್ತು ಸೇರಲಿತ್ತು. ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಮಾಡಲೋಎಸುಗೆ ದೊಡ್ಡ ವರ ದೊಡ್ಡ ಹೆಂಡಂಡಿರು ಚಿಕ್ಕ ಕಾರು ಗಳಲ್ಲಿ ಜಂಬದ ಚೀಲ ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದು ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಡಾಡಿದರು. ಪುನುಗಿನ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ ಗಮಗಮಿಸುತ್ತ ಜಾರ್ಜ್ ಟಿ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ಉರುಳುವ ಬೂಟುಮೆಟ್ಟೆ ಜಂಟಿಕಾಯದರ್ಶಿಗಳು ತಿಂಮನ್ ಮನೆಗೂ ಬಂದರು. ಎರಡೂ ಕೂಸುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ತೂಗುತ್ತ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ತಿಂಮ ಧಿಡಿಲ್ಲನೇ ಎದ್ದು, ‘ಒಳಗಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದೆ.

ಮುನುಸುಗುಟ್ಟೆ ಮುಸುಗಿಕ್ಕೆ ಮಲಗಿದ ತಿಂಮನ ಹೆಂಡತಿ ಮುಸುಕು ಹಾರಿಸಿ ಎದ್ದು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯನ್ನು ದುರುದುರು ನೋಡಿದರು. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯು ದೊಡ್ಡ ಸೀರಿಕೆ ಹಾಕಿ ಚಿಕ್ಕ ಭಾವಣ ಮಾಡುತ್ತ “ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸರಿಸಮಾನತೆಗಳಿಗಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೋರಾಡುತ್ತೀವೆ. ನೀವೂ ಬರಬೇಕು” ಎಂದರು.

“ಹಾಗಾದರೆ ಅವರನ್ನೇ ಕರೆಯಿರಿ” ಎಂದು ತಿಂಮನ ಕಡೆ ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿ ತಿಂಮನ ಅಥಾರಂಗಿ ಮುಸುಗಿಕ್ಕುದರು.

ತಕ್ಕು ಗುರು

ಪ್ರೋಲಿಯಾಗಿ ಅಲೆದು, ಉಂಡು ಉಡಾಳರಾಗಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದು ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಾವಂ ಶರ್ತೋತ್ತಮ ಇಡೀ ಸಾವು-ಕಾರರು ಯೋಚಿಸಿ ತಿಂಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿದರು. ತಿಂಮನು ಬಂದು ಕುಳಿತ ಕೂಡಲೇ ನಾಲ್ಕು ಮಾತಿನ ಲ್ಲಿಯೇ ಸಾವುಕಾರರು ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು.

“ನನ್ನ ಹುದುಗರು ಪೂರ್ತಿ ಕೈ ವಿಾರಿದ್ದಾರೆ, ಸಾಫ್ ಮೀ”

“ಸರಿ”

“ಮೈ ಚಮರವು ಸುಲಿಯುವಂತೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆಯಬೇಕು. ಗುರು ಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ನಡುಗು ಹುಟ್ಟಬೇಕು ನೋಡಿ. ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ರಾಕ್ಷಸವೇ ಆಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ.....”

ತಿಂಮ ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಲ್ತಿಗೆದ.

“ಏನು ಎದ್ದಿರಲ್ಲ ? ”

“ಆಯಿತು, ಕಳಿಸುತ್ತೇನೇ ”

“ಯಾರನ್ನು ? ”

“ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನೇ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೇ ”

ಹೊಸ ಆಭರಣ

ರಾಯರು ತಿಂಮನ ಹತ್ತಿರ ಗೋಳು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು, ಒಂದು ಬಾರಿ. “ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಚನ್ನುದ ಹುಣ್ಣು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟೆದ್ದೋ ತಿಂಮಾ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ” ಎಂದರು.

“ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಿ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಏಕೆ ರಾಯರೆ ಯೋಚನೆ? ಆಭರಣ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಿ” ಎಂದ ತಿಂಮ.

“ಅಜ್ಞಿಯ ಕಾಲದ ನಾಗರದಿಂದ ಹಿಡಿದು ನೋಮೃಗಳ ಕಾಲದ ಲವಾಲಕ್ಕಾ ಸಹ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಹೊಸ ನಮೂನೆಯ ಆಭರಣ ಬೀಕಂತೆ ಅವಳಿಗೆ.”

“ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನನ್ನೇ ಕೇಳಿ ಬಿಡಿ” ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ ತಿಂಮ.

“ಅದೂ ಆಯಿತು. ಇನ್ನೂವ ಹೊಸ ಆಭರಣವೂ ಇಲ್ಲವಂತ್ತೀ” ಎಂದರು ರಾಯರು

“ಹಾಗಾದರೆ ಡಾಕ್ಟರ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ” ತಿಂಮನು ನುಡಿದ.

“ಡಾಕ್ಟರ ಹತ್ತಿರ?”

“ಅಹುದು ಗೋಲ್ಡ್ (ಚನ್ನುದ) ಇಂಜೆಕ್ಸನ್ ಮಾಡಿಸಿ ಬಿಡಿ ಸಿಮ್ಮೆಹೆಂಡತಿಗೆ” ಎಂದು ಹೊಸ ಆಭರಣದ ಹೆಸರು ತಿಳಿಸಿದ ತಿಂಮ.

ಈಗ ತಿಳಿಯಿತು

ಒಂದು ಬಾರಿ ತಿಂಮನ ಕೋಪವು ಅಳತೆಗೆಟ್ಟಿತು. ಕೈಹಿಡಿದವಳ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಂಡಿಂದ ಕಡಿ ಹಾರಿಸಿದ. ಅವೇಶದಲ್ಲಿ ಬೈಗಳು ಸುರಿಸುಳೆಯಾದವು.

“ನಾನೋಬ್ಬು ಮೂಖ್ಯ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನೇಕೆ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತದ್ದೀ?”

ಆಳುತ್ತಳುತ್ತ ತಿಂಮನ ಸಾಧ್ಯ ಗೊಣಗುಟ್ಟಿದೆನು.

“ಅಹುದು. ಆಗ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ”

ಇವತ್ತುಮೂರು

novo

ತಿಂಮನ ತಪಸ್ಸು

ತಿಂಮನ ಮಗಳಿಗೆ ಆಷ್ಟು ವರ್ಷದ ದಾಟಿ ಅನಿಷ್ಟ ವಯಸ್ಸು ಬಂದರೂ ಒಬ್ಬ ವರನಾದರೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ವರದಕ್ಕಿಣಿ ಕೊಡುವದು — ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವದಲ್ಲ — ಹಿತ್ಯೇಷಿಗಳ ಕಾರ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ ಅವರಾಧವಾಗಿ ತಿಂಮನ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಬೆನಕನ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಪ್ರಯತ್ನ ಗಳೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯಧವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಜಂಗುಷ್ಟೆಯಾಗಿ ಜಗತ್ತೀರ್ ಬೇಡಾಗಿ, ತಿಂಮ ಹಿಮಾ ಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಫೋರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ. ಕರಾರಿಸಂತೆ ದೇವರು ಪ್ರಶ್ನಾಗಿ,

“ತಿಂಮಾ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರ ಕೇಳಿ” ಎಂದ.

ಕಣ್ಣ ತೆಗೆಯದಲ್ಲಿ ತಿಂಮ “ಅಯ್ಯೋ ಮಹರಾಯ. ಇದೂ ತಿಳಿಯದೆ ನಿನಗೆ? ವರ ಬೇಕಾಗಿರುವದು ನನಗಳ್ಲ ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ” ಎಂದು ನಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟು.

ವೀರಪುರುಷ ತಿಂಮ

ಉಂಟದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೆಣಸಿನಕಾಂಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಕಡಿದು ತಿಂಮ ಹಾಯಿಗುಟ್ಟಿದ. ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗ ಕಾಣದೆ ದೈವದ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ “ತುಪ್ಪ” ಎಂದು ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟು.

ಕಂಣನ್ನು ಕಿಸಿದು ಸುಂಟುಬಿಡುವಂತೆ ನೋಡಿ “ಏನು?” ಎಂದು ಗಜೀಸಿದಳು ತಿಂಮನ ಸಾಧ್ಯ.

“ಉಪ್ಪು ಎಂದೆ ಆಷ್ಟೇ” ಎಂದು ಅಂಚಂಚುತ್ತ ತಡವರಿಸಿದ ತಿಂಮ.

“ಏನದು?” ಹುಬ್ಬಿ ಮೇಲೇರಿಸಿ, ಕಂಣ ಬಿಟ್ಟಾಗ ತಿಂಮನ ಕ್ಷೇತ್ರಾಲು ತಂಣಗಾಗುತ್ತ ಬಂದವು.

“ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಕ್ಷೇಗೆ.....ಬಿಸಿ ತಗಲಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಉಫ್ ಎಂದು ಉಂಟಾದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಧೀರ ಪುರುಷ ತಿಂಮ ಪಾರಣವನ್ನು ಲಿಸಿಕೊಂಡ.

ಎವತ್ತೆಯದು

ಹೆಡ್ಡ ತಿ ಕಾಗದ

ತಿಂಮನಿಗೊಮೈ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಪತ್ರ ಬಂದಿತು. ಎಲ್ಲರಂತೆ ಹತ್ತು ಬಾರಿ ಓದಿದ. ನೂರು ಬಾರಿ ಓದಿದ. ಸಾವಿರ ಬಾರಿಯೂ ಆಯಿತು, ಪ್ರೇಮದಿಂದಲ್ಲ; ಅದರ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರಿಂದ. ಅದರಲ್ಲಿದ್ದುದು ಇಷ್ಟೆ. “ಪೂಜಾರಿಗೆ, ನೀವು ಕಾಮವೇ? ನಿಮ್ಮ ಶಾರ್ಥ ದಿನಾಲೂ ನೆನೆಸುತ್ತಳೆ ಇಲ್ಲಿರಲಿ ವೆಲಗು. ಇಲಿಗಳು ಬಾಳುತ್ತವೆ. ತಗಿಯ ಬಣತ್ತೆನಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗೇಲಿ. ಅಯೋಗ್ಯವಃಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದಾಗ ನೀವು ಮಾಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ? ನಾಲಿ ನೀರು ಬೋಳುಕಿಟ್ಟೆ. ರೋಸಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ತಕ್ಷಣ ಹಗ್ಗ ಇಳಿಸರಿ. ನಿಮ್ಮ ಹೆಡ್ಡತ್ತ”

ಇದನ್ನು ಓದಿಸಲು ತಿಂಮ ಹೊರಟಿ, ಹೆಂಡತಿಯ ಉಂಟಿ.

ಇಂತಹ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಓದುವ ಅನುಭಾವವಿಲ್ಲದವರಿಗಾಗಿ ಇದರ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ:—

“ ಪೂಜ್ಯಾರಿಗೆ ”

ನೀವು ಕ್ಷೇಮವೇ? ನಿಮ್ಮ ಶಾರದ ದಿನಾಲು ನೆನೆಸುತ್ತಾಲೆ. ಈ ಉರಲಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಗು. ಇಲಿಗಳು ಬೀಳುತ್ತವೆ. ತಂಗಿಯ ಬಾಣಾತಿತನಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗಲೆ? ಅರೋಗ್ಯಮುತ್ರಿಗಳು ಬಂದಾಗ ನೀಣ್ಣ ಯಾಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ? ನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಹೆಚ ಕಷ್ಟ. ರೋಸಿಗೆ (ಬೇಸರ) ಬ್ರಹ್ಮದಿದೆ. ತಕ್ಷಣ ಹಗ್ಗ ಕಳಿಸಿರಿ.

ನಿಮ್ಮ ಹೆಡತ್ತ”

ಡಾವಿಂ ನೋ ವಾದ

“ಅವ್ಯಾಖ್ಯಾ”

“ವಿನೋದ ತಿಂಮಾ ? ”

“ನಾವು ಕೋತಿಯ ವಂಶಜರಂತೆ ನೋಡಮಾತ್ರ; ”

“ಯಾರೋ ತಿಂಮಾ ಹೇಳಿದರು ? ”

“ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತುರರು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ನಿಜವೇನಮಾತ್ರ? ”

“ನಿಮ್ಮಪ್ಪನನ್ನೇ ಕೇಕೋ ತಿಂಮಾ ”

“ವರಮಾತ್ರ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು? ”

“ನನ್ನ ತವರಮನೆಯಲ್ಲಂತೂ ಕೋತಿಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲವೋ ತಿಂಮಾ.”

ತಿಂಮನ ಕನಸು

ಬೆಳಗೆ ಎದ್ದವನೇ ರಾತ್ರಿ, ಸಂಡ ಕನಸನ್ನು ತಿಂಮ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಲಿಕ್ಕೆ ಸುರುವು ಮಾಡಿದ.

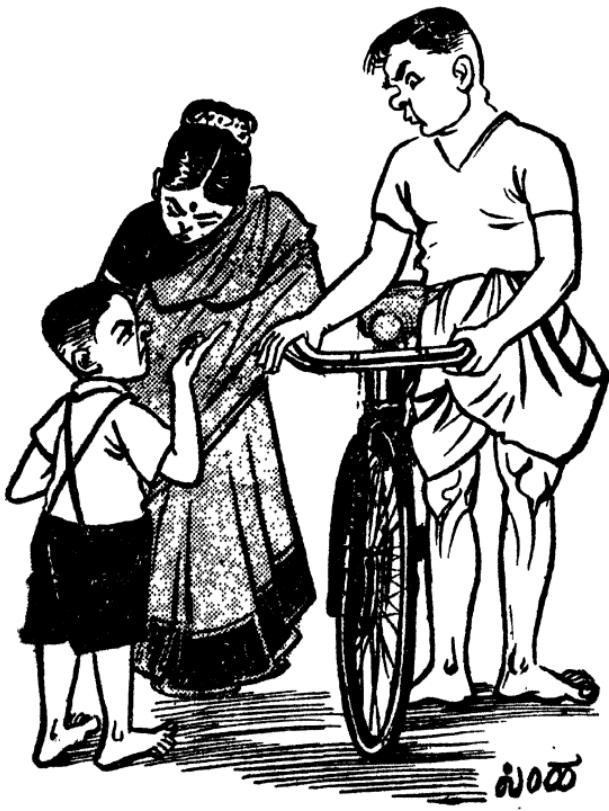
“ಏನು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಕನಸು ಬಿದ್ದಿತ್ತು ಗೊತ್ತೀ, ನನ್ನ ರಾತ್ರಿ? ನಿನ್ನ ಕೈ ಮೊಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು; ನನ್ನ ಕೈ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು.”

“ಹಾಗೇಯೇ ಆಗಬೇಕು ನಿಮಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಮೈಕೂಡ ಕೆಸರಾಯಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ? ”

“ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳು ಮುಂದೆ, ಮೊಣಕ್ಕೆವರೆಗೂ ಕೆಸರಾಗಿತ್ತು ನನ್ನ ಕೈ. ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲ ಮೊಸರಾಗಿತ್ತು.”

“ಆ ಮೇಲೆ? ”

“ಆಮೇಲೆನಿದೆ? ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಐನು ನೆಕ್ಕಿದಿ. ನಿನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ನಾನು ನೆಕ್ಕಿದೆ.”

ମୋଦ୍

ಲೈಫ್ ಇನ್‌ರ್‌

ತಿಂಮನನ ಮಗನಿಗೆ ಸ್ವೇಕಳ್ಳು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದಾಗಿ. ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಂಮನನಿಗೂ ಆಗಿ. ಒಂದು ದಿನ ಸ್ವೇಕಳ್ಳು ಪಾಠ ನಡೆದಿದ್ದಾಗ ತಿಂಮನನ ಮಗನ ತಾಯಿ ರೇಗಿ ಒಂದು ತಿಂಮನನ್ನು ದಂಡಿಸಿದಳು. “ಬೇಡ ಎಂದರೆ ಮತ್ತೀ ಅದೇನಾ, ಇದೊಂಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಕೈಕಾಲು ಮುರಿದು ಕೊಂಡು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರೇನು? ”

ಸಿರಾಶನಾದ ತಿಂಮನನ ಮಗ ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ಒಂದು ಗೊಣಗುಟ್ಟಿದ್ದು.

“ಅಪ್ಪ ಸ್ವೇಕಳ್ಳು ಹತ್ತು ತ್ರಾರಲ್ಲಮ್ಮ ಮತ್ತೀ? ”

“ನಿನ್ನ ತಲೆ, ಅವರು ಲೈಫ್ ಇನ್‌ರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ”

○

○

○

ನೆರಳೆನ ಆಕಾರ

“ಎನ್ನೀ, ಎನ್ನೀ” ಎಂದು ಚೀರುತ್ತ ಒಳಗಿನಿಂದ ಓಡಿ ಒಂದಳು ತಿಂಮನನ ಹೆಂಡತ.

“ಎನಾಯಿತೀ! ” ಕುಳಿತ್ತಲ್ಲಿಂದಲೇ ತಿಂಮನ ಕೇಳಿದ್ದು.

“ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೆಂತೂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇರಲಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭೂತವಿದೆ” ಅಳುತ್ತ ಕುಳಿತಳು ಹೆದರಿದ ಹೆಂಡತ.

“ಎಲ್ಲಿದೆಯೇ ಭೂತ, ಹೀಗೇಕೆ ಅಂಜುತ್ತಿ? ”

“ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಈಗ ಕಂಡಿತು ದೆವ್ವಿ. ದೊಡ್ಡ ಕತ್ತಿಯ ಆಕಾರ ವಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ.”

“ಕತ್ತಿಯ ಆಕಾರವೇ? ಖೀ ಹುಟ್ಟಿ! ಹಿತ್ತಿಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತವನು ನಾನು ಕಣೀ.”

ಎನತ್ತೊಂಭತ್ತು

ನಮ್ಮ ಮಾತೇ

ತಿಂಮ ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ರಾಷ್ಟ್ರ ಗೀತೆಯನ್ನು ರಾಗ ತೇಗೆದು ಓದುತ್ತಿದ್ದು.

“ಭಾರತಾಂಚೆ ನಮ್ಮ ಮಾತೇ, ಜೀವಗಿಂತ ಮೇಲೂ.....”

“ಪನೋ ತಿಂಮಾ ಅದರ ಆಧ್ಯ ?” ಅವನವ್ವು ಕೇಳಿದ.

“ಇದು ದೇಶಭಕ್ತರ ಹಾಡಪ್ಪ ಇದು.”

“ಅಹುದು, ಅದರ ಆಧ್ಯವೇನೋ ? ”

“ಭಾರತಾಂಚೆ—ಎಲ್ಲೆ ಭಾರತಾಂಚೇ, ನಮ್ಮ ಮಾತೇ—ನಾವು ಆಹುವ ಮಾತೇ (ಭಾಷಣಗಳೇ), ಜೀವಗಿಂತ ಮೇಲೂ—ನಿನ್ನ ಜೀವದಕ್ಷಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು.”

○

○

○

ಅನುವಾನ ಕ್ರಮ

“ ತಿಂಮಾ ”

“ ಏನವ್ವಾ ? ”

“ ದೇಶಸೇವೆಯ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಜನತೆಯನ್ನು ವಂಚಿಸುವವರೇ ಬಹಳ ಅದರಲ್ಲವೇಂ ? ”

“ ಅಹುದವ್ವಾ ”

“ ಅವರನ್ನು ಏನುಮಾಡಬೇಕೋ ? ”

“ ಮೂರೇ ಬಾರಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳಿಗಿಸಿ ಎರಡುಬಾರಿ ಹೊರಗಿ ತೆಗೆಯಬೇಕವ್ವಾ ”

ಅರವತ್ತು

(ಅ) ರಾಜಕೀಯ

ತಿಂಮುಣ್ಡ ತಲೆ

ವೀರ ರಮಣೆಯರು

“ಅಪ್ಪೆ”

“ಎನೋ ತಿಂಮಾ?”

“ನಮ್ಮಸ್ತ್ರೀಯರು ಒಳ್ಳೀ ಸಾಹಸಿಗಳಾಗಬೇಕಂತವ್ವು”

“ಅಹದೋ ತಿಂಮಾ”

“ಯುಧ ಮಾಡಲು ಸಹ ಸಿದ್ದರಿರಬೇಕಂತವ್ವು”

“ಅಹದೋ ತಿಂಮಾ”

“ಕಾಗಳೀ ತರಬೇತು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಾರವ್ವು” ನಮ್ಮ ಮುನಸಿ
ಪಾಲ್ಯಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ”

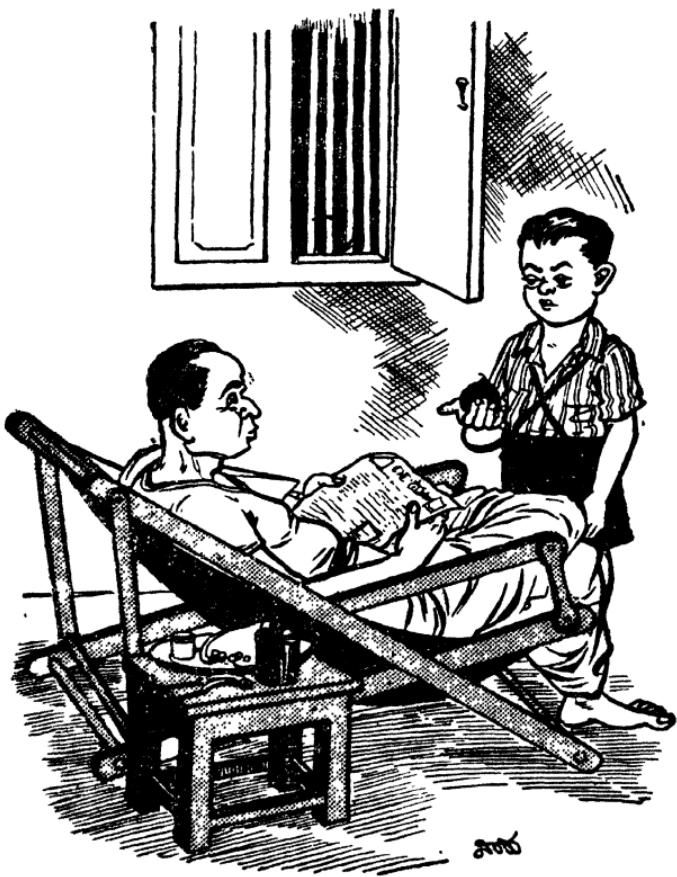
“ಎಲ್ಲಿಯೋ ತಿಂಮಾ?”

“ನೀರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಲ್ಲಿಗಳ ಮುಂದೆ”

ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ ಆರೇ ಬೈಂನ್ನು ಅಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.
ಅಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಬೈಂನ್ನೇ....ದೊಡ್ಡದೇನು ?

ಅರವತ್ತೊಂದು

(ಅ) ರಾಜಕೀಯ

ತಿಂಮನ ತಲೆ

ಅನೇರಿಕೆಯ ಗುಟ್ಟು

“ ತಿಂಮಾ ”

“ ಏನವ್ವೆ ?”

“ ಏನೋ ಅದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ?”

“ ತಟೆ ಬಾಂಬಪ್ಪೆ ”

“ ಅದನ್ನೀಕೋ ತಂದಿ ?”

“ ದೀಪಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಣ ಬಿಡಬೇಕಲ್ಲವ್ವೆ ”

“ ಎಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಿತೋ ಅದು ”

“ ಎಲ್ಲ ಬಾಣ ಬಿರುಸಿನ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಾ ಇವೆಯವ್ವೆ ಒಂದಾಣಿಗೊಂದು ”

“ ಅಲ್ಲವೇ ತಿಂಮಾ.....”

“ ಅಹುದವ್ವೆ, ಅದರೆ ಅನೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದು ಗುಟ್ಟಾಗಿದೆ ಅಷ್ಟೇ ”

ಅರವತ್ತು ಮೂರು

ತಿಂಮನ ತರೆ

(ಅ) ರಾಜಕೀಯ

ಧೂಮಕೇತು

“ ಅಪ್ಪು ”

“ ಏನೋ ತಿಂಮಾ ? ”

“ ಧೂಮಕೇತು ಬಂದಿದೆಯಂತಪ್ಪು ”

“ ಅಹುದೋ ತಿಂಮಾ ”

“ ಅದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಇಂಚುದ್ದದ ಬಾಲವಿದೆಯಂತಪ್ಪು ”

“ ಅಹುದೋ ತಿಂಮಾ ”

“ ಅಪ್ಪು ”

“ ಏನೋ ತಿಂಮಾ ? ”

“ ಎರಡಾಳೆ ಕೊಡಪ್ಪು ”

“ ಏತಕ್ಕೋ ತಿಂಮಾ ? ”

“ ತಿಕ್ಕಿಟಿಗಪ್ಪು, ಧೂಮಕೇತು ನೋಡಿ ಬ್ರೀನಿ ”

“ ಅದಕ್ಕೇಕೋ ತಿಕ್ಕಿಟಿ ? ”

“ ಅತಿ ಪ್ರಸರಣ ತಡೆಯಲು ಸರಕಾರ ಅದಕ್ಕೂ ತಿಕ್ಕಿಟಿ ಮಾಡಿದೆ ಯಂತಪ್ಪು ”

ಅರವತ್ತಾಲ್ಕು

(ಅ) ರಾಜಕೀಯ

ತಿಂಮನ ತಲೆ

ವರ್ಕೇಸರಣ ?

“ ಅಪ್ಪು ”

“ ಏನೋಎ ತಿಂಮಾ ? ”

“ ಏಕೇಕರಣ ಅಂದರೇನಪ್ಪು ? ”

“ ಒಂದೇ ಮಾತಿನವರನ್ನೇಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ತರುವದು ಎಂದಧರ್ಥ ”

“ ಅಪ್ಪು ”

“ ಏನೋಎ ತಿಂಮಾ ? ”

“ ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬಿರ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಾಂತವೇಕಪ್ಪು ? ”

“ ಅದೇಕೊಎ ತಿಂಮಾ ? ”

“ ಮತ್ತೆ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಸಿಕ್ಕೆಬಹುದಪ್ಪು ಒಂದೇ ಮಾತಿನವರು ? ನಿನ್ನೆ ಅಡಿದ ಮಾತು ಇಂದಿಲ್ಲವಲ್ಲಿ ಈ ಜನರಲ್ಲಿ ? ಅಂತಹ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು ಎಷ್ಟುದ್ದಾರು ಮಹಾ ! ”

ಅರವತ್ತೆಚ್ಚು

(ಅ) ರಾಜಕೀಯ

ತಿಂಮನ ತಲೆ

ಇಂದಿನ ಗಣಪತಿ

“ ತಿಂಮಾ ”

“ ಏನವ್ವಾ ? ”

“ ಈ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ನೀನು ಮಾಡಿದೇನೋ ? ”

“ ಅಹುದವ್ವಾ. ಏಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೇ ? ”

“ ಗಣಪತಿಗೆ ಹೊಟ್ಟಿಯೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಿ ? ”

“ ಸರಕಾರ ಕೊಡುವ ಆರು ಛೆನ್ನು ಅಕ್ಕಿಗೆ ಸಾಲದೇನವ್ವಾ ಇಷ್ಟು
ಹೊಟ್ಟಿ ? ”

ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ

“ ಅವ್ವಾ ”

“ ಏನೋ ತಿಂಮಾ ? ”

“ ನನಗೆ ಎಷ್ಟುವ್ವಾ ವಯಸ್ಸು ಈಗ ? ”

“ ತಿಳಿಯದು ”

“ ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸು ? ”

“ ವಿಚಾರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು. ”

“ ಯಾವ ಉಳಿ ಅವ್ವಾ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ? ”

“ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಕವಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕು ”

“ ಯಾವ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದೆ ? ”

“ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಸಂಖ್ಯಬೇಕು. ”

“ ಅವ್ವಾ ”

“ ಏನೋ ತಿಂಮಾ ? ”

“ ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉತ್ತರಕೊಡಲು ಬಂದರೂ ನೀನು ಏಕವ್ವಾ
ಮೆಂತ್ರಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ ? ”

ಅರವತ್ತೀಳು

ಸ್ವಚ್ಛತೆ

ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಉದ್ದೇಶವಾದ ಉಪನಾಯಕವನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

“ ಉರನ್ನು ಶುಚಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಎಲ್ಲರೂ ಮನೆಗಳನ್ನು ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶುಭ್ರತೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ನೀರಿನಂತೆ ವೆಚ್ಚಿ ಮಾಡಿಯಾದರೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಮನೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿಡತಕ್ಕದ್ದು. ”

ಕಡೆ ಬೆಂಟಿಗೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ತಿಂಮು ಎದ್ದು ನೀಂತು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ.

“ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮನೆ ಮನೆಗೂ ಬತಾರೆಂನು ಸಾರ್ ? ”

○

○

○

ಗೌತಮಬುದ್ಧ

“ ಅಪವ್ವಾ ”

“ ಏನೋ ತಿಂಮು ? ”

“ ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಬುದ್ಧನ ನಾಟಕ ನೋಡಿದೇನಪವ್ವಾ ? ”

“ ಏಕೋ ತಿಂಮೂ ? ”

“ ಬುದ್ಧ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಾಗ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟನಪವ್ವಾ ”

“ ಅಹಮ್ಮೋ ತಿಂಮೂ ”

“ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಹ ತಾಗಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನಪವ್ವಾ ”

“ ಅಹಮ್ಮೋ ತಿಂಮೂ ”

“ ಆದರೆ ಮೆಡಲ್ ಕೊಡ್ತೇನೆ ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಓಡಿ ಬಂದನಪವ್ವಾ ಅವನು ”

ಅರವತ್ತೆಂಟು

(ಅ) ರಾಜಕೀಯ

ತೀಂಮನ ತರ್ಲೆ

ನಾಟಕದ ಉಪದೇಶ

ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಯು ಉತ್ತಮ ನಾಟಕವನ್ನು ಹಾಕಿತು. ಮರಣೋನ್ಯಾಸಿನಾದ ರಾಜನು ಆವೇಶಪೂರಿತವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ದಂಗುಗೊಳಿಸಿದನು. “ಪ್ರತ್ಯಾಹೀನನಾದ ನಾನು ಈ ಕೀರಿಂಟ ವನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಲಿ? ” ಎಂದು ನುಡಿದು ರಾಜನು ಕಂಬನಿ ಸುರಿಸಿದನು.

ನಾಲ್ಕು ಗುಂಪಿನಿಂದ ತೀಂಮನ ದಸಿ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದಿತು. “ಸ್ನೇಹ ಮೃತ್ಯಿಯಂದ ಸರದಾರ ಪಟೀಲರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಬಿಡು.”

ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು

“ಆವ್ಯಾ?”

“ಏನೋ ತೀಂಮಾ? ”

“ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಒಳ್ಳೆ ಕನಸು ಕಂಡೆನವ್ಯಾ”

“ಏನೋ ತೀಂಮಾ ಅದು? ”

“ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರ ನನಗೆ ಇಂ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. ”

“ಆ ಮೇಲೆ ಏನಾಯಿತು? ”

“ಸಮಾಜವಾದಿ ಸರಕಾರ ಇನ್ನೊಂದು ಇಂ ಎಕರೆ ಕೊಟ್ಟಿತು. ”

“ಆ ಮೇಲೆ? ”

“ಆರ್. ಎಸ್. ಎಸ್. ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಇಂ ಎಕರೆ ಕೊಟ್ಟಿತು. ”

“ಆ ಮೇಲೆ? ”

“ಕರ್ಮಾಂಗಿನಿಸ್ಟ ಸರಕಾರ ಈ ಇಂ ಎಕರೆ ಅಲ್ಲದಲೆ ನೀನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿತು. ”

“ಆ ಮೇಲೆ? ”

“ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ”

ಅರವತ್ತೊಂಬತ್ತು

తింమన తలే

(ఆ) రాజశేయ

ముఖ్య పాటులు

తింమన శాలేయ బీళ్ళ హబ్బ. హళీ హోస విద్యార్థిగళు సేరి నాటిక హూడిదరు. యావుదాదరోందు పాత్రనన్న వహిసేందు తింమనన్న కాయిదత్తిగళు కాడిదరు.

“ ననగె ముఖ్య పాటులు కొడువదాదరే ఒరుక్కేనే ” ఎందు శరారు మాడిద తింమ.

“ రాజన పాటుల మాడువియా ? ”

“ అదేకే స్వామి ? విలినిశకరణవాద మేలి రాజన పాటుల మాడువదక్కింతలూ సేవకన పాటీల మేలు ”

“ కాగాదరే గవనర్ ర పాటుల మాడు ”

“ ఇన్నూ నాల్ను కాల ఒళ్ళయదు కేట్టదు మాడబేకేందు ఆశిణిదే స్వామి ననగె. విష్ణు ఇశ్వరనన్న మాడి మాడదల్లి శూడిసిదంతే ఈగలే కూడిసి బిడబేడి ”

“ మత్తీను, మంత్రి పాటిగాదరే సంతోషవే ? ”

“ ఓహోరీ, ఆగత్య. ఆదరే ఆదక్కు హిచ్చ ముఖ్య పాటుల కొట్టిద్దరే చేన్నాగిత్తు ”

“ అదావుదేఱ, మంత్రిగింతలూ ముఖ్యవాదద్దు ? ”

“ అవరిట్యున్ పాటులు ” ఎంద తింమ.

(ಅ) ರಾಜಕೀಯ

ತಿಂಮನೆ ತಲೆ

ಶಾಸನ ಸಭೆ

ನಾಡಹಬ್ಬದ ಸಭೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಡೆಗೆ ಕುಳಿತವರ ಗಲಾಟಿ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹಂಪು ಗಂಟೆಕ್ಕು ‘ಗಲಾಟಿ ಮಾಡುವವರು ದಯವಿಟ್ಟು ಹೇಳಿರು ಹೋಗಬೇಕು’ ಎಂದು ಗಜೀಸಿದರು.

‘‘ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ’’ ಎಂದು ಹೆಲವರು ಕೂಗಾಡಿ ದರು. ತಿಂಮ ಮುಂದೆ ಸಂದು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ.

‘‘ಭಾಷೆ ತಿಳಿಯದವರು ಈ ಸಭೆಗೆ ಬಂದದ್ದೇರೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಇದೇನು ಶಾಸನ ಸಭೆಯೇ ?’’

ಪರಿಶಾರ

ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ವೃದ್ಧ ಗೃಹಸ್ಥರೊಬ್ಬರು ತಿಂಮನನ್ನು ಕಡಕಾಳಿ ಕಾಡಿದರು. ತಿಂಮ ಅವರ ಹಿತಚಿಂತನೆ ಸಡೆಸಿದ.

‘‘ಈಗ ನಾಕರಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ನೀವು ?’’

‘‘ಇಲ್ಲವಪ್ಪಾ, ನಿವೃತ್ತಾದೆ.’’

‘‘ಎಪ್ಪು ವರ್ಷಗಳು ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ದುಡಿದದ್ದು’’

‘‘ಮೂರವತ್ತು ವರ್ಷಗಳು’’

‘‘ಮಾದರೂ ಚಿನ್ನ, ಮನೆ, ಭೂಮಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆ ಸಂಪಾದನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ?’’

‘‘ಚೆನ್ನಾಯಿತು. ನಮಗೆಲ್ಲಿಯ ಭೂಮಿ— ರುದ್ರಭೂಮಿಯೇ ! ಒಂದಂಗುಳವೂ ಇಲ್ಲ’’

‘‘ಕತ್ತಿ ಹಾಗೆ ದುಡಿದರೆ ಆಯಿತೇನು ಸ್ವಾಮಿ ? ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಬೇಕು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ. ಮೂರವತ್ತು ವರ್ಷ ದುಡಿಯವ ಬದಲು ಮೂರೇ ತಿಂಗಳು ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಈ ಎಕರೆಯ ಮಾಲಕರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ ?’’

ಎಪ್ಪತ್ತೊಂದು

ತ್ರೈರಾಸಿಕ

ಹುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂಮ ಬೇರೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮತವನ್ನು ಹಾಕಿದಂದಿ
ನಿಂದ ಬೋಡಿಕೆನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ತಿಂಮನ ಮೇಲೆ ಗುರ್ತಿಸ್ತುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ
ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಹಣವು ಭರ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಸವುಡಾ
ಯಿತು. ತಿಂಮನ ಶಾಲೆಗೆ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ತಿಂಮನ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನೇ
ಕೈಕೊಂಡರು.

“ತ್ರೈರಾಸಿಕ ಬರುತ್ತೇನು ಹುಡುಗಿರಿಗೆ ? ”

“ಕೊಂಚ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಲಿಸಿದ್ದೇನೆ ಸಾಮಾನ್ಯ. ”

“ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ, ನೋಡೋಣ. ”

“ಒಂದು ಮತಕ್ಕೆ ಏದು ರೂಪಾಯಿ, ಆರಾಣಿ ಜಟಾನ್ಯ ಬಾಡಿಗೆ,
ಮೇಲೊಂದು ಕಪ್ಪು ಚಾ, ಆದರೆ ನಾಲ್ಕುನೂರು ಮತಗಳ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು ? ”

ಅಂದೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಕಡೆ ಸವಾರಿ.

‘ಜೈ’ ರೋಗ

ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗುವವರ ಪರಿಷತ್ತು ಜರುಗಿತು. ಉಂಟಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಎಳೆಯುವ ಎತ್ತುಗಳಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ರಥಕ್ಕೆ ಹಿಂಡುವ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಸ್ವಾಗತದಿಂದ ಸಮಾಸ್ತಿಯ ವರಿಗೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಜರುಗಿತು. ಸಭೆಯ ವಿಸಜ್ರನೆಯ ಮುನ್ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸಿಂಹಗಜನೆ ಮಾಡಿದರು.

“ ಬೋಲೋ ಭಾರತ ಮಾತಾರಿ ಜೈ ”

“ ಬೋಲೋ ಪಂಡಿತ ನೆಹರುರಿ ಜೈ ”

ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಏರ್ ಡಿಸಿದ ಉರ ಗೌಡರು ಬಿರಿ ಬಿರಿ ನೋಡಿದರು.

“ ಬೋಲೋ ಉರ ಗೌಡಕು ಜೈ ” ಎಂದರೊಬ್ಬರು.

“ ಬೋಲೋ ಕುಲಕರ್ಣಿಕು ಜೈ ” ಹಿಂದೇ ಬಂದಿತು.

ಜೈ ಮುಗಿದು ಕುಣಿಯುತ್ತ ತಿಂಮು ಸುರು ಮಾಡಿದ.

“ ಗಳ ಚಾಪಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಮಾಡ್ಯಾರ ದುರಗಪ್ಪಕು ಜೈ; ಗ್ಯಾಸ ಲೈಟ್ ಬಾಡಿಗಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲೀಸಾಬಕು ಜೈ; ತಕರಾದು ವನಾಡಿ ಜಮುಖಾನ ಕೊಟ್ಟಿ ತಮಣ ಭಟ್ಟಕು ಜೈ; ತೋರಣಕ್ಕೆ ಮಾವಿನ ಸೋಪ್ಪು ಕೊಟ್ಟಿ ಮರೆಣ್ಣಕು ಜೈ; ಹಂದರದ ಮುಂದ ಕಸಗೂಡಿಸಿದ ಮಾದರ ಮಾರಿಗೆ ಜೈ ”

ಎಪ್ಪತ್ತಮೂರು

ನನ್ನ ಕಸುಬು

ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಾಣಿ ಹಿಡಿದು ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಗುಪ್ರೋಂದು ಆ ನಾಣ್ಯ ವನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿ ಇದ್ದ ಕ್ಷೇತ್ರದಂತೆ ಕಣ್ಣಂಣಿ ಬಿಡುಹಿಡುತ್ತಿತು. ಮಗುವಿನ ತಾಯಿಯು ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ ಎಂದು ಚೀರುತ್ತ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ರಸ್ತೆಗೆ ಓಡಿದೆನು. ಆಕಾಸಾತ್ಮಕಾಗಿ ಎದುರು ಬಂದ ತಿಂಮನ ಏನೇಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ ಕೂಡಲೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಉಸಿರು ಸಿಕ್ಕ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿದ.

“ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ, ತೆಗೆಯುತ್ತೇನೇ ” ಎಂದವನೇ ಮಗುವನ್ನು ಕಾಲು ವೇರೆಲೆ ಮಾಡಿ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲುಗಾಡಿಸಹಿತ್ತಿದನು. ನಾಣ್ಯವು ರಘುಂಣೆಂದು ನೇಲಕೈ ಉರುಳಿ ಹುಂದೆಯೇ ತಿಂಮನ ಕಿಸೆ ಸೇರಿತು.

“ ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾಯಿತು, ಡಾಕ್ಟರೇ ” ಎಂದು ಆ ಮಗುವಿನ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಾಗ ತಿಂಮನ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ ನಾನು ಡಾಕ್ಟರನಲ್ಲವಾಗ್ತು, ನಾನೊಬ್ಬ ಉತ್ತರ ಮು ದೇಶಭಕ್ತ. ಹಣವು ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡರೂ ನಾನು ಬೀಡುವಂತಿಲ್ಲ. ”

ಪಟ್ಟಾಕ್ಷೀ

ದೀಪಾವಳಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆಲ್ಲ ತಿಂಮನಿಗೆ ಮಗನ ಕಾಟವು ಹೆಚ್ಚಿಯಿತು. ಪಟ್ಟಾಕ್ಷೀ ಕೊಡಿಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದು ಆಳತ್ತ ಕುಳಿತ ತಿಂಮನ ಮಗ. ತಿಂಮನ ಉಪಾಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯಾಧಿವಾದವು. ಕಡೆಗೊಂದು ಬಾರಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ನೋಡುವಾ ಎಂದು ನೇನೆಸಿ ತಿಂಮನ ಸುರು ಮಾಡಿದ.

“ ಬ್ರಹ್ಮ ಮದ್ದ ಗುಂಡುಗಳಿಗೆ ಹಣ ದುವ್ಯಯ ಮಾಡಕೂಡದು ಮಗು. ”

“ ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿ ” ಎಂದ ಮಗ.

“ ಹೇದರಾಬಾದ ವಿಚಾರಣನ್ನು ಕೇಳು. ”

ಅವಕೇ ಹೇಳಿದ್ದ ಈಗಳು

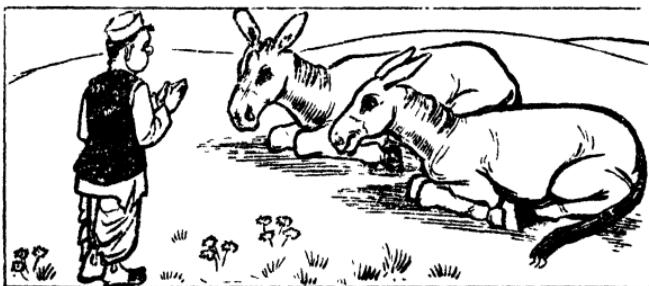
ತಿಂಮನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸತ್ತೆಗಳು. ಮುಕ್ಕೆಗಳು ಮರಿಗಳು ಗೋಳೋ ಎಂದು ಅತ್ತಲಿರು. ತಿಂಮನೂ ಅತ್ತು ಅತ್ತು ಮೆತ್ತಾಗಾದ. ಅತ್ತವರ ಕಣ್ಣನ್ನು ಹಸಿ ಆರುವ ಮುನ್ನೆಯೇ ತಿಮು ಎರಡನೆಯ ಲಗ್ಗುಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದ. ಇದು ಚರಿ ಯಿಬಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರಿವರು ಆಟಿಕೊಂಡರು. ಕಡೆಗೆ ಉಂಟಾಗಿ ಮುಖಿಂಡರು ತಿಂಮನನ್ನು ಆಣಕಿ ಬಿಟ್ಟಿರು.

“ಇದು ಅನ್ಯಾಯವಷ್ಟು ತಿಂಮು, ನಿನು ಮದುವೆಯಾಗುವದು ನಮಗೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ ” ಎಂದರು.

“ನನಗೂ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ; ಆದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಸಾಯಿನ ಮುನ್ನೆಯೇ ಅವಕೇ ಹೇಳಿದ್ದ ಈಗಳು ಮದುವೆಯಾಗೆಂದು ” ಎಂದು ತಿಂಮು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು.

“ನಿನ್ನ ತಲೆ ಅವಕೇಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ ? ” ಎಂದು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದರು ಉಂಟಾಗಿ ಮುಖಿಂಡರು.

“ಈ ಸಲ ಚುನಾವಣಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಂದು ನಿಮಗೆ ಗಾಂಥಿಜಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದರೆಂದು ನಿವು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ ಮೊನ್ನೆ ? ” ಎಂದು ತಿಂಮು ಕೇಳಿದ.

ನಿಮ್ಮ ಎರಡೂ ಮತ್ತಗಳನ್ನು ನನಗೇ ಕೊಡಿ.

ನಾನೂ ನಿಮ್ಮ ಪಾಟೆಯವನೇ

ಎಪ್ಪತ್ತೆ ದು

ವ ವಹಾರಚ್ಚಾನಿ ತಿಂಮು

ಶಾಲೆಯುಂದ ಬರುವಾಗ ತಿಂಮನ ಮಗನು ಕಲ್ಲೆಡವಿ ಬಿದ್ದು ಕಾಲೆಲ್ಲ ರಕ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸ್ಲೇಟ್ಟು ಒಡೆದುಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಒಡೆದ ಸ್ಲೇಟ್ಟನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ತಿಂಮ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಪುಷ್ಟ ಸುರಿಮಳಿ ಮಾಡಿದ.

“ ಹಾಜು ನೋರೆಯವನೇ. ಐದಾಷೆ ಸ್ಲೇಟನ್ನು ಮುರಿದು ಬಿಟ್ಟು ” ಎಂದು ಹೊಡಿಯಲು ಹೊರಟ್. ಕಾಲಿನ ರಕ್ತವನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಂಮನ ಹೆಂಡತಿ ಗಾಬರಿಯುಂದ ಬಂದು ತಿಂಮನನ್ನೇ ಗದರಿಸಿದಳು. “ ಸುನ್ಯನೇ ಇರಿ ಸಾಕು. ಕೂಸಿನ ಕಾಲಿಗೆ ಗಾಯವಾಗಿದೆ, ಸ್ಲೇಟ್ಟು ಒಡೆದರೆ ಏನಾಂತ ತಂತೆ. ”

“ ಕಾಲಿಗೆ ಗಾಯವಾದರೆ ಏನಾಯಿತೇ ಹೆಚ್ಚೆ ! ದಯಾಳು ಸರಕಾರದ ಧರ್ಮಾರ್ಥೈತ್ತೆ ಇದೆ, ಇಂದಿಲ್ಲ ನಾಳಿ ವಾಸಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸೂಲ ಫೀ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಉದಾರ ಸರಕಾರವು ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಸ್ಲೇಟ್ಟು ಕೊಡು ತ್ತೀಯೇ ? ” ಎಂದು ಮುರಿದ ಸ್ಲೇಟನ್ನು ನೋಡಿ ಮರುಗಿದ ತಿಂಮ.

ತಿಂಮನ ಸ್ವಾರ್ಥಕ

ಚೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿಯೇ ಎದ್ದೂ ತಿಂಮ ಮನೆ ಮನೆಗೂ ಹೊರಟಿದ್ದು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಹಿರಿಯರೊಬ್ಬರು ಕೇಳಿದರು:

“ ಏನೋ ತಿಂಮಾ, ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿದಂತೆ ಇದೆಯಲ್ಲೋ ? ”

“ ಅಹುದು ಸ್ವಾಮಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥಕದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ”

“ ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ಏಕೋ ? ನಿನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ನೀನೇ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೇನು ? ”

“ ನನ್ನ ನಂತರ ಈ ಕಾರ್ಯದ ನೇವದಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಹಣವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿದರೆ ಏನು ಮಾಡಲಿ ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಿರು ಹೇಳುತ್ತ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ— ಯಾರಿಗೂ ಹಣ ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು.”

ಮುಂದುವರಿದ ವೀರ

ಬಹು ದಿನಗಳ ನಂತರ ತಿಂಮನು ಹಳೆಯ ಗೆಳೆಯನೋಬ್ಬನನ್ನು ಕಂಡ. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಾಯಗಳ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ತಿಂಮನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಾನಾಯಿತು.

“ ಇದೇನೋ ಆನ್ಯಾಯ, ಮುಖದ ತುಂಬಲೂ ಗಾಯಗಳು ! ”

“ ಯಾದ್ದಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೇನೋ ತಿಂಮಾ ನಾನು ” ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡ ಅವನ ಗೆಳೆಯ.

“ ಓಹೋ ತಿಳಿಯಿತು ಚಿಡು ” ಎಂದ ತಿಂಮ.

“ ಏನೋ ತಿಳಿಯಿತು ? ”

“ ಯಾದ್ದರಂಗದಿಂದ ಷಿಡಿ ಹೋಗುವಾಗ ಹಿಂದೇಕೋ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀ ! ”

ಕೊರತೆಗೆ ಮದ್ದು

ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಭಿಕ್ಷುಕನು ಒಂದು ನಿಂತಾಗಲೇ ತಿಂಮನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಏರಹತ್ತಿತು. ಕೈಯಲ್ಲಿಂದು ಪರಬೀ ಹಿಡಿದು ದೀನಮುಖದಿಂದ ಭಿಕ್ಷುಕನು ಕೂಗಹತ್ತಿದ.

“ ಅನ್ನ ಸ್ವಾಮೀ, ಅನ್ನ ಕೊಡಿ....ಒಂದೇ ತುತ್ತು ಅನ್ನ ಕೊಡಿ....ಅನ್ನ....ಅನ್ನ ಸ್ವಾಮೀ ”

ಹೊಟ್ಟಿಯನೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕುಳತಲ್ಲಿಂದಲೇ ತಿಂಮನ್ಯೆಯಲು ಸುರುಮಾಡಿದ—

“ ಏ, ದರಿದ್ರ....ಮಗನೆ. ಯಾಕೆ ಅನ್ನ ಅನ್ನ ಅಂತಾಬಡಕೊಂಡು ಸಾಯಿತ್ತಿ? ಒಪ್ಪೊತ್ತು ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಾಣವೇ ಹೋಗುತ್ತದೇನು? ಎನ್ನೋ ಒಂದು ತಿಂದು ಮಲ್ಲಿನ್ನಿಂದುಸೇರು ಹಲವು ತಿನ್ನು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಒಂದು ಸೇರು ಹಾಲು ಕುಡಿ....ಅನ್ನ ನೇಬೇಕು ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ! ”

ಮರುದಿನವೇ ತಿಂಮನ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಯಾದ.

ತಿಂಮನ ಕಳವು

ತಿಂಮನ ತಂದೆ ರಾಯಾದುಗರ್ ದಿಂದ ರಾಯಚೋರೆ ಹಣ್ಣು ತಂದು, ಚಿಕ್ಕಬಾಯಿ ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟಿಯ ತಂಬಿಗೆಯಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಗಿದರು. ಸ್ವಾಪ್ತಿಂಡ ಯಾಡಿನ ನಾಯಿಯಂತೆ ವಾಸನೆ ಹಿಡಿದು ತಿಂಮನ ಗೂಡಿನ ಮುಂದೆಯೇ ನಿಂತ. ತಂಬಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಇಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಮುಷ್ಟಿ ತುಂಬ ಹಂಣನ್ನು ಹಿಡಿದ. ಕೈಸಿಗಿಬಿದ್ದಿತು. ಹಂಣನ್ನು ಕಂಡು ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರು, ಕೈಯನ್ನು ಕಂಡು ಕಂಣಲ್ಲಿ ನೀರು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ತಂದೆ ಒಳಗೆ ಬಂದರು. ತಿಂಮನ ಕಳವು ಬಯಲಾಯಿತು. “ಕಳವು ಮಾಡಿದರೆ ಕೈ ಸೋವಾಗುತ್ತದೆ.” ಎಂದು ಹತ್ತು ಬಾರಿ ಅವನಿಂದ ಬರೆಯಿಸಿ ಕೈ ಬಿಟ್ಟರು.

ಮತ್ತೊತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸೋಡಿದಾಗ ತಿಂಮನ ಹಂಣಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ.

“ಏನೋ ತಿಂಮಾ, ಪುನಃ ಕಳವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ?”

“ಇಲ್ಲವಪ್ಪಾ, ಕೈ ಸೋವಾಗಿಲ್ಲ ಈ ಸಲ” ಎಂದ. ಟೊಸ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೋರಲು ಮಾಡಿದ್ದ.

ಹಳೆಯ ಪರಿಚಯದ ಗೆಳೆಯಸೋಬ್ಬಿನಿಗೆ ಬಹು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ತಿಂಮನ ಪತ್ರ ಬರೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನ ವಿಳಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನವೇಸಿಸಿ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಬರೆದ: “ಯಂ ಅಥವಾ ಆರಾ.....ರಾನು ಅಥವಾ ಆಚಾರು, ಏಜನೇ ಅಥವಾ ಎಂಟನೇ ತರಗತಿ, ಎ ಅಥವಾ ಬಿ ಸಿಕೈನಾ, ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಅಥವಾ ಮಿಷನ್ ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಬಿಳಾರಿ ಅಥವಾ ಹೊಸವೇಟಿ, ಆಂಧ್ರ ಅಥವಾ ಕನಾಟಕ ಅಥವಾ ಕರ್ನಾಟಕ.” ಪತ್ರವು ತಲುಪುವದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯವು ಬಂದು ಕಡೆಗೊಂದು ವಿಶೇಷ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ. “ಈ ಪತ್ರವು ನಿನಗೆ ತಲ್ಲಿದ್ದಲ್ಲಿ ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ತಿಂಸು”

ಎಪ್ಪತ್ತಿಂಭತ್ತು

ತೀಂಮನ ತಲೆ

ಉಳಿದೆಲ್ಲ

ಕತ್ತಲಲ್ಲಿತ್ತು

ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ತಿಂಮು ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ನೇಲವನ್ನು ಸೋಡದೆ, ಕಾಲಲ್ಲಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟೋಮಾಕ್ಕನ್ನು ಒದೆದು ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಂತ. ಮನೆಯಲ್ಲವೂ ಕತ್ತಲಾಯಿತು.

ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದ ಅವನ ತಾಯಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು:

“ ದೇವರು ನಿನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಸಂಯುಕ್ತಂತೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ದೀಪ ಸಹ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೇನೋ ತಿಂಮು, ನಿನಗೆ ?

“ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿತ್ತು ” ಎಂದು ಗೊಣಿಗುಟ್ಟಿದ್ದು.

ಪ್ರೇಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ

ಉಕ್ಕನ ಪ್ರಾಯದ ತಿಂಮನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೆರಿಮುರಿದ ತಂಡಿಗೆ ಅಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಂಣಲ್ಲಿ ಉರಿ, ಅನ್ನವೂ ರುಚಿಸದು, ನಿದ್ರೆ ಬೀಳದು, ಅದೋಂದು ಬಗೆಯು ಅದೇನೋ ಅದು ಆಗುತ್ತದೆಂದಷ್ಟೆ ತಿಂಮು ತನ್ನ ತಂಡಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ. ಗುಟ್ಟಿ ಹಾತ್ರ ಹೊರಬಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ದಿನದಿನವೂ ಮುಖವು ಕಳೆಗುಂದುತ್ತಿರುವ ದನ್ನು ಕಂಡು ಕಂದಿತಾಯಿಗಳು ದಿಗಿಲುಗೊಂಡರು. ತಂಡಿಯ ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ತಿಂಮು ಪ್ರೇಮ ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯದ ಪಂಡಿತರ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಮೂಗಿಗೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ನಾಡಿ ನೋಡಿ ಧನ್ಯಂತರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು :

“ ಪ್ರಮಾದವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮುಡುಗನಿಗೆ ‘ಚಂದ್ರಮುಖ’ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರೆ ಬಳ್ಳಿಯದು. ”

“ ಕೊಂಚ ತಪ್ಪಿದಿರ ವ್ಯಾಘರೆ. ಅದು ಅವಳಕ್ಕನ ಹೆಸರು; ಚಂದ್ರಮುಖಿಗೆ ಆಗಲೆ ಮದುವೆ ಆಗಿದೆ ” ಎಂದು ತಿಂಮು ಉಗುರು ಕಡಿದ.

ಎಂಭತ್ತು

ಚೆಲ್ಲ

ತಿಂಮನಿಗೆ ಕತ್ತು ನೋರಾಗಿ ಅಳುತ್ತಲಿದ್ದು. ಕತ್ತು ತಿರುವಲು ಬಾರ ದಂತಾಗಿದ್ದ ತಿಂಮನನ್ನು ಅವನ ತಾಯಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಡಾಕ್ಟರ ಬಳಬಂದರು.

“ಪಕೋಡ ತಿಂಮ, ನೋರಾಯಿತು ? ” ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರು ಕೇಳಿದರು.

“ಬಹುಶಃ ತಲೆ ಸೊಟ್ಟೆ ಇಕ್ಕೆ ಮಲಗಿರಬೇಕು ” ಎಂದರು ತಿಂಮನ ತಾಯಿ.

“ಇಲ್ಲ, ಚೆಲ್ಲವನ್ನು ನೇರ್ಪುವಾಗ ಕತ್ತು ಖಚ್ಚಾ ” ಎಂದು ನೋರಾಯಿತು.” ಎಂದ ತಿಂಮ.

“ಚೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿದ್ದಿತೋ ? ” ಎಂದರು ಆವನಮ್ಮೆ.

“ಚೆನ್ನಿನ ಮೇಲಿರುವ ಕುರುಬಿಗೆ ಚೆಲ್ಲ ಸುಂಣ ಹಜ್ಜೆಲಿಲ್ಲವೇನಮ್ಮೆ ನೀನು ನಿನ್ನೊರಾತ್ರಿ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ತಿಂಮ.

ಭಾವೀಭಾವ

ತಿಂಮನ ಅಕ್ಕೆ ಮದುವೆಗಾದಳು. ಕನ್ನಾಪರೀಕ್ಕೇಗಳು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಸಾಗಿದವು. ಸಾಮುದ್ರಿಕಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೊಡನೆ ತಿಂಮನ ಭಾವೀಭಾವ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತ ಮೇಲೆ ತಿಂಮನ ಅಕ್ಕೆ ನಾಳುತ್ತು ಬಂದೆ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಳು. ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಕನ್ನೆಯ ಹಷ್ಟು ನೋಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು.

ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ತಿಂಮ ಸಾಮುದ್ರಿಕಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನು ವೈಧ್ಯ ರೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೂಡಲೇ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ.

“ಕೊಂಚ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ ಸಾಮಾನು. ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಎದ್ದೀದ್ದು ಕೂಡುತ್ತಾಳೆ. ಸನಿಯದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದವರ ಕತ್ತು ಹಿಸುಕುತ್ತಾಳೆ ” ಎಂದ.

ತಿಂಮನ ಭಾವೀಭಾವ ಕತ್ತು ಮುಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತೆ ನೆಲ್ಲಾಗೆ ಹೊರಿಜಾರಿದ.

ಎಂಭಕ್ಕೊಂದು

ಅವರೆ ಮೂಗು

ತಿಂಮನ ಮನೆಗೊಬ್ಬರು ಅತಿಥಿಗಳು ಬರಲಿದ್ದರು. ತಿಂಮನ ಕಡಿಗೇಡಿ ಶನವನ್ನು ನೇನೆಡು ಅಂಚುತ್ತ ತಿಂಮನತಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಬರಹೇಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಿದರು.

“ಇಂದು ಮದ್ದಾಯ್ಕು ಒಬ್ಬರು ಉಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮೂಗಿನ ವಿಷಯ ಏನಾದರೂ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಕತ್ತು ಹಿಂಗಿಬಿಡುತ್ತೇನೇ ನೋಡು ಆವೇಲೆ” ಎಂದು ಮುಗಿಗಡವಾಗಿಯೇ ತಿಂಮನಿಗೆ ಹೇಳಿಟ್ಟಿದ್ದು.

ಅತಿಥಿಗಳು ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಲೇ ತಿಂಮ ಅವರ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಲಾಗಿ ಉಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು. ತಿಂಮನ ತಾಯಿ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ಅವರ ಮೂಗಿನ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡಬೇಡ ಅಂದೆಲ್ಲಪ್ಪಾ, ಅವ ರೀಗೆ ಮೂಗೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ? ” ಎಂದು ತಿಂಮ ಅತಿಥಿಗಳ ಇಲ್ಲದ ಮೂಗಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡಿದ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ನಾಮ

“ಆಪ್ಪಾ”

“ಏನೋ ತಿಂಮಾ ? ”

“ನನ್ನ ನಡತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸರ್ಪಫಿಕೇಟ್ ಬೇಕಾಗಿದೆಯವು”

“ಆಗಲಿ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕೊಟ್ಟಿರೆ ನಾಕುತಾನೆ”

“ನಾಕೂ.....ಆದರೆ.....”

“ಆದರೆ ಏನೋ ? ”

“ಅವರ ನಡತೆ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ನನ್ನ ಸರ್ಪಫಿಕೇಟ್ ಕೊಡು ಎಂದರೆ ? ”

ತಿಂಮನ ತಲೆ

ಉಳಿದೆಲ್ಲ

ಪುನಃ ಮದುವೆ

“ ಅಪ್ಪೆ ”

“ ಏನೋ ತಿಂಮಾ? ”

“ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮದುವೆಯಂತಲ್ಲಪ್ಪಾ? ”

“ ಅಹುದೋ ”

“ ಮತ್ತೆ ಏಕಪ್ಪೆ ಮದುವೆ? ”

“ ಮಕ್ಕಳಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಪುನಃ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾನಂತೆ ”

“ ಮಕ್ಕಳಾಗದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾರೇನಪ್ಪಾ? ”

“ ಅಹುದೋ ”

“ ಅಪ್ಪೆ ”

“ ಏನೋ ತಿಂಮಾ? ”

“ ನಾನು ದೊಡ್ಡಮ್ಮನ ಮದುವೆಗೆ ಹೊಗ್ಗೇನಪ್ಪಾ ”

ಸೆರೆ ಕುಡಿದರೆ

“ ಅಪ್ಪೆ ”

“ ಏನೋ ತಿಂಮಾ ”

“ ಮೊನ್ನೆ ಒಬ್ಬ ಸೆರೆ ಕುಡಿದು ಜಗಳಾಡಿದನಂತಪ್ಪಾ ”

“ ಅಹುದೋ ತಿಂಮಾ ”

“ ತನ್ನ ಅಪ್ಪನ ತಲೆಗೇ ಕಲ್ಲು ಎಸೆದನಂತಪ್ಪಾ ”

“ ಅಹುದಂತೋ ತಿಂಮಾ ”

“ ಗುರಿ ತಪ್ಪಿ ತಲೆಗೆ ಏಟು ಬೀಳಲೇ ಇಲ್ಲವಂತಪ್ಪಾ ”

“ ಅಹುದೋ ತಿಂಮಾ ”

“ ಸೆರೆ ಕುಡಿದರೆ ಗುರಿ ತಪ್ಪುತ್ತೆ ಅಂತಾನೆ ಕುಡಿಯೋದನ್ನು ಸರಾಸರಿ ಬಂದು ಮಾಡಿದೆಯೇನಪ್ಪಾ? ”

ಎಂಭತ್ತು ಲ್ಲು

ಆಡದೆ ಮಾಡುವನು

“ ತಿಂಮಾ ”
 “ ಏನಪ್ಪು ? ”
 “ ದೇಶದ ತುಂಬಾ ಮಾತನಾಡುವವರೇ ಆದರಲ್ಲಿಗ್ಗೇ ? ”
 “ ಅಹುದಪ್ಪು ”
 “ ಬಾಯಿಂದಾಡುವ ಒದಲು ಕ್ಯೆಯಿಂದ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವವರು
 ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೇನೋ ? ”
 “ ಇದ್ದಾರಪ್ಪು ”
 “ ಯಾರೋ ತಿಂಮಾ ಅಂತಹ ಉತ್ತಮರು ? ”
 “ ಮೂಕರು ”

○ ○ ○

ಕನಾಟಕದ ಹುಲಿಗಳು

“ಅಪ್ಪು ”
 “ಎನೋ ತಿಂಮಾ ? ”
 “ಕನಾಟಕದ ಹುಲಿಗಳ ಹಾವಳಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆಯಪ್ಪು ”
 “ಅಹುದೊ ತಿಂಮಾ ”
 “ಇ ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನು ಹುಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದನೊತಪ್ಪು ”
 “ಹೇಗೋ ತಿಂಮಾ ? ”
 “ಬರೀ ಲಾರಿಯಿಂದ ಹೊಡದೇ ಕೊಂದನಂತಪ್ಪು ”
 “ಒಕ್ಕೆಯ ವೀರನಿರಬೀಕು ಅವನು ”
 “ಅದಿರಲಪ್ಪು; ಕನಾಟಕದ ಹುಲಿಗಳು ಎಷ್ಟು ದುರ್ಬಲವಾಗಿವೆ
 ನೋಡು, ಲಾರಿ ಹೊಡಿತಕ್ಕೇ ಸಾಯಬೇಕಾದರೆ ”

ಎಂಭತ್ತೆಗ್ಗೆದು

ಪಿಟೀಲು ಕೇಳಿದ

“ ಅಪ್ಪಾ ”

“ ಏನೋ ತಿಂಮಾ ? ”

“ ನನಗೆ ಪಿಟೀಲು ಅಂದರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟು ನೋಡಪ್ಪಾ ”

“ ಒಕ್ಕೊಯ ರಸಿಕನೋ ಸೀನು. ಮೊನ್ನೆ ಚೂಡಯ್ಯನವರ ಪಿಟೀಲು ಕೇಳಿದೇನೋ ತಿಂಮಾ ? ”

“ ಕೇಳಿದೆನಪ್ಪಾ, ಆದರೆ..... ”

“ ಆದರೇನೋ ಗೀದರೆ ? ”

“ ಪಿಟೀಲು ಕೇಳಿದೆನಪ್ಪಾ, ಅವರು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ ಎಂದರು.”

○

○

○

ಇದೇನು ಮಹಾ ?

ತಿಂಮ ತಿರುಪತಿಯ ಬೆಟ್ಟೆ ಏರಿದ. ಎದೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಬರುವಂತಿದ್ದ ಮೆಟ್ಟೆ ಲಾಗಳನ್ನೇರಿ ‘ಗೋವಿಂದಾ ಗೋವಿಂದಾ’ ಎಂದು ದಣುವನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಭಕ್ತರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೂಡತ್ತಿದ್ದರು. ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಗಾಳಿ ಗೋಪುರವನ್ನು ಕಂಡವರು ಗಲ್ಲ ಗಲ್ಲ ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ಮುಗಿಲನ್ನು ಮುದ್ದಿ ಕ್ಕುವಂತಿದ್ದ ಗಾಳಿಗೋಪುರದ ಕಳಸವನ್ನು ಕಂಡು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಉದ್ದಾರ ತೆಗೆದ.

“ ಇಷ್ಟು ಎತ್ತರದ ಗೋಪುರವನ್ನು ಹೇಗಪ್ಪಾ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರು ? ”

“ ಇದೇನು ಮಹಾ ? ಮೊದಲು ಮೇಲೆ ಹೋಗುವದು. ಕಟ್ಟಿತ್ತ ಕಟ್ಟಿತ್ತ ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ಇಳಿದು ಬಿಡೋದು ’ ಎಂದ ತಿಂಮ.

ಎಂಭತ್ತಾರು

ಮಹಾತ್ಮೆ

ಗುರುಗಳೊಬ್ಬಿಗೆ ಮಹಾತ್ಮೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಹೆಚ್ಚು. ಭಾವಣ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರು; ಪ್ರಕಟನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಭಾಸಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಂದಲೂ ಬಂದರು. ಆದರೂ ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯಧಿವಾಯಂತು. ಶಿಷ್ಯನಾದ ತಿಂಮನಲ್ಲಿ ಆಪ್ತಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿದರು.

“ಮಹಾತ್ಮರಾಗಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಮಹಾತ್ಮರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ, ಬುದ್ದಿ ಏಂದು ಕೇಳಿದ ತಿಂಮು.

“ಮಹಾತ್ಮರಾದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವೋ ತಿಂಮಾ? ಮಹಾತ್ಮರೆನಿಸಿಗೊಳ್ಳಬೇಕಯಾಗ್ಯಾ ನಾನು” ಎಂದರು.

“ಕೊಂಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಪ್ಪಕೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದರಿ.....”

“ಏಕೋ ತಿಂಮು, ಆಗ ಮಾತ್ರ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿತು?” ನಡುವೇ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿ ಕೇಳಿದರು.

“ಆನಾಯಾಸವಾಗಿ ಧೂಮಕೇತು ಬಂದಿತ್ತಲ್ಲ ಬುದ್ದಿ” ಎಂದು ತಿಂಮ ಗೋಳಾಡಿದ.

శ్రీఖిండ

వనభోజనక్కె ఇడీ ఉరే హోరటితు. తిందష్టు శ్రీఖిండ కై తుంబ దశ్మికె; హేళవరిగే కాలు కొట్టితు, కురుదరిగే కణ్ణు కొట్టితు. మనేమనేగూ బంధుబలగ బందిలిదితు. ఉటప జాత్ర తోటిదల్లి నడేయితు. కేనేమోసరినల్లి ఇళిసిద శ్రీఖిండవన్ను ఎల్లరూ సురిదరు. తింమ మాత్ర ఒందు ఆగళేన్ను ముట్టలిల్లి. శ్రీఖిండదిండ ఆరంభిసిద ఉటపవన్ను శ్రీఖిండదిండలే ముగిసిద. పాప, అదె ఆధారవే ఆధార! ఉటపవన్ను ముగిసి, తాం బూల అగియుత్తే ఎల్లరూ కుళితాగ హిరియరోబ్బరు తింపున విచారణె తేగెదు కొండరు.

“ శ్రీఖిండవన్ను తిందియేనోఇ, తింమా ? ”

“ ఏను శ్రీఖిండపోఇ, తిందే బిడి ” ఎందు మూగేళిద.

“ ఏకోఇ కాగంతిదీయా, జన్మాగిరలిల్లవే ? ”

“ జేన్మాగియే ఇత్తు. ఆదరె శ్రీఖిండవన్ను మోసరినింద మాడి కేడేసిబిట్టుద్దరే ” ఎందు ఆసమాధానదింద నుడిద తింమ.

అశ్లీల సాహిత్య

“అప్పు”

“ఏనోఇ తింమా ? ”

“అశ్లీల సాహిత్యవేందరి యావుదప్పు ? ”

“చిక్కువమ ఓదబారద్దు అశ్లీల సాహిత్య ”

“హీగెందు దొడ్డవరు హేళుత్తారల్లవేనప్పు ? ”

“అముదోఇ తింమా ”

“చిక్కువరిద్దాగ ఓది, దొడ్డవరాద మేలే చిక్కువరు ఓద కూడదు ఎంబుదచ్చే అశ్లీల సాహిత్యవేన్నుత్తారేనప్పు ? ”

ಕೊಂಚ ಅವಸರವಿದೆ

ಬೆಳಗನ ಜಾವದಲ್ಲಿಯೇ ಎದ್ದು ತಿಂಮ ಕಾಲ್ಪನಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದ. ಉಂಟಾರ ಹೊರಗಿ ಕೊಂಚ ದೂರ ಸಾಗಿದ ಮೇಲೆ ಗ್ರಾಸ್ ಪಾಲ್ ಒಟ್ಟಿನ್ನಿಂದು ಹಿಂದೆ ಬಂದಿತು. ಪರಿಚಿತ ಡ್ರೈವರನಿದ್ದ ಕಾರಣ ಮೋಟಾರ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಿಂಮ ನನ್ನ ವಾತನಾಡಿಸಿದ.

“ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೂ ನಡೆಯೋದಾ? ಭಾರೋ ತಿಂಮ ಮೋಟಾರಿನಲ್ಲಿ, ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಇಳಿಸುತ್ತೋನೇ.”

“ಇಲ್ಲ, ನೀವು ಹೋಗಿ. ನಾನು ನಡೆದೇ ಬರುತ್ತೋನೇ.”

“ಏಕೋ? ”

“ಇಂದು ನಾನು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ಕೊಂಚ ಅವಸರವಿದೆ.”

○

○

○

ತಿಂಮನಿಗನಿಸಿದ್ದು

ಮಂಗವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಜಡಭರತರಾಯಾರು ಆಡ್ಡಾಡಲು ಬಂದರು ಸಾಯಂಕಾಲ. ಎದುರಿಗೆ ಬಂದ ತಿಂಮ ಕೇಳಿದ.

“ನಿಮ್ಮದೇನು ಮಂಗು, ರಾಯರೇ? ”

“ಅಹುದವ್ವಾ. ಯಾಕೋ? ”

“ಯಾಕೂ ಇಲ್ಲ, ಬಹು ಮುದ್ರಾಗಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ”

“ಬರೀ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲವೋ ತಿಂಮ, ಇದೆರ ಬುದ್ದಿ ಎಷ್ಟು ಜುರುಕು ಅಂತ ತಿಳಿದಿರ್ಯಾ? ”

“ಸರೆ, ಹಾಗಾದರೆ ತಾಯಿಯನ್ನೇ ಹೋತದೆ ಅನ್ನಿ”

ಎಂಬತ್ತೊಂಭತ್ತು

యావుదాదరూ సరియే

పక్కద మనెయల్లి పరేశ్వగాగి రాత్రియెల్లవూ ఓదుత్తిద్ద విద్యుత్తియ దింపదల్లి ఎక్కు ఆగి హోగి ఏనూ తొంచదే నమరాత్రియల్లి బందు తింమనన్ను ఎబ్బిసిద. అరెసిద్దియల్లి కణ్ణు తిక్కుత్త ఎడ్డ తింమ విజారిసిద.

“ఏనప్పు బేచు ? ”

“ కొంచ సిద్దమే ఎక్కు కొడుత్తిరా ? ”

“ ఇల్లనల్లయ్యా ”

“ ఒళ్ళుక్కు ? ”

“ ఆదూ ఇల్లనో ! ”

“ ఛెడల ఎక్కు ఆదరూ పరవాయిల్ల. యావుదాదరూ సర ”

“ కొంచ నిల్లు. పెట్టిగెయల్లి ఎల్లియో పగోఎల్లాశాసు (సుఖభేది మాత్రి) ఇరబేచు. నోక్కేనే ” ఎంద తింమ.

అడవియ దేవ్య

“ ఆప్పు ”

“ ఏనోఇ తింమా ? ”

“ రాయర మనెయల్లి మోదలు దేవ్యద కాటవిద్దతంతప్పు ”

“ ఆముదంతొఇ తింమా ”

“ రాయరిగొబ్బ మనె ఆళియ దోరేతనంతప్పు ”

“ ఆముదంతొఇ తింమా ”

“ ఆ మేలే దేవ్య పరారియాయితంతే నోడప్పు ”

తొంభత్తు

ಕಡೇ ಮಾತು

ತಿಂಮನಿಗೆ ಮರಣಕಾಲವು ಸಮೀಕ್ಷಿಸಿತು. ಕೈಕಾಲು ತಣ್ಣಿಗಾಗುತ್ತ ಬಂದು ದೃಷ್ಟಿ ಮೇಲ್ಲಿಡೆಯಾಯಿತು. ಬಂಧು ಬಳಗನ್ನ ಗುಂಪು ಸೇರಿಹೊರ್ಯಿಂದು ಅತ್ತರು. ದೇಹದ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹಾಡಿಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ತಿಂಮ.

“ನನಗೇನಪ್ಪ ಹೇಳುತ್ತೀ ? ” ಎಂದು ತಿಂಮನ ಹಿರಿಮಗನು ಎಡೆಷಿಡುಕೊಂಡು ಅಳಹತ್ತಿದ.

ಕೈಸನ್ನೆಯಂದ ಮಗನನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ಮಗನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕಡೇ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ ತಿಂಮ.

“ನನ್ನ ರೇಶನ್ ಕಾಡನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿಸಲು ಮರಿಯಬೇಡ”

ಸಾರ್ಥಕ ತಿಂಮ

“ಕತೆ, ಕವನ, ನಾಟಕ, ರಗಳೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರ, ಪ್ರಬಂಧ, ಕಾದಂಬರಿ, ಹರಟಿ, ಏನು ಬೇಕು ಎಲ್ಲ ಬರೆಯಬಲ್ಲಿ” ಎಂದೊನ್ಮೇಶ ತಿಂಮ ಗೆಳೆಯರಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಜಂಭಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಒಂದು ಕವನವನ್ನು ಬರೆಯಬಲ್ಲಿಯಾ ? ” ಎಂದ ಒಬ್ಬು.

“ಷಿಹೋ ! ”

“ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ? ”

“ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ”

“ಅಲ್ಲನೋ ಒಂದು ಹೂವಿನ ಮೇಲೆ ಬರಿ ನೋಡೋಣ ”

ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಗದ ಸೀಸಕಡ್ಡಿ ಹಿಡಿದು “ಹೂ, ಹೇಳು” ಎಂದ ತಿಂಮ.

ತೊಂಬತ್ತೊಂದು

ಆಕಳ್ಳಲ್

ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಜೋಳ ಹಾಕ ತಿಂಮನ ತಾಯಿ ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತಲು. ಬೇರೆ ಕೆಲಸದ ಸಲುವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ತಿಂಮನನ್ನು ಕಾಯಲು ಕಹಡಿಸಿ “ಕೊಂಚ ಹುಣಾರಾಗಿರು, ಆಕಳು ಬಂದು ಬಾಯಾ ಕೀರ್ತು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎದ್ದು. ಪುನಃ ಬಂದು ನೋಡುವಾಗ ಅರ್ಥ ಕಾಳು ಮಾಯವಾಗಿದ್ದಿತು.

“ಏನೋ ತಿಂಮಾ ನೀನು ಕಾದದ್ದು? ಆಕಳು ತಿನ್ನವಾಗಲೂ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತದ್ದೀನು?”

“ಭೇ! ಭೇ! ಆಕಳ್ಳಲ್ಲಮ್ಮ ಜೋಳ ತಿಂದದ್ದು. ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ಎರಡೆರಡು ಬಾರಿ. ಅದು ಎತ್ತು.”

○

○

○

ಕಪ್ಪುರ್ವ

ಮಾನೂಲು ರಸ್ತೆ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ತಿಂಮನನ್ನು ಕಂಡು ಗೆಳೆಯರೊಬ್ಬರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

“ಏಕೇ ತಿಂಮಾ, ನಿನ್ನ ಮಾನೂಲು ರಸ್ತೆ ಬಿಟ್ಟು ಈ ರಸ್ತೇಗೆ ಬಂದಿ?”

“ಸಾವ್ಯಮಿ, ಇನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷ ಆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹಾಯು ವಂತಿಲ್ಲ”

“ಏನು, ಮಾರ್ಜಿಸ್ತೇಂಟರು ಕಪ್ಪುರ್ವ ಆಡರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ? ”

“ಇಲ್ಲ ಕಣ್ಣೇ, ಮ್ಯಾಚೆಪ್ಪೇಂಟರ ಕಪ್ಪುರ್ವ ಆದರೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಮುಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಮುನಸಿಪಾಲ್ಟಿ ಕಪ್ಪುರ್ವ, ರಸ್ತೆ ರಿಪೇರಿ ನಡೆದಿದೆ.

ತೊಂಭತ್ತುಮೂರು

ಭಿಕ್ಕೇ

ತಿಂಮನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಫಿಕ್ಕುಕಳೊಬ್ಬಳು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಳು ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದಲೇ ತಿಂಮ ಮಗಳಿಗೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ.

“ ಒಂದಿರಡು ಕಾಳು ಭಿಕ್ಕೇ ಹಾಕಮಾತ್ತು ಅವಳಿಕೆ ” ಎಂದ.

“ ಜೋಳ ಹಾಕಲೀನಪ್ಪು ? ”

“ ಭೇಳ ಹುಟ್ಟೆ, ನಮ್ಮುಂತೆ ಜೋಳ ತಿನ್ನಲು ಅವರೇನು ದುಡಿಯುವರೇ ಪಾಪ! ಅಕ್ಕೆಯನ್ನೇ ಹಾಕಮಾತ್ತು, ಜೋಳ ತಿನ್ನಲು ಅವರಿಗೇನು ದರಂಡು? ”

○

○

○

ಉಡುಗೊರೆ

ತಿಂಮನ ಗೆಳೆಯರೊಬ್ಬರ ಹುಟ್ಟಿಹೆಬ್ಬ. ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡಲು ಸಾ ಮುಂದೆ ನೀ ಮುಂದೆಂದು ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಜಿಗಿದಾಡಿದರು. ವಿಲೀನವಾದ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಬಿಳಿ ಆಸೆಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ದಿವಾಳಿ ತೆಗೆದ ಅಂಗಡಿಗಳ ರಿಷ್ಟನ್ನು ಗಳ ವರಗೂ ಸುರಿಮಳಿಯಾಡವು. ಏನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಂಮನಿಗೆ ತೋಚದಾಯಿತು. ನೇರವಾಗಿ ಸಾಗಿ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನನ್ನೇ ಕೇಳಿದ:

“ ನಾನು ಏನು ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡಲಿ ಹೇಳಯಾಗ್ಯ ಕೊಂಚ ”

“ ಎಲ್ಲರಂತೆಯೇ ನೀನೂ ಸಾವಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡುವದನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟರಿ ಹೇಗೋ ತಿಂಮಾ ? ಏನಾದರೂ ಹೊಸದನ್ನು ಕೊಡು ”

ಆಯಿತು ಎಂದು ಹೊರ ಹೊರಟ ತಿಂಮ ಕರೀ ಮಾರ್ಕೆಟೆನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ತಂದು ಒಂದು ಬಾಟ್ಟಿ ಸೀಮೆ ಎಂಜೆ ಕೊಟ್ಟು.

ತೋಂಭತ್ತು ಲ್ಯಾ

ಶ್ರುತಿದೆಲ್ಲ

ಕುಟುಂಬ ಸಹಿತ

ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರ ಗೋಜೆಗೂ ಹೋಗದೆ, ಎದುರು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ರಾಯರಿಗೆ ತಿಂಮನ ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ.

“ನಮಸ್ಕಾರ ರಾಯರೇ, ಯಾವಾಗೋಽಂದದ್ದು ? ”

“ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ತಾನೆ ಬಂದಿ ತಿಂಮನ ”

“ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರೆ ಸುಖವಾಗಿ ಆಯಂತೇ ? ”

“ಆಯಿತಪ್ಪ, ದೇವರ ದಯೆಯಂದ ”

“ಷಿಹೋ ! ಇದೇನು ಶನಿವಾರ ಮುಂಡನ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲ ? ”

“ಮುಂದೆ ತಿಧಿಗಳಲ್ಲವೋ ತಿಂಮನ ”

“ಕುಟುಂಬ ಸಹಿತ ತಾನೇ ? ”

“ಅಯ್ಯಾ ಶನಿಯೇ, ಏನು ಮುಂಡನವೇ ? ”

“ಅಲ್ಲ ರಾಯರೇ, ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರೆ ”

ಸೆರೆಕುದುಕ ತಿಂಮನ

ಮುಧ್ಯಪಾನ ನಿರ್ವೇಧ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾದ ತಿಂಮನಿಗೆ ಥ್ರಿಮೇತ್ತು ಸೆರೆ ಕುಡಿಯುವ ಸಮಯ ಒದಗಿತು. ನೋಜಿನ ಗೆಳೆಯರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಸ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಕುಡಿದು ಜೀವು ಗಾಡಿಯಂತಾದ. ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಂಚ ಹುಷಾರಿದ್ದ ಜೊತೆಯವನೋಬ್ಬ ತಿಂಮನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದ.

“ಎಳೋ ತಿಂಮನ ಸಾಕು, ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ; ನಿನ್ನ ಬಾಟು ಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಕೋ ” ಎಂದು ಅವಸರ ವಾಡಿದ.

“ಅಹುದು.....ಬಾಟೀನೋ ಇವೆ. ಎಡಗಾಲಿನದು ಯಾವುದೂ, ಬಲಗಾಲಿನದು ಯಾವುದೂ ಅಂತ.....”

“ಜೆನಾ ಯಿತು, ಇಗೋ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಡಗಾಲಿದು ”

“ಅಹುದೂ.....ಎಡಗಾಲು ಯಾವುದೂ ಅಂತ ”

ತೊಂಭತ್ತೆ ದು

ఇదు నిజవే?

పరస్ఫ లదవనొబ్బ తింమనన్న కేళిద.

“ స్వామీ, రైల్పే స్టేశన్ ఎల్లిదే? ”

“ ఎల్లియో ఇరబేక్రి..... రైలు నింతిరుత్తే నోడి,
ఆడే ఇరబేకు బహుళః ”

○

○

○

చిగ మురిదువవరు.

“ కిసే హరియువష్టు భారవుళ్ళ బిగవన్న కిసేయల్లియే ఇట్టు
చోండు తిరుగుత్తిద్ద తింమనన్న ఓవరు ప్రత్యే మాడిదరు.

“ అదేనో తింమ, కిసేయల్లి? ”

“ మనెయ బిగ స్వామి ”

“ అదన్నే కోఱ హోత్తుచోండు తిరుగుత్తీ? ”

“ మోన్నె పత్రికేయల్లి నోడల్లీను స్వామి నీవు. ఉండల్లి
బిగ మురియువవదు బహశ ఆగిద్దారితి. మనఁగె హాకిద బిగ
గళన్నెల్లా మురిదిద్దారి. అదక్కే స్వామి కిసేయల్లియే ఇరుత్తే బిగ
యంవాగలూ.”

తోంభెత్తారు

ದಂಪತ್ತೀರಿ ದೇವರು

ಸಕಟುಂಬವಾಗಿ ತಿಂಮು ದೇವರ ಗುಡಿಗೆ ಹೊರಟೆ ಒಂದು ಬಾರಿ. ಹೊರ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟು, ದೊಡ್ಡ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ.

‘ಭತ್ರಿ, ಜೋಡುಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ’ ಎಂದಿದ್ದಿತು.

“ಮೋದಲು ನೀನು ಹೋಗಿ ಬಾ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಮೇಲೆ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ತಿಂಮು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ಅದೇಕೆ?”

“ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು ಬೋರ್ಡು. ಜೋಡಿಗೆ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲವಂತೆ. ಒಬ್ಬಬ್ಬರೇ ಹೋಗಬೇಕು.”

ಜಾತೀಯ ತಳಹದಿ

ತಿಂಮನ ಹಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಉಂಟ ಹಿರಿಯರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸರಿ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಚಚೆರ್ ಮಾಡಿ ಬೇಸತ್ತೆ ಹಿರಿಯರು ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದರು.

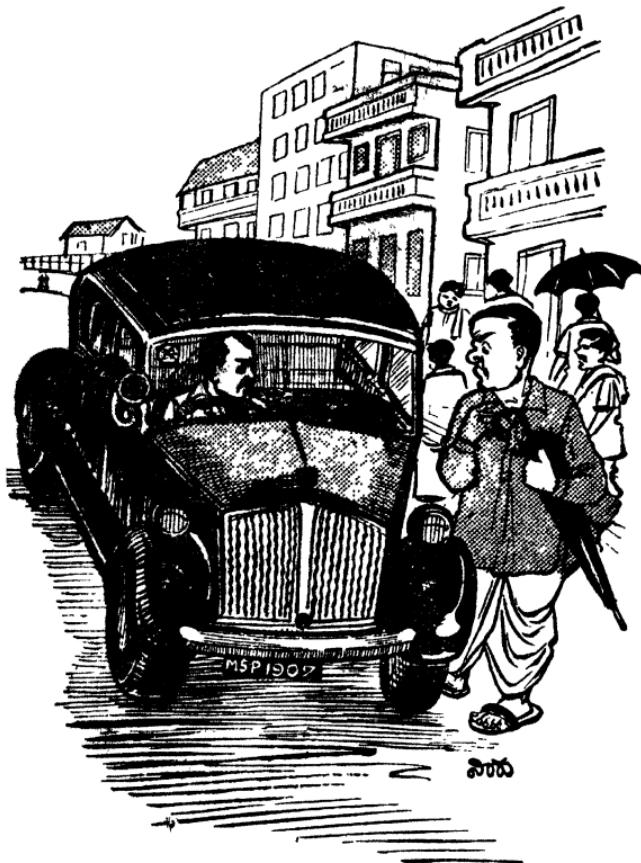
“ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಚ್ಚಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೇ” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದರು.

“ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ನನ್ನೊಬ್ಬನದೇ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ; ನನ್ನ ತಮ್ಮನೂ ಇದೇ ಮಾತನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ”

“ಹಾಗಾದರೆ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಹುಚ್ಚಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕವೆಷ್ಟು”

“ಅದು ಹೀಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಸಾಧ್ಯ? ಇಬ್ಬರದೂ ಒಂದೇ ಜಾತಿಯಲ್ಲವೇ? ಜಾತೀಯ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರವೇಶ ತಾದರ ಅವನು ತನ್ನ ಸರತಿಗಾಗಿ ಕಾಯಬೇಡನೇ?” ಎಂದು ಮೋರೆ ನೋಡಿದ ತಿಂಮು.

ತೊಂಭತ್ತೀಳು

ఆనుభవ

తింమన తలీ తుంబిద్దితు; రస్తేయ మధ్య హోగువాగలూ ఎన్నో యోళనే నూడుత్త నడెదిద్ద. హత్తుత్తు బారి చేరిసి, సనియ బందరూ మోటారిగె హాది బిడలిల్ల. కారు ఒకు హత్తిర బందితు. తింమనన్న ఒయ్యలు యమనిగె అవసరపిల్లదుదరింద తింమ సావి నింద పారాద.

కణ్ణు కిసిదు తింమ సిట్టెనింద గాడి నడిసువవన మేలే జోరు మాడిద.

“కలియువవను తుంబిద రస్తేయల్లి ఏకయ్యా బందద్ద ? ”

“హదిన్నేదు వషచదింద గాడి నడెసుత్తిద్దేనే స్వామి. ననగే అనుభవ విల్లవేను ? నిఱే ఆడ్డ బందిరి ”

“కాగాదరే ననగిల్లవే అనుభవ? మూవత్తు వషచదింద నడె యుత్తలిద్దేనే నాను. ”

○ ○ ○

యావును ఆన్మయ?

తింమన గేళియరోబ్బర మనిగే చేంకి బిద్దితు. బహచ నష్ట వాయితు; సకానుభూతి తోరిద తింమన ముందే ఆ గేళియరు హోళు తోడికొండరు, “హిత్తులల్లి మలగిద్ద కత్తియూ సత్తు హోగ చేసే పాప? సద్య నన్న దృవపు జేన్నా గిద్దితు; నాను ఒదుకికొండి” “బహచ ఆన్మయవాయితు ” ఎంద తింమ.

తోంబతోంభత్తు

ఐదనే నంబర సౌజన్య

బానులియల్లి హాడలు తనగే అనువు మాడికోడబీకేందు తింపు ఒందు బారి ఆరికే మాడికోడ. అవనిగే ఒంద ఉత్తరవస్తు ఓదిదాగ ఆవన ఆనందవు ఆళతే మీరితు. బానులి ఆధికారిగళ సౌజన్య సభ్యతెగె తలేదొగి ఈ పత్రవన్న లూర తుంబ తోరిసిద.

“ తమ్మ పత్రవు కృసేరితేందు తిళిషలు ఈ దాశను హేమ్ము పడు త్వానే. సిన్ముంతఙ శ్రీష్ట కలావిదర కృపాకట్టాక్షగళింద భాసు లియ ఖద్దారవు తప్పదే ఆదితేంబ విశ్వాసవు నమగిదె. మహాస్వామి, ఇదే ఫేఱువరి అంసేయ తేది తావు బానులి కేంద్రక్కె ధావిషువిరా.

ఇతి నిమ్మ దాసానుదాస.”

ఈ కాగదదొట్టిగే తాను కళ్ళింద కాగదవూ పరిపాటిసింద పరతు బందిద్దితు. అదర ఎడమూలేయల్లి చిక్కుదాగి యారో బరేదిద్దరు.

‘ఈ కత్తీయన్న ఒదరలు కరేయిరి. ఐదనే నంబర పత్రద మాదరి బరేయబీకు ఇదక్కే’ ఎందిద్దితు.

ಹೇಸರು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಖಾತೆ

ತಿಂಮನ ಹಳೆಯ ಪರಿಚಯದವನೊಬ್ಬನು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಾಗ ಉಫಂಯಕುಶಲೋಪರಿ ಸಾಗಿತು.

“ ಏನಯನ್ನು, ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿ ? ”

“ ಇದ್ದೇನೇ ಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರೋಲೀಸ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ”

“ ಆ ಖಾತೆಗೆ ಏಕೋ ಸೇರಿದಿ ? ಹೇಸರು ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ”

“ ಅದೇಕೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರೋಲೀಸ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಸರು ಹಾಳಾಗುತ್ತೇ ? ”
ಸಿವಾಯು ಕೇಳಿದ.

“ ಅಲ್ಲವೋ, ಈಗ ನಿನ್ನ ನಂಬರು ಎಷ್ಟೋ ? ”

“ ಗಳಿಂ ಕಣ್ಣೋ ”

“ ಬಂಗಾರದುತಹ ಒಸವಣ್ಣಿಪ್ಪ ಅನ್ನನ ಹೇಸರು ಬಿಟ್ಟು ಈ ದರಿದ್ರ
ಗಳಿಂ ಬಂದರೆ ಹೇಸರು ಹಾಳಾಗಲಿಲ್ಲವೇನೋ ? ” ಎಂದ ತಿಂಮ.

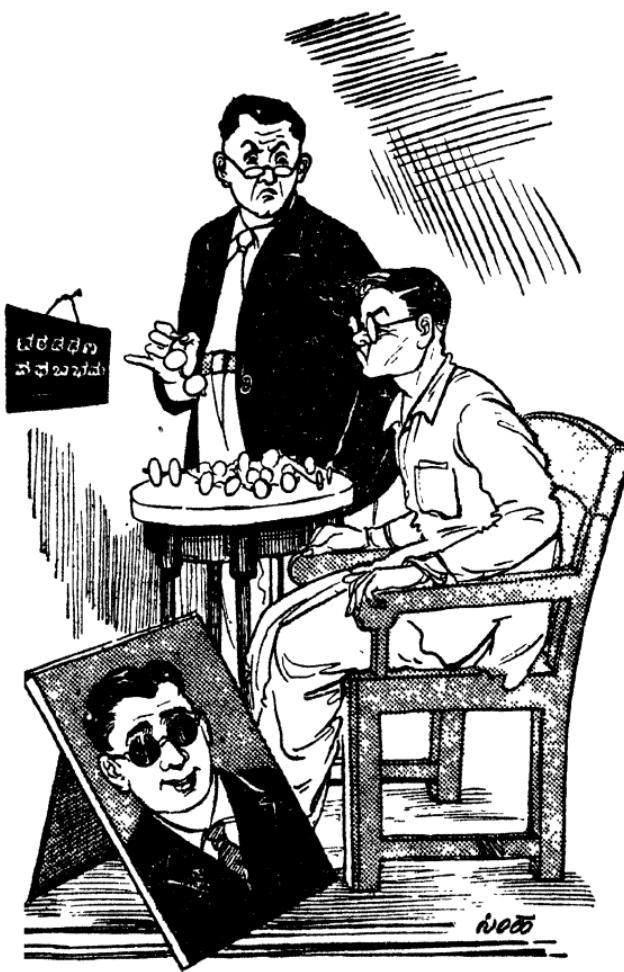
ಮಂಣಿ

ತಿಂಮನ ಪರಿಚಯದವರೊಬ್ಬಂಗೆ ಮನೆಕಟ್ಟಿಸುವ ಹುಚ್ಚು. ಹೋಗಿ
ಬಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕಾಣಬಾರದವರನ್ನೇ ಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಕೇಳಬಾರದನ್ನೇ ಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ
ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಮುಟ್ಟನ್ನು ಜಮ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಕಡೆಗೆ ಬಂದು
ತಿಂಮನನ್ನೂ ಕಂಡರು.

“ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದೇನಾಗಬೇಕು ಹೇಳಿ ಬಿಡಿ ” ಎಂದು ಉದಾರ
ಹೃದಯು ತೋರಿದ ತಿಂಮ.

“ಬಾಕಿ ಸಾಮಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದೊರಕಿಸಿದ್ದೇನಯ್ಯ, ಕೊಂಡ
ಮಂಣಿ ಮಾತ್ರ ಬೇಕಾಗಿದೆ ” ಎಂದು ಕಾಡಹತ್ತಿದರು.

“ನಿಮ್ಮಾರ್ಗ ಗೌಡರು ನನಗೆ ತುಂಬ ಪರಿಚಯ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು
ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೇ ” ಎಂದವನೇ ಒಂದೇ ಸಾಲು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟ—
‘ಈ ಚೀಟಿ ತಂದವರಿಗೆ ಮಂಣಿ ಕೊಡಿರಿ’

ಉಳಿದೆಲ್ಲ

ತಿಂಮನ ತಲೆ

ಕಂಣ ಪರೀಕ್ಷೆ

ತಿಂಮನ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕನ್ನಡಕ ಬೇಕಾಯಿತು, ಒಂದು ಬಾರಿ. ಕಟ್ಟಿ
ವೈದ್ಯನ ಕುಚ್ಯಾಯನ್ನೇ ರಿ ಕಾಲು ಚಾಚಿ ಸೆಟಿದು ಕುಳಿತ. ಅಕ್ಷರ ನಾಲೀಯ
ಪಟವನ್ನು ಗೋಡೆಗೆ ಹಾಕಿ, ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಚುಗಳನ್ನಿಂತೆ ವೈದ್ಯ

“ ಒದಿ ನೋಡು ತಿಂಮಾ ”

“ ಉ.....ಹೂಂ ”

ಗಾಜನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿ “ ಈಗ ? ”

“ ಉ...ಹೂಂ ”

“ ಈಗ ? ”

“ ಉ ಹೂಂ . ”

ಇದ್ದ ಗಾಚುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದವು. ತಿಂಮ ಮಾತ್ರ ಉ ಹೂಂ
ಎನ್ನತ್ತೆಲೇ ಇದ್ದ.

ನೇತ್ರ ವೈದ್ಯ ಕೊಸಿಸಿಕೊಂಡು

“ ಏನೋ ತಿಂಮ ಚೇಷ್ಟೆ ? ”

“ ನನಗೆ ಓದು ಬರೋಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ”

ಬರೆಹಗಾರರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ

“ ತಿಂಮಾ ”

“ ಏನಪ್ಪಾ ? ”

“ ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹೋಗಿದ್ದಿ, ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲ ವಲ್ಲೋ ? ”

“ ಬರೆಹಗಾರರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಲು ಹೋಗಿದ್ದೇನಪ್ಪಾ ”

“ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತಂದಿಯೇನೋ ? ”

“ ತಂದಿದ್ದೇನಪ್ಪಾ, ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿದೆ ”

“ ಹಾಗಾದರೆ ಬರೆಹಗಾರರು ಏನನ್ನಾದರೂ ಬರೆಯ ಬಹುದೇನೋ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ? ”

“ ಅಲ್ಲವಪ್ಪಾ— ಈ ಹೊಸ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಮೇರಿಗೆ ಬರೆಹಗಾರರು ಬೇಕಾದರೆ ಬರೆಯಬಹುದು, ಬೇಡವಾದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡಬಹುದು ”

ಸರ್ವಾಸ್ವತೀಗಳು

ಹೊಸ ಡಾಕ್ಟರರೊಬ್ಬರ ಮುಂದೆ ತಿಂಮ ಕಂತೆ ಬಿಚ್ಚಿದ. ಅಳತೆ ವೊರಿತು ಅವನ ಹೆಚ್ಚಿಳ.

“ ಈ ಖಾರಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಆಸ್ವತೀಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಡಾಕ್ಟರೇ— ನಾನು ಇದ್ದು ಬಾರದ ಆಸ್ವತೀಯೇ ಇಲ್ಲ ನೋಡಿ ಇಲ್ಲಿ ”

ಸಿಕ್ಕು ಬಿದ್ದ ತಿಂಮ ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರು ತುಂಟ ನಗುವಿನೋಂದಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದರು.

“ ಹೆಂಗಿಯ ಆಸ್ವತೀಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದು ಯೇನೋ ತಿಂಮಾ ? ”

“ಅಲ್ಲೇ ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಮಟ್ಟಿದ್ದು ”

ನೂರಾನಾಲ್ಪು

ಅಲ್ಲಿಯ ಅಭಾವ

ತಿಂಮನ ತನ್ನ ಗೇಳಿಯರೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗೆಲ್ಲ ಬುಜವುಟ್ಟಿ
ಅಲುಗಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಅದನ್ನು ಶಹಿಷಲಾರದ ಗೇಳಿಯನೊಬ್ಬನು ಗೊಣಗುಟ್ಟಿದ.

“ಇದೇನೋ ತಿಂಮಾ ನಿನ್ನ ಅಭಾವ ! ಹೀಗೇಕೆ ಮಾತಿಗೊಮೆಚ್ಚಿ
ಎದುರಿದ್ದವರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀ ?”

“ಅಭಾವ ಕಣಯಾಗ್ಯ ಅದು, ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಟ್ಟಿಗೇ
ನನ್ನ ಸ್ನೇಹ ಹೆಚ್ಚು.”

○

○

○

ಅತಿ ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗ ?

ತಿಂಮನ ಗೇಳಿಯನೊಬ್ಬ ಮನೆಗಿಬಂದ. ಆ ಈ ಮಾತನಾಡಿದ ಸಂತರ
ತಿಂಮನ ಮುಗನ ಹೆಸರೇನೇದು ಗೇಳಿಯ ವಿಚಾರಿಸಿದ.

“ಅವನ ಹೆಸರು ಮದನ ”

“ಹೆಸರೇನೋ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯಾಗಲಿ ಇದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡುವದೇ
ಕಷ್ಟವಲ್ಲೋ ತಿಂಮಾ ? ”

“ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಮುಂರು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊ. ಅವುಗಳ
ಮೊದಲ ಅಕ್ಷರಗಳು ಸೇರಿದರೆ ಅವನ ಹೆಸರೇ ಆಗುತ್ತದೆ.”

“ಯಾವ ಮೂರು ಹೆಸರುಗಳೋ ? ”

“ಮಂಕರಧ್ವಜ, ದಯಾನಂದ, ನಚಿಕೇತ.”

ನೂರಾವುದು

ತುಪ್ಪದ ವಾಸನೆ?

ಹಳ್ಳಿಯ ಕೆಂಚ, ದೊಡ್ಡಿರ ದಡ್ಡ, ಪಟ್ಟಣದ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ ನಾತನಾಡುತ್ತ ಶುಳಿತಿದ್ದ ರು. ಒಳ್ಳೆ ಎವ್ಯಾಯ ಬೆಣ್ಣೆ ಯನ್ನು ಅಲ್ಲ ಕ್ಷಮಿಸಿ—ಎವ್ಯಾಯ ಒಳ್ಳೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಯನ್ನು ಹಕ್ಕದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಸುವಾಗ ಗಮಗಮ ವಾಸನೆ ಬಂದಿತು. ಹಳ್ಳಿಯ ಕೆಂಚ ಕೂಡಲೆ ಮೂಗೀರಿಸಿ “ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ತುಪ್ಪದ ವಾಸನೆ” ಎಂದ.

ದೊಡ್ಡಿರ ದಡ್ಡ ನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಬಿದ್ದು ಕೇಳಿದ. “ಇದಕ್ಕೇ ಹಳ್ಳಿಯ ಕೆಂಚ ಅನೇಕ್ಕೂದು. ತುಪ್ಪಕ್ಕೆ ವಾಸನೆ ರುಚಿ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಇರುತ್ತೇಯೇ? ತುಪ್ಪ ಅಂದರೆ ಅದೊಂದು ಬಗೆಯ ನೀರು ಅಶ್ವೇನೋ?”

ಪಟ್ಟಣದ ತಿಂಮ ಗಹ-ಗಹಸಿ ನಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟು. “ಅಯ್ಯೋ ಮಂಕುಗಳೇ, ತುಪ್ಪದ ವಾಸನೆ ಅಂತ ಹಳ್ಳಿಯ ಕೆಂಚನ ಹೇಳಿಕೆ. ತುಪ್ಪ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೀರು ಎಂದು ದೊಡ್ಡಿರ ದಡ್ಡನ ತರ್ಕ. ನಾನೇನು ಕಿವುಡನೇ, ತುಪ್ಪವನ್ನು ಕೇಳಿದಲೇ ಇರಲಿಕ್ಕು? ತುಪ್ಪ ಎಂಬುದು ಹೋಟಿಲಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟಿಲಿಗೆ ಸವುಟು ಬಡೆದಾಗ ಮಂಟ್ಟುವ ಶಬ್ದದ ಹೇಸರು.”

ಪತ್ರಬಂದಾಗ

ವಿದ್ಯಾವಂತ ತಿಂಮನಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರವು ಬಂದಿತು. ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ತಿಂಮ ಓದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಸರಪಡೆಯಂತಿದ್ದ ಆ ಅಕ್ಕರೆಗಳನ್ನು ಓದಲಾರದೆ ತೀವನ ಮಗನು ಕಾ—ಮಾ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದ.

“ನಿನ್ನ ತಲೆ, ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಾ, ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೀನೇ” ಎಂದು ಕಾಗದಕ್ಕೂ ಕಸಿಮುಕೊಂಡು ಹೊರಗೇ ನಡೆದ ತಿಂಮ.

ಪರಸ್ಪರ ಭಾಷೆ

ಸೀರೆಯ ಬರ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಿಂಮ ಒಣಗಿದ ತನ್ನೂ ರಿಂದ ಹಸಿಯಿದ್ದ ಸನಿಯದ ಉಂಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ. ಹೆಚ್ಚು ಮುಗಿಸಿ ಹೋರಗೆ ತಿರುಗಾಡಲು ಬಂದಾಗ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿಬ್ಬರ ಮಾತು ನಡೆದಿತ್ತು. ಅವರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚುವುಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಏನು ಬಿಸಿಲಯ್ಯಾ ಇದು, ಬಹು ತೀಕ್ಕು ವಿದ್ಯಾನೇ ಸೂರ್ಯ” ಎಂದೆ ಒಬ್ಬು.

“ನಿನ್ನ ತಲೆ. ಚಂದ್ರನಷ್ಟು ನೋಡಿ ಸೂರ್ಯ ಎನ್ನು ಶ್ರೀಯಲ್ಲಯ್ಯಾ? ನಿನಗೆ ಸೀರೆ ಜೊರಾಗಿದ್ದಂತಿದೆ” ಎಂದು ವಾದ ಹೂಡಿದ ಇನ್ನೊಬ್ಬು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿದ್ದುದು ಸೂರ್ಯನೋ ಅಥವಾ ಚಂದ್ರನೋ ಎಂಬ ವಾದಗ್ರಸ್ತ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೇ ಇಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ಯುದ್ಧವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿತು. ಇವರೀವರಿಗೆ ತಿಂಮ ಯು. ನೋ. ಈ. ಆಗಬೇಕಾಯಿತು.

“ಮೇಲಿರುವದು ಸೂರ್ಯನೋ ಅಥವಾ ಚಂದ್ರನೋ ಸ್ವಾಮಿ?” ಎಂದೊಬ್ಬು ತಿಂಮನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

ಮೇಲೂ ಕೆಳಗೂ, ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ ತಿಂಮ ಆನುಮಾನಿಸುತ್ತ ನುಡಿದ.

“ನಾನು ಪರಸ್ಪರ ಭಾಷೆ ದವನಯ್ಯಾ, ನಮೂರಾದರೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ”

ಹುಣ್ಣಾಸ್ತೇಯಲ್ಲಿ

ಜಾಣ ತಿಂಮನಿಗೊಮ್ಮೆ ಹುಣ್ಣರ ಆಸ್ತೇತ್ತೆ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಮನ ಸಾಯಿತು. ಪರಿಚಯದ ತಲೆವೈದ್ಯರೆಂಬುದು ಇಲ್ಲ ಎನ್ನ ಲಾರದೆ ಕರ ದೊಯ್ಯು ಒಳಗೆ ಬಿಟ್ಟುರು. ಕೂಡಲೇ ಹಲವಾರು ಹುಣ್ಣರು ತಿಂಮನನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿದರು. ಬಬ್ಬಿ ಹುಣ್ಣನು ಬಹು ಸಲಿಗೆಯಂದ ಭುಜಕ್ಕೆ ಕೈ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನಾಪಾಠಿದೆ.

“ ಯಾರು ಸ್ವಾಮಿ. ತಾವು ? ”

“ ನಾನು ಸ್ವಾಲ್ಪ ಮಾಸ್ತುರ ” ಎಂದ ತಿಂಮ. ಕೂಡಲೇ ಉತ್ತರ ಬಂದಿತು ಹುಣ್ಣನಿಂದ.

“ ಆಯ್ಯೋ ಹುಣ್ಣ ! ಮಾಸ್ತುರನುತ್ತೆ ನಾಸ್ತುರ. ಪರವಾ ಇಲ್ಲ ಬಸಿ. ಇಲ್ಲಿ ಆ ಹುಣ್ಣನ್ನು ಬಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಹೋಡ ಹುಣ್ಣನು ಬಂದದಿನವೇಲ್ಲ ತಾನು ಶಾಲೆ ಇನ್ನಿಷ್ಟೆಕ್ಕೆರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲಿದ್ದ. ಹೋಗುವಾಗ ತಿಳಿಯಿತು ಆಪನಿಗೆ, ತಾನು ಹುಣ್ಣನೆಂದು.”

ಕ್ಷಮಾಪಣೆ

ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಅಕೆಸ್ತಾತ್ರಾ ತಿಂಮನಕಾಲು ಬದಿಯದ್ದ ಪರಿಗೆ ತಗುಲಿತು. ಕಣ್ಣ ಕೆಂಪುವಾಡಿ ತಿಂಮನನ್ನು ದುರುದುರು ನೋಡಿದರು ಆ ಮಹಾಶಯರು.

“ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ” ಎಂದು ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ಕೋಳಿಕೊಂಡ ತಿಂಮ.

“ ಏನು ನಿನ್ನ ತಲೆ ಕ್ಷಮಿಸೋಎ ? ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಕಾಲೆನಿಂದ ಒದೆದು ಆ ಮೇಲೆ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳೋದಾ ? ”

“ ಪರವಾಟೀ ಸ್ವಾಮಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೊದಲೇ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳಿ ಆ ಮೇಲೆ ”

ಪ್ರಾಣಿದಯೆ

ಪ್ರಾಣಿ ದಯಾ ಪ್ರಚಾರಕ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಒಂದು ಬಾರಿ ತಿಂಮನ ಉರಿಗೆ ಬಂದರು. ಚಂದಾ ಕೇಳಲು ಉರಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ವಿನುಖರಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ತಿಂಮನ ಒಳಿ ಬಂದು ಕುಳಿತರು.

“ಈ ಉರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಡಿ ಕಾಸು ಕೂಡ ದೊರೆತಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ-ನೀವೇ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಚಂದಾ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗಾಗಿ ನಿಮಗೆ ದಯೆ ಇಲ್ಲವೇ? ” ಎಂದರು.

“ಅಯ್ಯೋವಾಪ, ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ದಯೆತೋರದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಆದರೆ ನೋಡಿ, ಈ ಉರಲ್ಲಿ ಚಂದಾ ವಸೂಲು ಅಗುವದು ಬಹುಕಡ್ಡ. ಏನಾದರೂ ಮನರಂಜನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿದ್ದರೆ ಹಣದ ಸುರಿಮಳೆ ಅಗುತ್ತೆ” ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ ತಿಂಮನ

“ಆಗತ್ಯ ಆಗಲಿ, ನಾವೇಕೆ ಬೇಡ ಎನ್ನುತ್ತೇನೆ. ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ವಿಡಬೇಕು ಹೇಳಿ.”

“ಕಾಲಿಗೆ ಚೂರಿ ಕಟ್ಟಿ ಎರಡು ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಕಡಿದಾಡಲು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಪ್ರಾಣಿದಯಾ ಪ್ರಚಾರಸಂಘಕ್ಕೆ ಹಣ ಸುರಿಮಳೆ. ಸತ್ತರೆ ಸಾಯಲಿ ಒಂದು ಕೋಳಿ; ಎರಡು ರೂಪಾಯಿತಾನೆ ಅದೆರ ಹಣೆಯ ಬರಹ? ”

ಗಡಿಬಿಡಿ

ತಾಯಿಯನ್ನು ಉರಿಗೆ ಕಳಿಸಲು ತಿಂಮ ರೀತ್ಯೇ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಹಾಸಿಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಪೋರ್ಪರನಿಂದ ಹೊರಿಸಿತಂದು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ, ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದ. ಗ್ರಾಡಿ ಹೊರಡುವ ಸಮಯವಾಯಿತು. ಕೂಲಿಗಾಗಿ ಕ್ಷೇತೋಡ್ಡಿ ಪೋರ್ಪರ ಮುಂದೆ ನಿಂತ. ಗಾಡಿ ‘ಕೂ’ ಮಾಡಿ ಕದಲಿತು. ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ತಿಂಮ ಕೂಲಿಯನ್ನು ತಾಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಪೋರ್ಪರ ರನ ಪಾದ ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ.

ಬರೀ ಬೋಡು೯

“ಇಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಿಂಗು ಮಾರಲ್ಪಡುವದು” ಎಂದೊಂದು ಬೋಡು ನೇೇ ತಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು, ಒಂದು ಆಗಡಿಯ ಮುಂದೆ. ತಂಪು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ತೂರಿ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು.

“ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನೀನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಪ್ಪು ಒಳ್ಳೆಯದ್ಲು, ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೊಂಡವರು ಹೇಳಬೇಕು.”

“ಇಲ್ಲಿ ಹಿಂಗು ಮಾರಲ್ಪಡುವದು” ಎಂದಾಗಿದ್ದಿತು, ಇನ್ನೊಮೈ ಬಂದಾಗ.

“ಇಲ್ಲಿ” ಏಕಯಾಗಿ? ಬೇರೆ ಎಲಾದರೂ ಮಾರುವದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬೋಡು ಇರುತ್ತೇನು?”

ಬುನ್ನಿಸಿ: ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ “ಹಿಂಗು ಮಾರಲ್ಪಡುವದು” ಎಂದಿದ್ದಿತು

“ಮಾರಲಿಕ್ಕಲ್ಲಿದಿದ್ದರೆ ಯಾರಾದರೂ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೆ?” ಎಂದು ಸವಾಲು ಹೂಡಿದ.

“ಹಿಂಗು” ಎಂದಿಷ್ಟೇ ಉಳಿದಿದ್ದಿತು.

“ಮಾರು ಮೈಲಿ ದೂರದಿಂದಲೇ ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತೇ, ಹಿಂಗು ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕೇ?”

ಬರೀ ಬೋಡು ಮಾತ್ರ ನೇೇ ತಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು.

“ಅಯ್ಯೋ! ಬರೀ ಬೋಡು” ಎಂದು ಮನದಣಿಯೆ ನಕ್ಕೆ ತಿಂಪು.

ಉತ್ತರಾಹ ಸಾಲದು

ಪಾನನಿರೋಧನಾಧಿಕಾರಿಗಳು ತಿಂಪನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದೆರು. ಮೇರವಣಿಗೆ, ಸಭೆ, ಭಾಷಣ, ಅಟಿಪಾಟಿಗಳು, ಬಹು ವಿಜ್ಯಂಭಣಿಯಿಂದ ಜರುಗಿದವು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಕೊನೆಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಡನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಉತ್ತರವು ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

“ ಇಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಿಗೂ ನಾನು ತುಂಬಾ ಮಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಹಕಾರವಿದ್ದರೆ ಪಾನನಿರೋಧವು ಜಯಶಾಲೀಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳುವ್ವು ಸಂತಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಉತ್ತರವದಲ್ಲಿ ಉರ ಜನರು ತೋರಿಸಿದ ಉತ್ತರಾಹಕ್ಕೆ ನಾನು ಮನಸೋತ್ತಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದರು.

ಹಳ್ಳಿಗರ ಪರವಾಗಿ ತಿಂಪನ ಉತ್ತರಿಸಿದೇ—

“ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಪ್ಪುತ್ತೇ ಕೊಡಿಸಿದ ಮೇರಿಗೆ ನಮ್ಮೊರ ಜನರು ಕೊಂಚ ಉತ್ತರಾಹವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ನಿಜ. ಆದರೆ ಇದು ಸಾಲದು. ಸೆರೆ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿತ್ಯವೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದಪ್ಪು ಉತ್ತರಾಹ ಆನಂದಗಳಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ನೂರಾಂಶವೂ ಇಂದು ಇಲ್ಲ. ಪಾನನಿರೋಧನಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನವಮ್ಮೊರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಸೀವೆಲ್ಲರೂ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಉತ್ತಮಕರಾಗಿರಬೇಕು. ಸಾಕಪ್ಪು ಸೆರೆ ಸುರಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಆನಂದವನ್ನೂ ನೂರರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮೊರಲ್ಲಿ ಜಯಶಾಲೀಯಾಗಿ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.”

శగేను మాడబేకు?

ఓవఁ చిరపరిచిత గేళీయ తింమనల్లి సకాయ బేడలు బంద. తింమ ఆడ్చుంత విచారణే నడేసిద.

“ ఏనాదరూ నొకరి మాడబేకయా. ఏషు వషఁగలింద కులితు తిందరే హేగే జరుగుత్తే? నొకరి దొరియదిద్దరే యుద్ధ వంతూ ఇద్దే ఇద్ది తల్ల ఆగ.”

“ ఆ యుద్ధ కాలదల్లియూ నొకరి దొరియల్ల ననగే” ఎంద గేళీయ.

“ రాగాదరే ఏనాదరూ వ్యవహార మాడబేకిత్తు.”

“ ఆదన్నూ మాడిదే. రేశను కాలదల్లి ఉటప హోటిల ఇట్టుద్దు”

“ ఏనాయితు ? ”

“ ఆదరల్లి లుక్కాను ఆయితు” ఎంద స్నేహిత.

“ ఆ మేలి ఏను మాడిది ? ”

“ దేశసేవే ”

“ ఆదరల్లియూ సాముకారనాగలిల్లవే ? ”

“ ఇల్ల, ఆదక్కే శగేను మాడబేకూ అంత ”

“ ఆత్మహత్య ” ఎందు తింమ యోగ్య సలహే కేంట్టు.

ಕಡಲೆ ಗುಗ್ಗು ರಿ

ಸಾಹುಕಾರ ಸೆಟ್ಟುರು ರೈಶನ ಬಿಟ್ಟೇ ಗಾಡಿ ಹಿಡಿದು, ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೊರಟ್ತರು. ಬೇರೆ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೊರಟಿ ತಿಂನುನಿಗೆ ಗಾಡಿಯ ಹಿಂದೆ ನಡೆದು ಬರಲು ಅಪ್ಪಣಿಕೊಟ್ಟಿರು, ಜೊತೆಗಿರ ಲೆಂದು. ಅಂಟ್ಯಾಡವಿಯಲ್ಲಿ ನಡುರಾತ್ರಿಯಾದಾಗ ಹುಲಿಯ ಗುಡುಗು ಕೇಳಿ ಇಟ್ಟರ ಎದೆಯೂ ಕಾರಿತು. ಎತ್ತನ್ನು ಹುಲಿಗೆ ಒಸ್ಪಿಸ ಇಟ್ಟರೂ ಗಿಡವೇರಿದರು. ತಿರುಪ್ತವೆಂಕಟರಮಣಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ನಾಮದಿಂದ ಉಾರ ಮಾರೆಪ್ಪನಿಗೆ ಕೊಳೆಯವರಿಗೆ ಆಸ ಹಚ್ಚಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ತಿಂಮ ಸೆಟ್ಟುರಿಗೆ ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟು.

“ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿದರೆ ಸಾಕು ಸೆಟ್ಟುರೇ ! ಕನ್ಯಾಕಾವರಮೇಶ್ವರಿಗೆ ಕಾಲು ಪಾವು ಕಡಲೆಗುಗ್ಗಿರ ಹಾಕಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ”

“ ಕೊಂಚ ಇರಪ್ಪು ತಿಂಮಾ, ಏಕೆ ಅವಸರ? ಯಂತಿ ಆ ಬದಿ ಹೋಗು ವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ”

ಗಂಡ-ರೆಂಡತೆ

ತಿಂಮನಿಗೊಮ್ಮೆ ಉರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ವಕ್ಕೆ ಮನೆಯ ರೈಲ್ವೆ ರಂಗರಾಯರು ಪಾಸು ಕೊಟ್ಟಿರು. ಅದು ಇಬ್ಬರಿಗಿದ್ದಿತು; ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿಗೆ. ತಿಂಮ ಒಬ್ಬನೇ ಹೊರಟೆ.

ತನ್ನ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಉರಿಗೆ ಕಳುಹೆಲು ಬಂದ ತಿಂಮನ ಸ್ವೀಹಿತನೊಬ್ಬ ನಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿಯಿತು.

“ನನ್ನ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ತಿಕ್ಕೆಟ್ಟು ಏಕೊಳ್ಳ, ಹಣಹಾಳು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಗೂ ಇಟ್ಟರಿಗೆ ಇದೆಯಲ್ಲ ಪಾಸು. ಅವಳನ್ನೂ ದಾಟಿಸಿಬಿಡು. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುತ್ತೇನೇ” ಎಂದು ತಿಂಮನಿಗೆ ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದ.

ದಾಕ್ಕಿಣಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಎಂದ ತಿಂಮ

ಉರು ಬಂದಿತು. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಡಬ್ಬಿಗೆ ಒಡಿಬಂದ ತಿಂಮ. ಅಲ್ಲಿದ್ದುದು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಧವೆ—ತಿಂಮನ ಕ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ರುವದು ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿಯ ಪಾಸು!

ರುಚ್ಚಾಸ್ತ್ರೀಯ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ

ತಿಂಮನಿಗೆ ತಿರುಗಾಡಲು ಹೋಗುವ ಬುದ್ಧಿಯಾಯ್ತು, ಒಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ. ಅತ್ಯ ಇತ್ಯ ಅಲೆಮು ಉಂರಹೊರಬಿದ್ದು ಸಾಧನಕೆರೆಯ ರಸ್ತೆ ಹಿಡಿದ. ಹಿಂಬದಿಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ನಿಂತದ್ದ ಹುಚ್ಚು ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ತಿಂಮನ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತ. ಆವನ ವರ್ತನೆಗಿಂತ ಆವನ ವ್ಯುತಪ್ಪು, ದಷ್ಟಪುಷ್ಟ ದೇಹ ಮುಚ್ಚುವಂತಿದ್ದವು.

“ ಹಾವ ! ಈ ಹುಚ್ಚುವು ಮೊದಲು ವ್ಯಾಯಾಮ ಶಾಲೆಯ ಮಾಸ್ತರ ನಿರಬೇಕು ” ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ತಿಂಮನ ನಿಂತ. ಹುಚ್ಚುನು ಕೈ ಮುಣ್ಣಿಯನ್ನು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ತೋಳು ಮಡಿಕಿ ಒಲಪರೀಕ್ಕೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು ದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಜಾಣ ತಿಂಮನ ಬಾಯಿಶೇರು ನಿಂತ.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಗೋಡೆಯಂದ ಧುಮಿಕೆದವನೇ ಆ ಹುಚ್ಚು ತಿಂಮನ ಮೇಲೆಯೆ ಬಾದ. ಹುಚ್ಚುನು ಕತ್ತುಹಿಂಬಿಕುವನೆಂದು ಖಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ತಿಂಮನ ಹಿಂಬಿಟ್ಟು. ಹುಚ್ಚು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ. ತಿಂಮನನು ಜೀವದ ಭಯದಿಂದ ಓಡಿ ಓಡಿ ಕಡೆಗೆ ಕಾಲಿಗೆ ಕಲ್ಲು ತಗಲಿ ನೆಲಕ್ಕೂರುಳಿದ. ಹುಲಿಯಂತೆ ಹುಚ್ಚುನು ಹಾರಿಬಾದ. ಸತ್ತೆ ಎಂದು ತಿಂಮನ ಜೀವದಾಶೆ ತೋರೆದು ಕಂಡು ಮುಚ್ಚಿದ. ಹುಚ್ಚುನು ತಿಂಮನ ಬೆನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ “ ಛೋ, ಈಗ ನಿನ್ನ ಸರತಿ, ಬಾ ಮುಟ್ಟು ” ಎಂದವನೇ ಗಾಳಿಯ ವೇಗದಿಂದ ವಾವಸು ಓಡಿದ.

ಯಾರು ಹುಚ್ಚುರು ಎನ್ನುವದೇ ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ ತಿಂಮನಿಗೆ.

ಕಾಲು ಜಾಡಿಸುವ ಗುರುಗಳು

ಬಹು ದಿನಗಳನಂತರ ತಿಂಮ ಗುರುಗಳೊಬ್ಬರ ಕಡೆಬಂದ. ತಿಂಮ ಹೋರಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬರುವದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇಲೇ ಗುರುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಶುಳಿತು ಕಾಲು ಜಾಡಿಸಹತ್ತಿದರು. ತಿಂಮನಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂಬ ಹಟಪೂ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಬಲವಾಯಿತು. ಇದನ್ನರಿತ ತಿಂಮ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ! ಎಂದುಕೊಂಡು ಕಡೆಗೂ ಗುರುಗಳ ಕಾಲು ಹಿಡಿದ.

ಆನಂದದಿಂದ ಗುರುಗಳು ತಿಂಮನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಚ ಕೆಣಿಕೆದರು.

“ ಏನೋ ತಿಂಮಾ, ಅಃತೂ ನಮ್ಮ ಕಾಲು ಹಿಡಿದಿ ? ”

“ ದೊಡ್ಡವರು ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ ಬುದ್ದಿ, ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ಕತ್ತಿಯ ಕಾಲನ್ನೂ ಹಿಡಿ ಎಂದು ? ”

ಎದುರು ಮನೆ ತಿಂಮ

ತಿಂಮನ ಪ್ರಗತಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಹುಡುಗರೂ ಹಿರಿಯರೂ ಸ್ತೋತ್ರ ಎಂದರು. ನಾಲಾರು ಜನರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಳಿಸಿಕೊಂಡ. ಇದು ತಿಂಮನ ತಪ್ಪೀ ಎನ್ನುವಂತೆ ಹಲವು ಹೊಟ್ಟೀಕೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ತಿಂಮನ ಮೇಲೆ ಗುರ್ತಿಂದರು. ತಿಂಮನ ಬಗ್ಗೆ ಜನರ ಪ್ರೇಮವು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆಲ್ಲ ಈ ಹಲವರ ಶ್ವೇಷವು ಬೆಳೆದು, ತಿಂಮನ ವಿರಿಕೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ “ತಿಂಮ ಸಾಯಲೀ” ಎಂದರು.

ಅವರ ಮುಂದೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ನಿಂತು ತಿಂಮ ಕೇಳಿಕೊಂಡ “ಎದುರು ಮನೆ ತಿಂಮ ಸಾಯಲೀ ಎನ್ನಬೇಕಿ ಸಾಪ್ತಮಿ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ತಮ್ಮ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಲಿ.”

ಸೂರಾಹದಿನೇಳು

ತಿಂಮನ ಬಾಲ

ಕಾದು ಕುಳಿತಿರುವ ಹೊಲವನನ್ನು ಗಲಿ, ಸೋರುವ ಮುರುಕು ಮಾಳಿಗೆ ಯನನ್ನು ಗಲಿ ಅರಿಯದೆ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ತಾನು ಮಾಡುವ ಮಳೆಯಂತೆ, ತಿಂಮು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಟೊಪ್ಪಿಗೆಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತ ನಡೆದ. ಹಲವರ ತಲೆಗೆ ಹಲವು ಟೊಪ್ಪಿಗೆಗಳು ಸರಿ ಹೋದವು. ತನ್ನ ತಲೆಯ ಅಳತೆಯ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಗಳನ್ನೇ ಎಸೆದಿದ್ದಾ ನೆಂದು ಆ ಹಲವು ತಲೆಯೆಲ್ಲದವರು ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ತಿಂಮನಿಗೊಂದು ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದರು.

“ನಿನ್ನ ಹಾವಳಿ ಹೆಚ್ಚು ಯಿತೋ ತಿಂಮಾ, ಹುಷಾರಾಗಿರು, ನಿನ್ನ ಬಾಲವನ್ನು ಕೊಯ್ದುತ್ತೇನೇ ನೋಡು” ಎಂದರು.

“ತಾವು ಪರಪಾಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಸಾಮಾನು, ಅದನ್ನೇ ಕೊಯ್ದು ತ್ತೀರಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ? ಹಾವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವದು ತಿಂಮನ ಬಾಲವಲ್ಲ. ತಿಂಮನ ತಲೆ” ಎಂದು ನುಡಿದು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದವರ ಇಲ್ಲದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿದ.

